

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

(221) październik-listopad 2011 r.

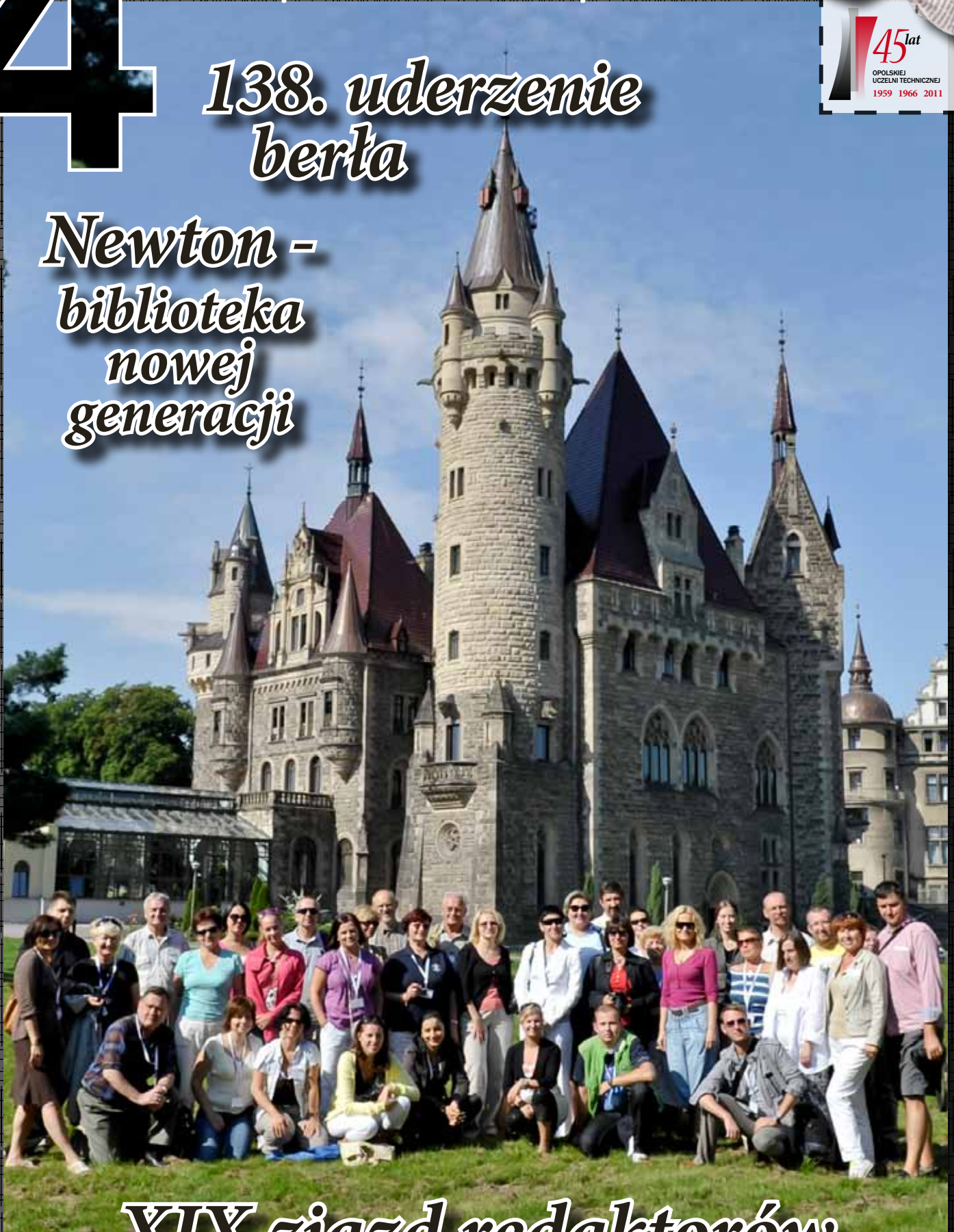
4

138. uderzenie berta

Newton - biblioteka nowej generacji

ISSN 1427-809X pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

XIX zjazd redaktorów

Zbigniew Zembaty jest profesorem na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej, gdzie na kierunkach *budownictwo* oraz *architektura i urbanistyka* uczy mechaniki teoretycznej, dynamiki budowli oraz mechaniki budowli. Na studiach doktoranckich w Opolu, Trento (Włochy) i Haifie (Izrael) prowadzi wykłady z teorii drgań losowych. Najlepiej czuje się pod rozgwieżdżonym niebem, które w wolnych chwilach systematycznie obserwuje i którego piękno utrwała za pomocą fotografii.

Na dobry początek

Z okazji nadchodzących świąt Bożego Narodzenia Redakcja Wiadomości Uczelnianych składa swoim drogim Czytelnikom najserdeczniejsze życzenia wspaniałej atmosfery przy rodzinnym stole, a w Nowym Roku:

- takich wakacji jak na s. 2, 42, lub 48-50
- takiego humoru jaki mają studenci z s. 44
- takiego grubego portfela, jak niniejsze wydanie WU!

W numerze:

- Galeria 2 strona** – 2
- Galeria Na marginesie** – 18, 41
- Na dobry początek** – 3
- Wywiad z...**
- Sukces jest wynikiem pasji
- wywiad z K. Cebulą 4
- Z prac Senatu** – 6
- Wybory prorektora – 8
- Sprawy nauki**
- Profesor Kabza w NCBiR – 9
- Profesor Wach w renomowanym wydawnictwie zagranicznym – 9
- Z życia Uczelni**
- Jubileuszowa inauguracja – 10
- Wykład inauguracyjny JM Rektora – 13
- Władze uczelni w Prudniku – 15
- „Kresowanie na Śląsku Opolskim” – 16
- Inwestycje i fundusze**
- Newton - biblioteka nowej generacji – 17
- Więści z Wydziałów**
- Biblioteka Główna – 19
- Wydział Budownictwa
- Jubileusz Profesora – 21
- Urodziny prof. Kubika – 21
- Trzęsienie ziemi w laboratorium – 22
- Wydział Ekonomii i Zarządzania
- Perspektywy młodzieży – 22
- Jesień w kalendarzu, wiosna w nauce – 24
- Wydział EAiI
- Wykłady otwarte – 26
- Nowa habilitacja – 26
- Wydział Mechaniczny
- Nasi samochodziarze w Indiach – 26
- S.O.S. dla przemysłu – 27
- Nowoczesne systemy wentylacyjne – 28
- Wydział WFiF
- Urazy w stolicy Dolnego Śląska 29
- Wyzwanie dla fizjoterapeutów – 29
- Nasze laboratoria**
- Laboratorium Diagnostyki Linii Elektroenergetycznych i Telekomunikacyjnych – 30

- Sprawy studenckie**
- Wystawa prac studentów *architektury i urbanistyki* – 31
- Zakłady wysokich lotów – 32
- młodzi zdolni z IEEE Opole Student Branch – 35
- Skruber w Turawie – 37
- T. E. I. w Atenach – 38
- Akcja powrotu dzieci i młodzieży do szkoły – 38
- Emiterowie w Brukseli – 39
- Opolscy inżynierowie znowu na podium – 40
- Dyplom, który otwiera drzwi do kariery – 41
- Orły w koronie – 42
- Promocja**
- Jesień z Politechnicznymi Dęciakami – 43
- Chóru wspomnienie z warsztatów – 44
- Wakacyjne konkursy WM – 45
- Salon Maturzystów – 45
- Vivat wystawa! – 46
- Pamięć o Zmarłych – 46
- Kryzys? Nie w edukacji! – 47
- Podróże**
- Wśród uśmiechniętych bogów i ludzi – 48
- Repertuary** – 50
- Nowości wydawnicze** – 51
- WKŁADKA**
- Pomnik św. Jana z Kęt- I
- Urodziny w gronie rodziny... – II, III
- DPO – VII

Sprostowanie

W Vademecum dla studenta (WU 1/218) wkradł się błąd do kalendarza na okładce. Przepraszamy i podajemy właściwy diagram na styczeń (2 i 3 stycznia nie są dniami wolnymi)

STYCZEŃ						
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

20 lat WU (1991-2011)

WIADOMOŚCI UCZELNIANE
Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Kok XX, nr 8 (212), marzec 2011

Adres redakcji:
Dział Promocji
i Kultury Politechniki Opolskiej
ul. Prószkowska 76, bud. nr 5
45-758 Opole
tel.: 77 400 05 59, 77 474 82 95
tel., fax: 77 400 05 57
www.wu.po.opole.pl

Redaktor naczelna: KRYSZYNA DUDA,
zdjęcia: SŁAWOJ DUBIEL,
redakcja: LUCYNA STERNIUK-GRONEK, TOMASZ CIECIERSKI,
projekt i skład: LUCYNA STERNIUK-GRONEK,
współpraca: MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora), ANDRZEJ SŁODZIŃSKI (WB), IZABELA CAREWICZ (WEAiI), ANNA STEFANOWSKA-STRODOKA (WM), MIROSLAWA SZEWCZYK (WZ), HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SIO), MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW), BEATA KOPKA (BG)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 01.11.2011 r.

Na okładce: uczestnicy XIX Spokania Redaktorów Gazet Akademickich przed pałacem w Mosznej

Wywiad z...

Sukces jest wynikiem pasji

Nie należy stawiać sobie pytania jak szybko się wzbogacić, ale jak dobrze wykonać zadanie, do którego się zabieramy.

Tworzy Pan elitarne grono mecenasów kultury środowiska akademickiego, za spektakularne wsparcie finansowe budowy pomnika patrona jubileuszu Politechniki Opolskiej został Pan kawalerem Medalu Politechniki Opolskiej, czy współuczestnictwo w tak szlachetnych przedsięwzięciach daje poczucie satysfakcji?

Oczywiście, tego rodzaju przedsięwzięcia dają dużą satysfakcję, choć nie jest to podstawowy motyw moich działań. Od wielu lat staram się w miarę możliwości, wspierać różnorodne przedsięwzięcia, a szczególnie te, które niosą w sobie element pozytywnego widzenia świata. Protestuję przeciwko przedstawianiu naszej rzeczywistości jako obszaru pełnego przemocy, zdominowanego przez ludzi złych, który to obraz niestety tak często napotkamy w mediach. Dobrą ilustracją tej postawy odnalazłem można w moim wydawnictwie. *Strzelca Opolskiego* było nazwano także gazetą „pozytywistyczną”, która przedstawia głównie sprawy dobre, budujące przykłady, unikając opisywania afer i krwi. Pomimo to ludzie nas kupują i dodam, że sprzedajemy się na bardzo dobrym poziomie, jako jedna z lepszych tego typu gazet w kraju. Moja filozofia życiowa sprowadza się do wspierania działań dobrych, przynoszących pożytek zarówno ogółowi jak i poszczególnym osobom. Jestem przekonany, że nasza współczesna rzeczywistość znacznie różni się od tej przedstawianej przez stołeczne i masowe media.

Polska to nie tylko Warszawa, kraj ma przecież także inne oblicze, takie właśnie jak widzimy to w Opolu, na Politechnice Opolskiej czy Uniwersytecie Opolskim. Od lat dostrzegam w tych środowiskach wspieranie przedsięwzięcia i jeśli tylko mogę wspieram je, bo mam ta-

kie możliwości. Wybór na patrona politechniki takiej postaci jak św.

Jan Kanty i budowę jego pomnika odczytałem jako wyraźną deklarację pewnych postaw, które są mi bliskie i z którymi się utożsamiam. Taki wybór postrzegam wręcz jako swego rodzaju protest środowiska przeciwko bylejałości życia publicznego. Włączam się w ten protest i dlatego wsparłem budowę pomnika, św. Jana Kantego.

Karol Cebula (80 l.), syn Teodora powstańca śląskiego, z wykształcenia technik budownictwa naziemnego i podziemnego, mistrz ślusarstwa, galwanizatorstwa i zabawkarstwa.

Właściciel spółki z o.o. Intersilesia w Strzelcach Opolskich, która zatrudnia obecnie około 400 pracowników i wykazuje stałe tendencje wzrostu. Wydawca „Strzelca Opolskiego”, znany filantrop, twórca Spółdzielni Rzemieślniczej w Strzelcach Opolskich oraz Stowarzyszenia Rozwój i Gospodarka, inicjator i współrealizator wielu czynów społecznych. W latach 1989-1991 pełnił funkcje Sędziego Trybunału Stanu i delegata Polski do Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie. Za swoje zaangażowanie społeczne został wielokrotnie wyróżniony w kraju i za granicą, m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Krzyżem Oficerskim Republiki Francuskiej. Posiada też Srebrny, Złoty i Platynowy Laur Umiejętności i Kompetencji, „Złotą Spinkę” oraz Diamentową w kategorii biznesu, Laur Ziemi Strzeleckiej za dokonania gospodarcze, tytuł Euro-Lidera-Biznesu Opolszczyzny 2002, a także Medal Europejski 2002, Statuetkę Towarzystwa Przyjaciół Śląska, Medal Solidarności Społecznej i Kryształowy Laur lidera społeczno-gospodarczego oraz statuetkę Emila za pomoc niepełnosprawnym.

ze światem akademickim, ale i ze światem kultury czy sportu. Szczególnie chętnie wspieram osoby, które na własny użytek nazywam solą tej ziemi, a mam na myśli róż-

nego rodzaju zapaleńców, np. prowadzących w małych miejscowościach chóry, zespoły śpiewacze, grupy teatralne, itp. Nie oczekują oni za czas i pracę żadnej gratyfikacji finansowej, ba, często dokładają własne i ponoszą jeszcze dodatkowe koszty. Wobec takich pozytywnych postaw nie mogę przejść obojętnie.

Czy jako człowiek sukcesu podbudowanego długoletnią praktyką zechciałby udzielić kilku wskazówek studentom jak uzyskać powodzenie w biznesie?

Z pytaniem: Panie Cebula, Panu się powiedło, niech Pan powie jak szybko zrobić pieniądze?

spotkałem się już wielokrotnie. Mam oczywiście własny przepis na sukces w biznesie i jest on bardzo prosty, a moja odpowiedź większość pytających rozczarowuje. Jestem przekonany, że jeśli zaczynamy działalność w biznesie stawiając sobie za pierwszy cel zrobienie pieniędzy - trudno liczyć na powodzenie. Osobiście uważam, że decydujące znaczenie w każdym przedsięwzięciu ma pasja - sukces jest tylko jej wynikiem. Takie jest moje życiowe doświadczenie, a na poparcie tej tezy stawiam 60 szczęśliwych i owocnych lat swojej pracy przedsiębiorcy. Obszar, w którym działamy ma drugorzędne znaczenie, najważniejsza jest pasja jaką wkładamy w to właśnie działanie. To gwarantuje powodzenie, a więc i wprowadzenie finansowe. Uważam, że pieniądze są efektem dobrej i rzetelnej pracy - to wszystko. Studentom i w ogóle młodym ludziom stawiającym pierwsze kroki w biznesie radziłbym jedno. Nie należy stawiać sobie pytania jak szybko się wzbogacić, ale jak dobrze wykonać zadanie, do którego się zabieramy.

Pana postawa wrażliwego mecenasu nie jest jednak powszechna.

Rzeczywiście, tak jest i bardzo z tego powodu ubolewam. W naszym regionie żyje i działa bardzo wiele osób o wysokich i bardzo wysokich dochodach. Około 150 osób zarabia rocznie ponad milion złotych. Gdyby każdy z nich wziął na siebie obowiązek wspierania chociaż jednej szlachetnej sprawy przeznaczając na to tylko 10% swoich przychodów - życie byłoby lepsze, Opolszczyzna piękniejsza a oni nie zginełby z braku środków na rozwój. Zawsze uważałem, że należy zachować proporcje pomiędzy stanem posiadania a udzieloną pomocą. Bogatym łatwiej być szlachetnym, ale prawdziwym bohaterstwem wydaje mi się wkład w dobroczynność np. emerytki, która choć posiadając bardzo niewiele potrafi się tym podzielić z drugim człowiekiem.

Od wielu lat mam swoich stypendystów, których wspieram finansowo w dążeniu do zdobycia zawodu i wykształcenia, ale ze smutkiem stwierdzić muszę, że jestem w swoich działaniach wciąż odosobniony. Często o tym mówię przy różnych okazjach, choć efekt moich płomiennych oracji przypomina rzucanie grochu o ścianę.

Gwoli ścisłości jednak chcę podkreślić, że nie jestem tak całkiem osamotniony w czynieniu dobra, i z radością wymienię tu choćby osobę np. Andrzeja Balcerka i paru innych filantropów. To jest społecznie niezmiernie potrzebne, a nasze akcje - jak np. koncert na rzecz podżożnych. Udało nam się wtedy zebrać ponad 300 tys.

zł co oznaczało, że 40 rodzinom mogliśmy wyposażyć zniszczone mieszkania. Wciąż jednak potrzeby są większe niż możliwości. To mnie smuci, bo moglibyśmy na Opolszczyźnie znacznie więcej dobrego zrobić.

Przedsiębiorca Karol Cebula ma także swoje wydawnictwo i gazetę, skąd to zainteresowanie?

Od wielu lat związany jestem ze Strzelcami Opolskim, które przed wojną miały aż dwie swoje gazety. Po 45 roku długo nie udało się powołać żadnego pisma lokalnego, co uważałem - jak na miasto powiatowe - za duży minus. Wiele razy myślałem o tym jak ten stan rzeczy zmienić. Kilkanaście lat temu postanowiłem powołać do życia gazetę, właśnie *Strzelca Opolskiego*. Sam jednak nie zajmowałem się tym merytorycznie, byłem właścicielem gazety, a sprawy jej prowadzenie zostawiłem w

rękach redakcji. Przez lata finansowałem wydawanie gazety, która była deficytowa i wciąż generowała straty - ale co tam - wreszcie miasto miało swój periodyk! Cztery lata temu sprzedałem swoją firmę, którą zajmowałem się przez całe swoje zawodowe życie, a ponieważ uważałem, że jestem za młody na nicnierobienie, skupiłem zainteresowania na Strzelcu. Przez te cztery lata gazeta zakwitła, podwoiła się jej sprzedaż i obecnie jest wydawnictwem dochodowym, do którego nie trzeba już dopłacać.

Po raz kolejny sprawdziła się więc moja teza, że w każdej działalności należy włożyć dużo serca, bo tylko wtedy rozwija się ona prawidłowo przynosząc satysfakcję i pieniądze.

Przez długie lata swojej zawodowej aktywności zajmowałem się różnymi obszarami m.in. produkcją części do maszyn, materiałów budowlanych, hola-hopów i za każdym razem musiałem wielu rzeczy uczyć się od podstaw. Jedno pozostało niezmiennie, niezależnie od branży - włożona w pracę pasja i serce.

Wielu moich znajomych i przyjaciół zwykło mówić - Cebula ma szczęście dlatego jest skazany na sukces. Tak nie jest, szczęście trzeba prowokować i wesprzeć rzetelną pracą. Wtedy sukces jest murowany.

Które z przedsięwzięć finansowanych przez Pan stało się źródłem specjalnej satysfakcji?

Trudno wskazać jedno, za każdym razem wspierając coś odczuwamy radość wynikającą ze współuczestnictwa w tworzeniu. Jednak są to bardzo różne obszary, trudno porównać satysfakcję gdy komuś ratuje się zdrowie i przywraca radość życia - jak to miało miejsce w przypadku zakupu pompy insulinowej dla chłopca z bardzo ostrą odmianą cukrzycy czy protez kończyn dolnych dla osoby uwięzionej w domu przez swoje kalectwo, z działaniami w obszarze kultury - jak pomnik Jana Kantego, pomnik Niemena czy opolska Pieta. Kiedy myślę o tym, jakich doświadczałem wzniosłych odczuć w takich sytuacjach - to stwierdzę, że moje działanie ma także cechy pewnego egoizmu.

Działania społecznikowskie wyniosłem w genach - o czym wspominałem na początku, lecz wynikają one po trosze także z wielkiej potrzeby przeżywania satysfakcji z tego co się robi.

rozmawiała K. Duda

Z prac Senatu

Kolejne w kadencji posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej odbyło się 21 września br., tym razem w sali posiedzeń Rady Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w II kampusie uczelni. Po słowach powitania senatorowie uczcili minutą ciszy zmarłego w lipcu prorektora ds. studenckich, prof. **Jerzego Jantosa**.

Prowadzący obrady rektor, prof. **Jerzy Skubis** wyjaśnił nieobecność **Karola Cebuli**, który ze względu na wizytę w Brukseli, gdzie trwają właśnie dni regionu opolskiego zmuszony został do odwołania swojej obecności na posiedzeniu. Po przyjęciu porządku obrad rozpoczęto procedowanie, a zaczęło je przyjęcie protokołów z posiedzeń senatu w dniach 6 maja 2011 r. oraz 15 czerwca 2011 r. wraz z poparciem głoszącą prof. Alikera.

W sprawach osobowych przyjęto następujące uchwały: Na podstawie § 41 ust. 3 statutu Politechniki Opolskiej: § 1. Senat Politechniki Opolskiej potwierdza wygaśnięcie, z dniem 22.07.2011r., mandatu członka Senatu – prof. dra hab. inż. **Jerzego Jantosa**.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Następnie Senat Politechniki Opolskiej pozytywnie zaopiniował zatrudnienie na stanowisku profesora zwyczajnego w Politechnice Opolskiej prof. dra hab. inż. **Tomasza Boczara** (WE).

- prof. **W. Stanisławski** przedstawił dorobek naukowy profesora Tomasza Boczara, a przewodniczący komisji senackiej ds. kadry naukowej - prof. **Tadeusz Łagoda** przedstawił opinię komisji jednogłośnie popierając wniosek.

Następnie prof. Skubis zapowiedział wniosek, który wpłynął z WWFifF w sprawie zgłoszenia prof. **Janusza Iskry** na członka Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a sylwetkę kandydata krótko przedstawił dziekan, prof. **Jan Szczegieliński**. Senat przyjął wniosek w formie uchwały.

Rektor J. Skubis przekazał obecnym informację o zasadach zatrudnienia profesorów, którzy ukończyli 70 rok życia w oparciu o ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym. Decyzja rektora podjęta została po zasięgnięciu opinii prawnej w ministerstwie, a także bazując na doświadczeniach innych politechnik: Rektor wybrał – jego zdaniem – liberalne podejście do sprawy proponując profesorom, których to dotyczy zatrudnienie na jeden rok w wymiarze 1/2 etatu.

W dyskusji, która nastąpiła uczestnicy pytali m.in. o to czy dotyczy to także uczelni publicznych (prof. **B. Dobrowolski**) wskazywali na konieczność godnego pożegnania profesorów odchodzących na emeryturę – prof. **Zbigniew Borysiuk**.

Rektor w odpowiedzi stwierdził, że inicjatywa w tych sprawach należy do wydziału, podkreślając, że warto podtrzymać dobre obyczaje wskazując jako dobry przykład podał Wydział

Budownictwa, który honoruje swoich zasłużonych profesorów.

Kończąc ten punkt rektor przedstawił nowych senatorów w osobach studentów, którzy rozpoczęli prace w Senacie Politechniki Opolskiej.

W sprawach nauki i współpracy z zagranicą prorektor ds. nauki, prof. **Marek Tukiendorf** przedstawił podsumowanie wniosków zgłoszonych z uczelni na konkurs Narodowego Centrum Nauki, a szczególnie zawiera zamieszczona niżej prezentacja.

Po omówieniu najważniejszych aspektów działalności Działu Współpracy Międzynarodowej prorektor Tukiendorf przedstawił najważniejsze zmiany w nowym regulaminie dotyczącym wyjazdów w ramach programu Erasmus, który obecni przyjęli w formie uchwały.

W sprawach organizacyjnych – rektor J. Skubis przedstawił dyrektora i zastępcę Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Opolu w osobach pań **Ewy Tarnawskiej** i **Małgorzaty Pomykały**, których obecność na posiedzeniu Senatu Politechniki Opolskiej wynika z decyzji marszałka województwa opolskiego przyznającej opolskie kolegium politechnice. Decyzja marszałka podyktowana została literą ustawy. Włączenie NKJO w struktury politechniki powinno zaowocować w najbliższej przyszłości powstaniem nowego wydziału praktycznej nauki języków obcych.

Pani prorektor ds. inwestycji i rozwoju, dr inż. **Anna Król** przybliżyła aspekty prawne zagadnienia - w myśl ustawy kolegia językowe muszą zostać zamknięte lub mogą zostać włączone w struktury uczelni publicznych. Zarząd województwa opolskiego już w maju br. powołał zespół ds. przyszłości kolegium językowego, a politechnikę w zespole reprezentuje prorektor, kanclerz, kustosz, kierownicy działu kadr, działu prawnego, działu kształcenia oraz kierownik SJO. We wrześniu br. rektor powołał biuro, którym kieruje p. **Ewa Wostal-Krawiec**.

Sejmik województwa opolskiego ma podjąć uchwałę w sprawie przekazania politechnice liceum językowego do końca grudnia br.

Narzucony harmonogram wymusza wykonanie odpowiednich procedur na uczelni. Pomiedzy uczelnią a zarządem województwa musi zostać zawarte porozumienie, uwzględniające także przekazanie majątku kolegium.

Następnie pani dyrektor Ewa Tarnawska przedstawiła zebrany specyfikę kierowanej przez siebie jednostki.

Po prezentacji panie dyrektorki odpowiadały na liczne pytania uczestników posiedzenia dotyczące specyfiki kolegium, przyszłości jego kadry, źródeł finansowania, itp. O postępie działań w tym zakresie WU informować będą Czytelników na bieżąco. W dalszej części obrad Senat Politechniki Opolskiej pozytywnie zaopiniował

wał utworzenie na Wydziale Budownictwa Katedry Inżynierii Systemów i Procesów Budowlanych, a w zagadnienie wprowadziła obecnych pani dziekan, prof. **Stefania Grzeszczyk**. Natomiast na Wydziale Ekonomii i Zarządzania pozytywnie zaopiniowana została likwidacja Katedry Badań Operacyjnych w Zarządzaniu, co wcześniej uzasadnił dziekan, prof. **Krzysztof Malik**.

Ponadto pani **Elżbieta Czerwińska**, jako przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej przedstawiła harmonogram wyborów uzupełniających do kolegium elektorów oraz na stanowisko prorektora ds. studenckich. Przedstawiła kandydata na stanowisko prorektora (prof. Tomasz Boczar) i zachęciła do udziału w głosowaniu.

Pani prorektor **Aleksandra Żurawska** pokrótce omówiła zmiany w zasadach działania dziekanatów w kontekście funkcjonowania Centrum Obsługi Studenta.

Pani prorektor ds. inwestycji i rozwoju, Anna Król omówiła stan realizacji inwestycji pn. Newton oraz budynku nr 1 w II kampusie. – więcej na ten temat w artykule na stronie 17.

Na zakończenie przewodniczący uczelnianej Solidarności, prof. Zbigniew Borysiuk przedstawił dra **Daniela Puciato**, który reprezentować będzie w posiedzeniach związek, a prof. Tadeusz Łagoda przekazał informację o kolejnym konkursie dla doktorantów na stypendia ogłoszonym przez urząd marszałkowski.

Oprac. KD

Włączenie Regionalnego Centrum Kształcenia Języków Obcych w Opolu w struktury Politechniki Opolskiej

5 listopada 2009 r. weszła w życie nowelizacja ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym

Art. 261a
1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może, w drodze rozporządzenia, na wniosek organu prowadzącego:
1) przekształcić publiczną szkołę pomaturalną, kolegium nauczycielskie, nauczycielskie kolegium języków obcych albo kolegium pracowników służb społecznych w publiczną uczelnię zawodową;
2) włączyć publiczną szkołę pomaturalną, kolegium nauczycielskie, nauczycielskie kolegium języków obcych albo kolegium pracowników służb społecznych do uczelni publicznej po uzyskaniu zgody senatu tej uczelni;
3) połączyć publiczną szkołę pomaturalną, kolegium nauczycielskie, nauczycielskie kolegium języków obcych albo kolegium pracowników służb społecznych z publiczną uczelnią zawodową.

19 maja 2010 r. – powołanie przez Zarząd Województwa Opolskiego zespołu negocjacyjnego do przeprowadzenia rozmów z uczelniami w sprawie zmian organizacyjnych funkcjonowania RCKJO w Opolu w składzie:

- Józef Sebesta – Marszałek Województwa Opolskiego,
- Teresa Karol – Wicemarszałek Województwa Opolskiego,
- Waldemar Zadka – dyrektor Departamentu Edukacji i Rynku Pracy,
- Ewa Tarnawska – dyrektor Regionalnego Centrum Kształcenia Języków Obcych.

06 kwietnia 2011 r. - utworzenie na Politechnice Opolskiej zespołu do opracowania szczegółowego programu działań związanych z przejęciem RCKJO przez PO w składzie:

- prorektor ds. inwestycji i rozwoju, dr inż. Anna Król – przewodnicząca,
- kanclerz, mgr Barbara Hetmańska – odpowiedzialna za sprawy organizacyjne,
- inwestor, mgr Teresa Białowół Woźniak – odpowiedzialna sprawy finansowe,
- mgr Ewa Moryto-Kubiak – odpowiedzialna za sprawy kadrowe,
- mgr Elżbieta Harazińska – odpowiedzialna za sprawy kształcenia,
- mgr Agnieszka Robak – odpowiedzialna za sprawy formalne,
- mgr Grażyna Redlich - kierownik Studium Języków Obcych PO.

W dniu 19 lipca 2011 r. Zarząd Województwa Opolskiego podjął oficjalną decyzję o włączeniu Regionalnego Centrum Kształcenia Języków Obcych do Politechniki Opolskiej

- ### Harmonogram dalszych działań:
- 25 października 2011 r. – XI sesja Sejmiku Województwa Opolskiego oraz podjęcie uchwały intencyjnej przez Sejmik;
 - do końca grudnia 2011 r. – wypracowanie wniosku do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o włączenie Regionalnego Centrum Kształcenia Języków Obcych w Opolu do Politechniki Opolskiej, począwszy od 1 września 2013 r.;
 - do końca grudnia 2011 r. przygotowanie uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie przekazania Politechnice Opolskiej prowadzenia Publicznego Liceum Ogólnokształcącego z oddziałami dwujęzycznymi;
 - uzyskanie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o włączeniu Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w strukturę Politechniki Opolskiej od 1 października 2013 r.;
 - przygotowanie i przyjęcie umowy o przekazaniu Politechnice Opolskiej prowadzenia Liceum od 1 września 2013 r.

- ### Procedura włączenia kolegium do publicznej uczelni wyższej przedstawiona przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
- Podjęcie uchwały przez senat publicznej uczelni wyższej, wyrażającej zgodę na włączenie kolegium – Uchwała 471 z dnia 23 września 2009 r. Senatu PO wyrażająca poparcie dla powyższej inicjatywy,
 - Dokonanie zmian w systemie kształcenia uczelni przyjmującej – m.in. zmiany limitów przyjęć, utworzenie nowych kierunków kształcenia,
 - Propozycja dotyczące sposobu przejęcia pracowników kolegium przez uczelnię,
 - Informacja na temat sposobu przejęcia słuchaczy kolegium przez uczelnię, w tym na temat trybu ukończenia studiów pierwszego stopnia,
 - Projekt porozumienia pomiędzy uczelnią a Samorządem Województwa Opolskiego, określający sposób przekazania środków finansowych (dotacje celowe) oraz warunki przekazania uczelni składników majątku kolegium.

Konkursy Narodowego Centrum Nauki

Jednostka	Na zakup lub wytworzenie aparatury	Dla osób nieposiadających stopnia naukowego doktora	Dla osób posiadających stopień naukowy doktora	Na finansowanie sędziysko-oceniaczy i projektów badawczych	Łączna liczba wniosków
WM	6	4	2	---	12
WE	2	2	1	---	5
WB	1	---	1	---	2
WZ	3	1	2	1	7
WF	1	2	1	1	5
WI	3	2	1	---	6
Razem	16	11	8	2	37

Złożono 37 wniosków na łączną kwotę 16 104 856,60

7. Program Ramowy

Przypominamy, że można rejestrować się do grona ekspertów oceniających projekty unijne,

<https://cordis.europa.eu>

Do zadań ekspertów należy:

- ocena projektu,
- udział w dyskusji ekspertów nad projektem na spotkaniu brokerskim

(wynagrodzenie: 450 EUR/dzień, zwrot kosztów podróży)

Wybory prorektora

Uczelniana Komisja Wybiorcza działająca pod kierunkiem dr inż. **Elżbiety Czerwińskiej** przeprowadziła w dniu 24 października 2011 r. wybory prorektora ds. studenckich Politechniki Opolskiej. Spotkanie w auli Łącznika rozpoczęła minuta ciszy upamiętniająca zmarłego w lipcu prorektora, prof. **Jerzego Jantosia**, po czym przystąpiono do procedowania.

Sylwetkę kandydata – prof. **Tomasza Boczara**, przedstawił w formie prezentacji rektor **Jerzy Skubis**, następnie obecni na Sali przystąpili do wyborów. W wyniku głosowania na stu uprawnionych do głosowania elektorów, obecnych było 86, jeden oddał głos nieważny. Wyniki głosowania przedstawiają się następująco: 55 głosów popierających kandydaturę, 23 było przeciwnych, a 7 elektorów wstrzymało się od głosu.

Wobec powyższego przewodnicząca, pani Czerwińska odczytała akt stwierdzający ważność wyborów, a rektor wręczył profesorowi Boczarowi nominację na stanowisko prorektora ds. studenckich do końca bieżącej kadencji.

Prof. dr hab. inż. Tomasz Boczar

Data i miejsce urodzenia: 29.10.1968

Ukończone studia: Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu

Dyscyplina naukowa: elektrotechnika

Specjalność: informatyka, technika wysokich napięć, teoria sygnałów

Stopnie i tytuły naukowe, stopnie honorowe:

stanowisko profesora zwyczajnego – 1 września 2011 r.

tytuł profesora – luty 2011 r.

doktor habilitowany – Politechnika Śląska w Gliwicach, Wydział Elektryczny, 30 marca 2004 r.

doktor – Politechnika Śląska w Gliwicach, Wydział Elektryczny, 10 listopada 1998 r.

Stanowiska związane z działalnością naukową, w tym stypendia i staże długoterminowe

Półroczny Staż naukowo-techniczny od 15.05.2009 do 15.11.2009 w firmie Energo-Complex w Piekarach Śląskich.

Członkostwo w prestiżowych instytucjach, korporacjach i organizacjach naukowych:

European Acoustics Association, IEEE, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Polskie Towarzystwo Akustyczne i Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej

Badania:

Działalność naukowo-badawcza od początku pracy zawodowej koncentruje się wokół zagadnień elektrotechniki, a w szczególności dotyczy problematyki związanej z techniką wysokich napięć, diagnostyką wysokonapięciowych układów izolacyjnych transformatorów elektroenergetycznych z wykorzystaniem metod nieniszczących, analizą hałasów towarzyszących pracy urządzeń elektroenergetycznych, badaniami drgań wibroakustycznych

Wyraźnie przejęty prof. Boczar podziękował obecnym za udział i oddane głosy – *dołożę wszelkich starań aby spełnić oczekiwania* – powiedział, *będę kontynuował prace śp. prof. Jantosia* – dodał.

Rektor Skubis złożył jeszcze specjalne podziękowania dla pani prorektor **Aleksandry Żurawskiej**, która podjęła się trudnej roli i przejęła do czasu wyborów obowiązki po zmarłym prorektorze Jantosie.

Spotkanie zakończyły gratulacje dla nowo wybranego prorektora i okolicznościowe zdjęcia.

KD

Prorektor w otoczeniu samorządu studenckiego (w środku przewodnicząca A. Moczko)

rdzeni transformatorowych oraz konstrukcji nośnych turbin wiatrowych, oceną stopnia zagrożenia wynikającego ze zjawiska elektryzacji statycznej olejów izolacyjnych, zjawiskiem kawitacji i sonoluminescencji, modyfikacją właściwości cieczy izolacyjnych przez ich domieszkiwanie nanocząstkami, a ponadto w ostatnich kilku latach z odnawialnymi źródłami pozyskiwania energii elektrycznej i ciepłej.

Publikacje:

Liczba książek, monografii (skrypty):

4 monografie autorskie, jedna monografia współautorska, jeden wykład inauguracyjny, 3 książki, jeden skrypt,

Liczba oryginalnych artykułów i referatów:

25 artykułów z listy filadelfijskiej, 29 artykułów w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym i 41 artykułów w czasopiśmie krajowych, 120 referatów konferencyjnych

Najważniejsze nagrody i odznaczenia:

Brązowy Krzyż Zasługi - Prezydent RP, 19 września 2002. Medal Komisji Edukacji Narodowej - Ministerstwo Edukacji Narodowej, 3 lipca, 2006.

Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2001 r.

Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2004 r.

Inne istotne informacje:

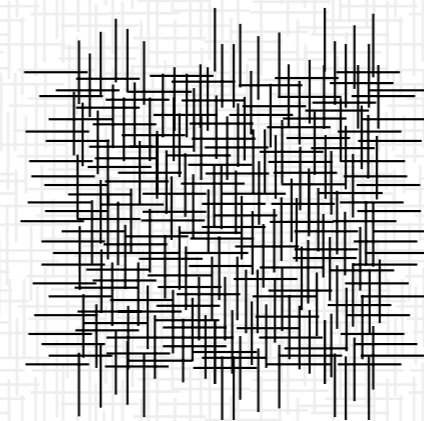
Promotor w zakończonych przewodach doktorskich – 2

Promotor w otwartych przewodach doktorskich – 3

Recenzje rozpraw (monografii) habilitacyjnych -

recenzje rozpraw doktorskich – 5

Liczba cytowań w SCI – 88

Sprawy nauki

Profesor Kabza w Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju powołał do Komitetu Sterującego strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych „Zaawansowane technologie pozyskiwania energii” następujące osoby:

- prof. dr hab. inż. **Zdzisław Kabza** – Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej,
- prof. dr inż. **Roman Weber** – Institut für Energieverfahrenstechnik und Brennstofftechnik, Clausthal-Zellerfeld,
- dr hab. inż. **Tomasz Dobski** – Wydział Maszyn

Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej,

– mgr inż. **Grzegorz Wiśniewski** – EC BREC Instytut Energetyki Odnawialnej w Warszawie,

– prof. dr hab. inż. **Krzysztof Warmuziński** – Instytut Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach.

Do zadań Komitetu Sterującego należy monitorowanie realizacji Programu, a w szczególności:

- opiniowanie raportów z realizacji zadań badawczych,
- opiniowanie propozycji zmian w realizacji zadań badawczych,
- opiniowanie propozycji działań zaradczych w przypadku odchylenia w realizacji zadań badawczych,
- opiniowanie raportów rocznych oraz raportu końcowego z realizacji Programu,
- wydawanie opinii w sprawie rozliczenia umów na wykonanie zadań badawczych,
- wydawanie opinii w sprawach realizacji Programu innych niż wyżej wymienione.

Profesor Wach w renomowanym wydawnictwie zagranicznym

Publikacje w renomowanych wydawnictwach zagranicznych na wyciągnięcie ręki – spotkanie pod takim tytułem miało miejsce 4 lipca w sali senatu Politechniki Opolskiej, a inspiracją do jego zorganizowania stała się publikacja prof. Piotra Wacha wydana u Springera „Dynamics and Control of Electrical Drives”.

Spotkanie będące równocześnie prezentacją książki prof. Wacha otworzył rektor **Jerzy Skubis**, a jego celem było – co podkreślał – zachęcenie, szczególnie młodszych pracowników naukowych do podjęcia starań aby wyniki swoich naukowych dociekań publikować także w zagranicznych renomowanych wydawnictwach. Rektor nie krył satysfakcji z sukcesu kolegi, a wyrazem uznania dla dokonań autora stało się zgłoszenie publikacji do nagrody ministra nauki i szkolnictwa wyższego, o czym poinformował obecnych. Ta książka stanowi podsumowanie mojej działalności jako naukowca, pracowałem nad nią pięć lat – stwierdził na wstępie senator Wach, doskonale znany środowisku jako rektor kilku kadencji opolskiej uczelni technicznej, dyrektor Instytutu, ale także naukowiec z Wydziału Elektrotech-

niki, Automatyki i Informatyki. Pisząc "Dynamics and Control of Electrical Drives" myślałem o książce prof. Antoniego Plamitzera, na której uczyły się kolejne pokolenia elektryków od maszyn i mam nadzieję, że udało mi się napisać współczesną wersję tamtej cennej publikacji. Prof. Wach podkreślał jak wielką rolę w poszukiwaniach naukowca spełnia umiejętność pracy w zespole. Następnie przedstawił obecną drogę, którą pokonał aby efekt jego pracy ukazał się u Springera. To leży w zasięgu waszych możliwości – podkreślał, wystarczy mieć dobry materiał merytoryczny i odpowiednie przygotowanie językowe, aby publikować w liczących się wydawnictwach. Posługując się stroną Springera pokazał krok po kroku kolejne działania jakie wykonał od napisania książki do jej opublikowania, szczególnie opisując co w kolejnych etapach procesu wydawniczego należy do autora, a co bierze na siebie wydawca. Cykl wydawniczy trwał ok. 8 miesięcy i wszystko udało się ustalić mailowo, bez osobistego kontaktu – dodał. Piotr Wach próbował odpowiedzieć na zgłaszane przez obecnych pytania i wątpliwości, podkreślając raz za razem, że renomowane wydawnictwa leżą w zasięgu możliwości

pracowników z mniejszych ośrodków akademickich, w czym wspierał go rektor Skubis. *Moje doświadczenie jest jednostkowe, zauważył prof. Wach, a obecny tu prof. Wit Grzesik ma zapewne w tym obszarze bogatsze doświadczenie.* Spotkanie zakończono postanowieniem zorganizowania podobnego, już po okresie wakacyjnym, w którym w roli ekspertów wystąpili by profesorowie Piotr Wach i Wit Grzesik.

P. Wach

Eigler – wicekonsul Republiki Federalnej Niemiec w Opolu wraz z panem **Leonardem Malcharczykiem**, biskup **Andrzej Czaja**, parlamentarzysta ziemi opolskiej, członkowie Konwenty Politechniki Opolskiej, wódatarze miast i gmin opolszczyzny, dyrektorzy miejskich i wojewódzkich instytucji kultury, szkół ponadgimnazjalnych, urzędów państwowych i jednostek gospodarczych, władze szkół wyższych Opolszczyzny oraz przedstawiciele świata mediów. Słowem: śmietanka społeczności opolskiej – jak nazwał gości prezydent Zembaczyński. Zaproszenie na uroczystość przyjęli także goście spoza regionu, obok pana Butry byli to przede wszystkim rektorzy wrocławskich uczelni, ale także szefowie tak odległych ośrodków akademickich jak Uniwersytet Ruhr-West (prezydent prof. **Eberhard Menzel**), Fachhochschule für Technik w Stuttgarcie (były prorektor prof. **Armin Schneider**), czy wreszcie Politechnika Pekińska, reprezentowana przez najbardziej oczekiwanego gościa: rektora **Guo Guangshenga**.

Przed prezentowanym poniżej przemówieniem rektora zebrani uczcili tradycyjną minutą ciszy zmarłych pracowników i studentów, w tym roku tym bardziej przejmującą, że pożegnaliśmy prorektora ds. studenckich prof. **Jerzego Jantosa**. Wciąż trudno uwierzyć, że jeszcze niespełna rok temu to on z uśmiechem wręczał indeksy świeżo upieczonym studentom.

Po wystąpieniu rektora o głos poproszeni zostali goście. Marszałek Józef Sebesta podkreślił, że 45 lat to fundament, na którym uczelnia może budować swoją stabilną, jasną przyszłość i wyraził uznanie dla działającego prężnie Instytutu Konfucjusza. „Studenci! Przyznaję, że trochę Wam zazdroszczę, bo macie przed sobą najpiękniejszy okres w życiu”. – zakończył.

Wojewoda Wilczyński - mówca dowcipny i zawsze polityk - przyznał, że z radością odwiedza politechnikę, bo to „miejsce w budowie”. Pochwalił uczelnię za dokonywanie dobrych wyborów, odpowiedzialność za przyszłość regionu, a także zdrową drapieżność na rynku nauki i życzył stu lat pełnych sal wykładowych.

Prezydent Zembaczyński zapewnił o służebnej roli samorządu wobec uczelni, wspomniawszy też o inwestorach zagranicznych, których miasto wabi m.in. prezentacją kierunków kształcenia realizowanych na politechnice. „Chciałbym, żeby zawiązał zegar taktujący patenty” – powiedział, co od razu podchwycił prorektor ds. nauki prof. **Marek Tukiendorf**, zapewniając, że jesteśmy w stanie spełnić to życzenie, bo 12 patentów z zeszłego roku akurat starczy na wypełnienie cyferblatu.

Biskup Czaja pogratulował politechnice sukcesów, wyraził uznanie dla obecnych i poprzednich władz, a także żał z powodu odejścia prof. Jantosa. Nawiązał także do przemówienia rektora i promujące uczelnię hasło *czas inżynierów uzupełnił czasem ludzi dobrych, a meblowanie głowy – meblowaniem również serca.*

Występujący z tłumaczką rektor Guo Guangsheng serdecznie wszystkich powitał, wyraził radość z wizyty w naszym pięknym kraju i oczywiście pochwalił Instytut Konfucjusza.

Przewodniczący KRUWOCZ prof. **Bogusław Fiedor**, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu nazwał rektora Skubisa przyjacielem, przypomniał o realizowanej wspólnie inicjatywie

uhonorowania papieża Benedykta XVI Laurem Akademickim a także wręczył rektorowi obraz wyobrażający symbolicznie wieczność. „Niech wasza historia trwa tak długo, jak ten portal z obrazu” – życzył.

Ci, którzy nie mogli wziąć osobistego udziału w uroczystości nadesłali na adres uczelni liczne życzenia i gratulacje (wśród zacnych nadawców znalazł się m.in. przewodniczący parlamentu europejskiego, nasz doktor hc prof. **Jerzy Buzek**), o których poinformował prorektor Tukiendorf.

Następnie prorektor ds. organizacyjnych **Aleksandra Żurawska**, która pełniła także obowiązki prorektora ds. studenckich podała słowa rotty ślubowania i w chwilę potem nastąpiła immatrykulacja studentów pierwszego roku. Ogół żaków reprezentowali:

Paulina Szarzec – kierunek architektura i urbanistyka, **Marcin Żoła** – budownictwo, **Beata Niepala** – administracja, **Marlena Tkacz** – ekonomia, **Katarzyna Kozińska** – europeistyka, **Nikola Blania** – zarządzanie, **Rafał Ślabik** – automatyka i robotyka, **Agnieszka Krzywicka** – elektronika i telekomunikacja, **Marek Habura** – elektrotechnika, **Michał Leja** – informatyka, **Ewelina Gromek** – logistyka, **Sandra Tyszewska** – inżynieria bezpieczeństwa, **Magdalena Wakan** – zarządzanie i inżynieria produkcji, **Raksana Burek** – energetyka, **Natalia Spałek** – inżynieria chemiczna i procesowa, **Ewelina Chącel** – inżynieria środowiska, **Grzegorz Urbański** – mechanika i budowa maszyn, **Tomasz Pagacz** – mechatronika, **Agnieszka Orsulak** – technologia żywności i żywienie człowieka, **Marta Furmańska** – fizjote-

Z życia Uczelni

Jubileuszowa inauguracja

30 września rektorskie berło uderzyło w blat po raz 46. (a właściwie, jak zauważyłby każdy absolwent politechniki, po raz 138., bo tradycja nakazuje uderzać trzykrotnie).

Choć mało jest w życiu uczelni rzeczy tak pewnych, jak inauguracja kolejnego roku akademickiego – uroczystości tej zawsze towarzyszy wiele emocji, tak jak najbardziej nawet doświadczonym artystom podczas premiery.

Tym razem uroczystość miała miejsce w imponującej hali

sportowej w II kampusie, gdzie bez ścisku zgromadziło się blisko pół tysiąca gości, mogących śledzić prezentowane w wystąpieniach dane na olbrzymim, ledowym ekranie, nowince technicznej doskonale współgrającej z kontekstem miejsca i okoliczności spotkania.

Wszystkich zebranych w imieniu rektora **Jerzego Skubisa** powitała prorektor ds. inwestycji i rozwoju **Anna Król**. W owym liczonym gronie znalazł się **Andrzej Butra** – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przedstawiciel władz Opolszczyzny (**Józef Sebesta** - marszałek województwa opolskiego, **Ryszard Wilczyński** – wojewoda opolski, **Ryszard Zembaczyński** – prezydent miasta Opolą, **Antoni Jastrzebski** – wicewojewoda opolski, **Roman Kolek** i **Tomasz Kostuś** – wicemarszałkowie województwa opolskiego, **Barbara Kamińska** - członek zarządu województwa opolskiego), **Janina**

rapia, **Karolina Płaneta** – turystyka i rekreacja, **Rafał Granat** – wychowanie fizyczne.

Uklonem w stronę pedagogów czuwających nad kształceniem młodych ludzi i przygotowaniem ich na studia było wyeksponowanie w prezentacji także nazwisk dyrektorów szkół, które ukończyli immatrykulowani, a także nazwisk ich wychowawców.

Kiedy studenci zajęli już miejsca studiując z ciekawością indeksy, ze słowami powitania w społeczności akademickiej zwróciła się do nich **Agnieszka Moczek**, przewodnicząca Samorządu Studentów Politechniki Opolskiej. „Ciesz się, że głos studentów jest z roku na rok coraz bardziej słyszalny” powiedziała i życzyła „pierwszacom”, aby ich indeksy zapełniły same piątki.

Po studentach, którzy dopiero rozpoczęli swój związek z politechniką przyszła kolej na tych, którzy dla politechniki zdążyli się bardzo zasłużyć. Kawalerami Medalu Politechniki Opolskiej – bo o nich mowa – zostali **Karol Cebula**, przedsiębiorca, filantrop, inicjator wielu szlachetnych przedsięwzięć i mecenas środowiska akademickiego oraz **Leon Prucnal** były wieloletni kanclerz Politechniki Opolskiej, którego praca i oddanie sprawom politechniki przyczyniły się m. in. do obecnego stanu II kampusu.

Nasz sympatyczny darczyńca Karol Cebula nie krył wzruszenia z powodu honoru, jaki go spotkał, dał jednak wyraz obawie, że być może rektor i wysoki senat przyznali mu medal, aby powiedzieć w ten sposób „no, Cebula, obudź się i zrób więcej!”. „Siły są, środki są, wiek dopisuje, obiecuję, że będę robił więcej” – zapewnił, zauważył też, że „kryzysy zwalczą się nie gderaniem, a podwójną pracą”.

Nie był to koniec nagród – o wystąpienie poproszono następnie stypendystów im. prof. Oswalda Matei, prestiżowego wyróżnienia przyznawanego przez Towarzystwo Przyjaciół Politechniki Opolskiej za wyniki w nauce. Piątka studentów **Ariel Gąsior** – student II roku inżynierii chemicznej i procesowej z Wydziału Mechanicznego, **Krzysztof Rudnicki** – student II roku informatyki drugiego stopnia z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, **Karolina Gozarska** – studentka II roku kierunkowa budownictwa drugiego stopnia z Wydziału Budownictwa, **Jarosław Studajka** – student II roku zarządzania i inżynierii produkcji drugiego stopnia z Wydziału Inżynierii Produkcji i Logistyki, **Katarzyna Witkowska** – studentka II roku europeistyki drugiego stopnia z Wydziału Ekonomii i Zarządzania odebrała stypendium z rąk prezesa towarzystwa Mariana Drymlucha.

W kolejnej części spotkania uczestnicy uroczystości wysłuchali niezwykle interesującego i dającego do myślenia wykładu inauguracyjnego wygłoszonego przez prof. **Romualda Jończygo** z Wydziału Ekonomii i Zarządzania, pt. Rozwój regionu opolskiego w kontekście problemów wyludnienia, kształcenia oraz sytuacji na rynku pracy, który prelegent ubarwił prezentacją wykorzystującą fotografie z domowego archiwum.

Narratorem i autorką scenariusza uroczystej inauguracji była **Krystyna Duda**, kierownik Działu Promocji i Kultury, który obok Działu Technicznego, organizował imprezę. Oprawę muzyczną zapewniły jak zwykle dwa uczelniane

Guo Guangsheng

zespoły: brawurowa Orkiestra Politechniki Opolskiej pod batutą **Przemka Ślusarczyka**, oraz Akademicki Chór Politechniki Opolskiej, prowadzony przez panią **Ludmiłę Wocial-Zawadzką**, który na zakończenie inauguracji dał jeszcze specjalny koncert przebojów.

I tak, ze śpiewem na ustach, weszliśmy w nowy rok.

LSG

Karol Cebula

Romuald Jończy i rektorzy

Kształcenie inżynierów - strategiczny wybór

Wykład inauguracyjny rekora Jerzego Skubisa

Szanowni Państwo, Dostojni Goście, Drodzy Pracownicy i Studenci Uczelni!

Droga, która doprowadziła nas do dzisiejszego jubileuszu rozpoczęła się w 1959 roku, kiedy w Opolu został powołany Punkt Konsultacyjny Politechniki Śląskiej. Jednostka ta oferowała tylko studia wieczorowe na kierunkach mechanicznym i elektrycznym, po roku uruchomiono także budownictwo. Te trzy kierunki dały początek trzem wydziałom, będącym do dziś filarami uczelni.

Kolejna ważna data w naszej historii to 1 czerwca 1966 r., kiedy Punkt Konsultacyjny przekształcił się w samodzielną Wyższą Szkołę Inżynierską w Opolu. Kształciliśmy wówczas 500 studentów, a kadra naukowo-dydaktyczna liczyła około 100 osób.

Od 1 września 1996 roku uczelnia funkcjonuje już jako Politechnika Opolska. Dzisiaj, w roku jubileuszu możemy śmiało mówić o ugruntowanej pozycji politechniki, o jej konkurencyjności wobec innych uczelni, o jej znaczeniu dla regionu, również dla jego życia społecznego. Przez 45 lat wykształciliśmy blisko 35 tysięcy absolwentów. Dzisiejsza uroczystość i jubileusz, to także ich święto.

Serdecznie dziękuję wszystkim zgromadzonym tu gościom za udział w uroczystości i dzielenie z nami radości oraz dumy z owego święta jubileuszu 45 lat istnienia naszej uczelni. Tej radości i dumie towarzyszy także uczucie szacunku wobec poprzedników; bo bez ich zaangażowania i ciężkiej pracy nie celebrowalibyśmy jubileuszu 45-lecia. Dzisiejsza uroczystość uczelni, to wynik pracy wielu ludzi i ich pasji. To dzieło wspólne i ciągłe. Dzieło, które staramy się godnie kontynuować i które w nadchodzącym roku akademickim prześlemy z kolei naszym następcom.

Pamiętając o tym, pragnę z tego miejsca serdecznie podziękować rektorom poprzednich kadencji – profesorom Antoniemu Guzikowi, Zdzisławowi Kabzie, Włodzimierzowi Kotowskiemu, Piotrowi Wachowi i Józefowi Suchemu. Słowa szacunku wyrażam dla niezyczących już twórców naszej uczelni: rektorów Rościsława Oniszczyka i Oswalda Matei.

Dziękuję także dziekanom wszystkich kadencji, kierownikom jednostek, licznym emerytom, a także aktualnym pracownikom i studentom, którzy dopełniają obrazu i siły naszej społeczności akademickiej.

Moment powołania uczelni technicznej w Opolu i podjęcie decyzji o kształceniu inżynierów był dla ca-

tego regionu wyborem strategicznym. Gospodarczy i cywilizacyjny pejzaż Opolszczyzny zaczął być odtąd kreowany przez samych mieszkańców, mogących zdobyć potrzebne kompetencje w miejscu zamieszkania. Inżynierowie, którzy zdobywali wykształcenie w Opolu, chętniej pragnęli się nimi przysłużyć właśnie rodzinnemu miastu. Pozytywne konsekwencje tego wyboru, jako miasto akademickie i wojewódzkie odczuwają dzisiaj wszyscy.

Dzisiaj wiemy, że istnieje silna korelacja między dobrym, politechnicznym wykształceniem, a możliwościami uzyskania atrakcyjnego zatrudnienia. Decyzja o uruchomieniu studiów inżynierskich w Opolu wpłynęła więc nie tylko na tworzenie i rozwój własnych kadr w zakładach przemysłowych, ale też na pozycję społeczną wielu młodych ludzi, którzy mają lepszy start w przyszłość i nie zasilają szeregów bezrobotnych. Wielu z nich nie byłoby stać na pobieranie nauki w ośrodkach z ościennych województw.

Dzisiaj świadomość, że inżynierowie zmieniają świat jest powszechna. Nasz przyjaciel, przedwcześnie zmarły prorektor politechniki prof. Jerzy Jantos w jednym ze swoich wystąpień dla studentów wieścił nadejście czasu inżynierów. Ów czas inżynierów przyjęliśmy jako hasło promujące uczelnię i hasłem tym opatrujemy wszystkie wydawnictwa, informatory i reklamy. Nie jest to tylko zwyczajny slogan. Czas inżynierów to fakt. I choć zwłaszcza wyzwania współczesności wymagają technicznego, inżynierskiego podejścia do rzeczywistości, to można twierdzić, że czas inżynierów tak naprawdę charakteryzuje całą historię cywilizacji, bo to właśnie myśl techniczna popchnęła ludzkość do rozwoju. Nawet jeśli za każdym wynalazkiem stoi potrzeba natury humanistycznej, potrzeba uczynienia życia lepszym, wygodniejszym, piękniejszym – to właśnie inżynierowie wprowadzają te założenia w czyn. I to inżynierowie muszą wykonać siły wyobraźni i zdolnością kreatywnego myślenia. Wykazują fantazję twórców rozwiązań technicznych, oprócz spełnienia idealistycznych założeń o lepszym życiu i większych możliwościach człowieka, muszą przecież efektywnie działać. Mają ponadto charakter uniwersalny, niezależny od kultury. Most łączy brzegi rzeki na tych samych zasadach, pod każdą szerokością geograficzną, niezależnie od kontynentu, ustroju politycznego czy religii.

Wszystko, co nas otacza, to efekt myśli technicznej. Od zupełnie oczywistych i namacalnych przejawów, jak nagłośnienie, dzięki któremu słyszycie mnie Państwo w tej wielkiej sali, ekran ledowy, na którym wyświetlają się slajdy przekazywane na wizję przez komputer, ta hala sportowa zaprojektowana przez architektów. Za wszystkim stoi projekt, koncepcja działania, lub urządzenie, potrzebne do wytworzenia danej rzeczy. Warto o tym pamiętać, bo ta świadomość buduje należny inżynierom szacunek. Uzmysławia fakt, że bycie inżynierem to zaszczyt.

Przed kilkoma laty miałem okazję zapoznać się z przemówieniem inauguracyjnym prof. Janusza Rachonia, byłego rektora

Politechniki Gdańskiej, który zauważył, że o ile niezajomość prac Salvadora Dali byłaby w kulturalnym towarzystwie czymś wstydlivym, o tyle nikogo nie oburzyłaby niezajomość dokonań Johna Bardeena, dwukrotnego noblisty, wynalazcy tranzystora, a więc ojca całej elektroniki obecnej w telefonach komórkowych, telewizorach, czy komputerach. Trudno dziś wyobrazić sobie funkcjonowanie społeczeństw, fabryk, systemów komunikacyjnych bez tych wynalazków.

Potrzebę kształcenia inżynierów, jako warunku rozwoju technologicznego i cywilizacyjnego Polski dostrzegło także Ministerstwo Nauki, tworząc listę kierunków zamawianych. Analiza rynku pracy przeprowadzona przez OBOP wykazuje bardzo wysoki deficyt specjalistów z dyplomem inżyniera, deficyt sięgający dzisiaj w kraju 70 tys. osób. Jeśli polskiej gospodarki nie wesprze młoda kadra inżynierska – to rozwój kraju zostanie zahamowany. W tym świetle edukacyjna działalność politechnik, w tym oczywiście naszej, jest kluczowa nie tylko dla regionu, ale dla całego kraju.

O dostrzeżeniu problemu świadczy także wprowadzenie do egzaminu maturalnego obowiązkowej matematyki.

Wykształcenie inżynierskie staje się więc pożądane przez gospodarkę i pracodawców w całej Europie, a co za tym idzie także atrakcyjne dla kandydatów na studia.

Politechnika Opolska jest niewątpliwie jednym z najlepszych miejsc, gdzie można zrealizować to pożądane wykształcenie. Dzisiaj, w roku jubileuszu, mamy 6 wydziałów oferujących 23 kierunki studiów, prowadzonych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Współpracujemy z 114 uczelniami zagranicznymi z 19 krajów. Spośród 1000 pracowników uczelni ponad połowę stanowią nauczyciele akademicy, w tym 141 profesorów i doktorów habilitowanych i ponad 300 doktorów. Stale rozwijamy własną kadrę naukową, dzięki uprawnieniom do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego nauk technicznych. Zaplecze naukowo-badawcze tworzy 129 laboratoriów, a także największa w regionie biblioteka techniczna obejmująca 450 tysięczny zbiór. Politechnika słynie w regionie z wielkich inwestycji, jesteśmy również jednym z największych beneficjentów dotacji unijnych. Wartość projektów zrealizowanych w ostatnich kilku latach przekracza kwotę 142 mln zł. Wśród najnowszych są kolejne 2 projekty o wartości 82 mln zł. Wśród najważniejszych projektów inwestycyjnych jest m.in. 50 metrowa, kryta pływalnia olimpijska. W politechnice kształcą się około 12 tysięcy studentów, z czego jedna trzecia pochodzi spoza Opolszczyzny – dobitnie świadczy to o ponad regionalnym znaczeniu naszej uczelni. Rocznie przyjmujemy około 4 tysiące studentów na pierwsze lata. Swoje zainteresowania studenci mogą poszerzać w jednym z 33 kół naukowych lub jednej z 27 sekcji sportowych AZS. Do dyspozycji studentów pozostaje także szeroka oferta kulturalna. W rankingu Rzeczypospolitej i Perspektyw, przeprowadzonym wśród 460 uczelni, politechnika zajęła 48 pozycję.

Politechnika znacznie wykracza poza tradycyjnie rozumianą działalność uczelni. Chętnie włącza się w działania kulturalne i społeczne. Mieszkańcom Opolszczyzny oferuje cieszącą się wielką popularnością Dziecięcą Politechnikę, a w ramach Instytutu Konfucjusza, który promuje kulturę egzotycznego Kraju Środka, co roku podejmuje naukę języka chińskiego około 150 osób.

Możliwości tak szerokiego działania i sprzyjający klimat do rozwoju nasza uczelnia zawdzięcza dobrym relacjom i życzliwości ze strony władz. W imieniu całej naszej społeczności dziękuję marszałkowi Józefowi Sebeście, wojewodzie Ryszardowi Wilczyńskiemu i prezydentowi Ryszardowi Zembaczyńskiemu za stałe i przyjazne wspieranie działalności uczelni. Nasza modelowa wręcz współpraca przynosi wiele pożytku miastu i całemu regionowi opolskiemu, z którym uczelnia powiązana jest w sposób naturalny i bardzo ścisły. Otwiera też perspektywę rozwoju na przyszłość. Niech mi będzie wolno w tym miejscu wymieni najważniejsze przedsięwzięcia inwestycyjne i rozwojowe politechniki:

- budowa Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii (ok. 55 mln);
- budowa budynku laboratoryjno-dydaktycznego dla Wydziału Budownictwa (ok. 20 mln);
- budowa Studium Języków Obcych (7,2 mln);
- adaptacja obiektu dla potrzeb administracji uczelni i rektorat (5,3 mln);
- przebudowa obiektu dla potrzeb Instytutu Konfucjusza, Muzeum Politechniki i sal wykładowych dla 2 wydziałów (6 mln);
- rewitalizacja budynków pokoszarowych dla Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki (ok. 14,1 mln);
- wykończenie i oddanie do użytku obiektu „Łącznik” (ok. 27 mln);
- remonty akademików i hali sportowej przy ul. Małopolskiej (ok. 7 mln);
- budynek „Newton” – Innowacyjne Centrum Dydaktyczne i Biblioteka Cyfrowa (ok. 30 mln) (projekt w realizacji);
- budowa przez Miasto Opole 50-metrowej krytej pływalni (ok. 52 mln) (projekt w realizacji);
- parking przy ul. Mikołajczyka dla ok. 500 samochodów (1 mln);
- rozliczne drobniejsze prace we wszystkich obiektach politechniki (np. ogrodzenie, zieleń);

Czując niewątpliwą komfort, jaki płynie z dobrze układającej się współpracy między władzami a uczelnią, możemy śmiało planować przyszłość. Do najważniejszych zadań, jakie stoją przed nami w najbliższym czasie należy utrzymanie liczby studentów na poziomie 10 tysięcy. Maturalnej młodzieży z roku na rok jest coraz mniej, podejmujemy jednak inicjatywy, aby zachęcić kandydatów na studia do wyboru naszej uczelni. Mamy nadzieję, że wydatnie pomoże w tym radykalne zwiększenie kształcenia w zakresie języków obcych. Dla realizacji tego celu planujemy utworzenie nowego, siódmego wydziału na politechnice, którego zadaniem będzie praktyczne kształcenie językowe studentów politechniki. Aspirujemy do tego, aby umocnić naszą pozycję i stać się silnym ośrodkiem naukowym na akademickiej mapie kraju. Jednocześnie pragniemy zacieśniać dobre relacje między wszystkimi uczelniami na Opolszczyźnie i w makroregionie południowym.

Drodzy studenci, w miejscu gdzie jesteśmy jeszcze przed kilkunastu laty, wasi rówieśnicy również powtarzali słowa przysięgi, jednak zamiast indeksu otrzymywali mundur, komplet bielizny i menażkę, znajdujemy się bowiem – o czym nasi najmłodszy goście mogą nie wiedzieć – w dawnych koszarach wojskowych.

Myślę, że w całym okresie studiów, który Was czeka,

wielokrotnie, zwłaszcza w czasie sesji egzaminacyjnych, Wy też będziecie czuć się jak na poligonie i będziecie musieli stoczyć prawdziwą walkę. Jestem przekonany, że wyjdziecie z niej obronną ręką a całe studia będziecie wspominać jako najpiękniejszy okres w życiu.

Na jednym z budynków, w miejscu planowanego do budowy Centrum Innowacji o nazwie „Newton” pozostało jeszcze wymalowane na ścianie ostrzeżenie dla żołnierzy, które budzi dziś uśmiech: uważaj, głowę masz tylko jedną. Myślę, że i Wy możecie wziąć sobie je do serca i uważać, aby wykorzystać możliwości, jakie stwarza Wam Politechnika Opolska i z owej mądroj – niewątpliwie mądrej, skoro znaleźliście w gronie studentów – głowy, zrobić odpowiedni użytek, tak abyście w przyszłości jako inżynierowie osiągnęli prawdziwy sukces, którego serdecznie Wam życzę.

Władze uczelni w Prudniku

Współpraca Politechniki Opolskiej i Powiatowego Centrum Kształcenia Praktycznego w Prudniku.

W piątek 21 października w Powiatowym Centrum Kształcenia Praktycznego przy ul. Prężyńskiej w Prudniku (dawny „Ekonomik”) miało miejsce uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy pomiędzy Politechniką Opolską reprezentowaną przez prof. **Jerzego Skubisa** - rektora Politechniki Opolskiej a Powiatem Prudnickim reprezentowanym przez starostów: **Radosława Roszkowskiego** i **Józefa Skibę**, w obecności dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych nr 1 **Danuty Czerniak**.

Celem porozumienia jest nawiązanie współpracy w zakresie działalności edukacyjno-naukowej i popularyzatorsko-informacyjnej oraz wzajemne wspieranie swoich działań w zakresie dydaktyki i nauki, stworzenie możliwości wzmacniania relacji partnerskich. Współpraca dotyczy między innymi korzystania z zaplecza dydaktyczno naukowego i laboratoryjnego oraz wymiana doświadczeń, prowadzenia wspólnych badań naukowych oraz realizacji prac naukowo-badawczych przy wykorzystaniu zaplecza laboratoryjnego i aparaturowego obu jednostek, wspólnych publikacji oraz finansowania

J. Skiba, D. Czerniak, R. Roszkowski, J. Skubis

wspólnych projektów naukowych, badawczych, dydaktycznych i inwestycyjnych.

- *Zależy nam na tym, aby realizować praktyki zawodowe. Chcemy, żeby młodzież nasza z klas technikum uczestniczyła w zajęciach laboratoryjnych na politechnice* - mówi Danuta Czerniak, dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych nr 1 w Prudniku.

Politechnika dołoży wszelkich starań ułatwiających absolwentom ZSZ nr 1 i PCKP studiowanie na oferowanych przez siebie kierunkach, pomoże też centrum w pozyskaniu

pomocy naukowych.

- *Chcemy przybliżyć profil Politechniki Opolskiej dla kandydatów na studia z ziemi prudnickiej, którzy zastanawiają się, jakie miasto wybrać do studiowania: Opole, Wrocław czy Gliwice* - wyjaśnia prof. Jerzy Skubis, rektor Politechniki Opolskiej.

Ważnym aspektem jest możliwość rozszerzenia współpracy partnerskiej o czeskich partnerów Powiatu Prudnickiego w ramach Euroregionu Pradziad, m. in. celem pozyskania w przyszłości czeskich studentów.

W spotkaniu uczestniczyli licznie zaproszeni goście m.in. dyrektor szkoły mechanicznej w Karniowie (Krnov) – **Zdenek Welna** jak również dyrektorzy szkół, nauczyciele i młodzież szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych powiatu prudnickiego.

- *Jesteśmy zachwyceni możliwością podpisania umowy partnerskiej z Politechniką Opolską, bo taki był nasz zamiar* – przyznaje starosta prudnicki Radosław Roszkowski. – *To kolejny krok w budowie silnej pozycji szkolnictwa zawodowego ziemi prudnickiej. Jednym z celów jest powstanie w przyszłości polsko-czeskiej szkoły średniej o profilu zawodowym.*

Po podpisaniu porozumienia nastąpiła druga część spotkania – wykład nt. „Energetyka wiatrowa – aktualne możliwości wykorzystania” wygłoszony przez nowego prorektora Politechniki Opolskiej prof. **Tomasza Boczara**. Bardzo interesujący i wzbogacony prezentacją multimedialną wykład wzbudził ogromne zainteresowanie wśród licznie zgromadzonej młodzieży w wypełnionej po brzegi sali gimnastycznej PCKP. Po zakończeniu uroczystości była okazja do rozmów i wspólnych planów.

Inicjatorem i koordynatorem wszelkich rozmów pomiędzy jednostkami był dr inż. **Wiesław Kopterski** pracownik naukowy Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Opolskiej.

Wiesław Kopterski

„Kresowianie na Śląsku Opolskim”

Promocja książki wydanej nakładem Politechniki Opolskiej i ze środków budżetu województwa opolskiego, pod red. prof. Politechniki Opolskiej – **Marii Kalczyńskiej** oraz **Krystyny Rostockiej** (Stowarzyszenie Wspólnota Polska oddział w Opolu) i **Elżbiety Treli-Mazur** (Uniwersytet Opolski).

10 października 2011 r. w sali konferencyjnej Urzędu Marszałkowskiego w Opolu odbyła się uroczysta promocja książki „Kresowianie na Śląsku Opolskim”, wydanej przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Opolskiej. Zainteresowani mogli uczestniczyć w panelu dyskusyjnym pt. „Spotkania kultur na Śląsku Opolskim”. Impreza uświetniona została występem artystów z Kamieńca Podolskiego oraz z Grodzca na Śląsku Opolskim.

Autorka i rektor Skubis

Dzięki współpracy licznych opolskich instytucji oraz ludzi nauki i badaczy kultury, jak również organizacji kresowych z naszego województwa, pod patronatem **Józefa Sebesty** marszałka województwa opolskiego i prof. **Jerzego Skubisa** rektora Politechniki Opolskiej, udało się wydać długo oczekiwaną monografię. Praca jest unikatowa, bowiem jest jedyną taką w Polsce. Treść dzieła mówi o powojennych losach mieszkańców Opolszczyzny, którzy zostali po 1945 r. wypędzeni ze swych siedlisk, z terenów dawnej RP i trafili na nieznaną im zupełnie Śląsk. W publikacji można przeczytać m. in. o kresowych śladach w opolskich kościołach, bibliotekach, oświacie, harcerstwie czy leśnictwie, a nawet wschodnich korzeniach Politechniki Opolskiej (J. Hickiewicz, A. Guzik, P. Wach). Wielu jej pracowników ma pochodzenie kresowe, a po wysiedleniach współtworzyli Politechnikę Śląską w Gliwicach, z której „wyrosła” także opolska szkoła wyższa.

Książka to także hołd dla tych, którzy już odeszli i co prawda nie zdążyli podzielić się swoimi przeżyciami i wspomnieniami, ale wiele materiałów i dokumentów udało się jeszcze uratować od zapomnienia. Dzięki m.in. opisom kronikarzy i potomków oraz skrupulatnej pracy muzeów naszego regionu.

Książka ta pokazuje jak bogaty był i jest dorobek duchowy Kresowian, opowiada o ich wartościach i kulturze, wpisanej dzisiaj w obraz wielokulturowego Śląska.

Praca nad monografią trwała ponad rok. Zawiera 54 teksty autorstwa 48 osób, wśród których znaleźli się badacze wielu dziedzin nauki i kultury, współcześni kronikarze a także popularyzatorzy i świadkowie opisywanych wydarzeń. W przygotowaniu monografii odnotować można także udział studentów Politechniki Opolskiej (Sylwia Socha i Paweł Szyndler). Wielu z autorów posiada wielopokoleniowy kresowy rodowód.

Publikacja skierowana jest zarówno do Kresowian, jak i do wszystkich mieszkańców Śląska Opolskiego, a szczególnie do młodego pokolenia z myślą o ich bliższym poznawaniu powojennych dziejów Polski

„[...] Wartość merytoryczna, oryginalność i wielość unikatowych wątków zdecydowanie, że książka nie pozostanie bez czytelniczego odbioru, trafiając nie tylko do naukowego obiegu. Wywoła na pewno spory i dyskusje w gronie antropologów kultury, etnologów, historyków i innych badaczy zajmujących się problematyką kultury i tożsamości społeczności lokalnych. Pojawienie się tego studium jest nowym wyzwaniem dla badaczy ponieważ rozpatrywana w nim problematyka jest znacznie szersza niż standardowa historiografia. Lektura tego wielotematycznego dzieła zrodzi wiele nowych pomysłów badawczych i edytorskich [...]” rec. dr hab. Antoni Kuczyński (Wrocław).

Natalia Wieszołek, studentka 5 roku europejtyki

Pomnik św. Jana z Ret

Uroczystemu odsłonięciu pomnika, 20. 10. 11 poświęciliśmy wydanie specjalne gazety (WU nr 3/220)

Promocja

Wrodziny w gronie rodziny prasy akademickiej

Stoimy oto przed nie lada dylematem – jako organizatorom nie wypada nam pisać o XIX Spotkaniu Redaktorów Gazet Akademickich w samych superlatywach, ale z drugiej strony jako rzetelni dziennikarze mamy obowiązek donieść o prawdzie, a ta brzmi: było doskonale!

Na początek, 29 sierpnia, nasi drodzy goście przyjechali z całej Polski na obrady do Łącznika, gdzie już czekała na nich cała załoga WU z redaktorem naczelną **Krystyną Dudą**, oraz dwie towarzyszące wydarzeniu wystawy: najciekawsze okładki WU i Galeria 2 strona. Podczas uroczystego otwarcia redaktorów powitał rektor **Jerzy Skubis** pomysłodawca utworzenia na politechnice Wiadomości Uczelnianych, których dwudzieste urodziny, obok jubileuszu całej uczelni, były główną okazją zlokalizowania tej edycji dorocznego zjazdu właśnie w Opolu. Kiedy prof. Skubis życzył wszystkim na koniec przychylności rektorów – redaktorzy odpowiedzieli gromkimi brawami, losy prasy akademickiej bywają bowiem różne. W tym kontekście Wiadomości Uczelniane ukazujące się nieprzerwanie od dwóch dekad, i też od dwóch dekad prowadzone z „energią i talentem” – jak napisali w swoim periodyku koledzy z PWR – przez K. Dudę są fenomenem.

I właśnie za tą fenomenalność, a także za szczególne zasługi w dziedzinie dziennikarstwa akademickiego, lekkie pióro, wytrwałość, styl i całokształt dokonania redaktora naczelną została uhonorowana nagrodą Pulitzera, (wręczoną przez koleżanki z redakcji pisma Uniwersytetu Przyrodniczego z Wrocławia, siostry **Maria i Małgorzata Wanke**, co czyni nagrodę jeszcze bardziej wyjątkową, bo jedyną taką na świecie).

red. Krystyna Duda i siostry Wanke

Po tych miłych akcentach nastąpiła część merytoryczna. K. Duda opowiedziała o uczelni, redakcji WU i jeszcze pachnącej drukarską farbą książce Rozmowy o politechnice, gdzie zgromadzone są najciekawsze wywiady z XX-lecia pisma. Następnie o dostosowaniu wykształcenia oferowanego przez uczelnie do wymogów współczesnego rynku pracy na przykładzie województwa opolskiego – opowiedział Jacek Suski, dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Opolu (z ręką na sercu zapewniamy, że nie wywieraliśmy na prelegenta żadnego wpływu: absolwenci politechniki po prostu naprawdę radzą sobie na rynku pracy najlepiej ze wszystkich). Trzeci wykład poprowadziła prof. Maria Kalczyńska z Wydziału Ekonomii i Zarządzania, która przybliżyła zagadnienie wielokulturowości Śląska Opolskiego w kontekście badań nad współczesnym społeczeństwem Europy, rzeczy dla nas – mieszkańców regionu naturalnej, ale dla gości z Polski dość egzotycznej, czego wyrazem było m. in. zaciekawienie tablicami z dwujęzycznymi nazwami miejscowości, którymi usiana była droga do Jarnołtówka (ale o Jarnołtówku za chwilę).

Po obradach uczestnicy udali się na zwiedzanie Opolu. I choć goście z zacnego Krakowa, Gdańska, czy Warszawy w swoich codziennych trasach robią slalom między uroczymi zabytkami, a futurystycznymi budynkami ze szkła nasze miasto również im się podobało, zwłaszcza z perspektywy sceny amfiteatru i wiszącego nad Młynówką klubu Wenecja.

Następnego dnia udaliśmy się wszyscy w stronę Gór Opawskich, zatrzymując się jeszcze po drodze w Mosznej, gdzie o historii zjawiskowego zamku, zwanego polskim Disneylandem opowiedział nasz fotograf **Sławoj Dubiel**. W Jarnołtówku ugościł nas ośrodek Max, odwiedzany przez wiele gwiazd, ekipę serialu Sami swoi, a nawet... przybyszów z Kosmosu, którzy przed kilkoma laty mrugnęli do właściciela z wehikułu i odlecieli, zapisując się w światowych kronikach zjawisk paranormalnych.

Ale co tam zagadki Kosmosu, skoro tu na Ziemi, mamy do czynienia ze sprawami znacznie bardziej zdumiewającymi (czyt. Chińczycy!). Przesympatyczni prowadzący, zaproszeni przez Instytutu Konfucjusza – warszawski korespondent Chińskiego Międzynarodowego Radia **Han Xinzhong**, oraz **Fanyu Yang** - student V roku Akademii Górniczo-Hutniczej, którym towarzyszył **Krzysztof Mazur** z IK poprowadzili warsztaty kaligrafii i języka chińskiego, pokazali też jak trzymać pałeczki, podczas

kolacji złożonej ze specjalów kuchni orientalnej. Goście z Chin już do końca zjazdu byli zresztą do dyspozycji dociekliwych redaktorów, którym cierpliwie i w godnej podziwu polszczyźnie opowiadali o kulturze i realiach swojej ojczyzny, zaspokajając ciekawość nawet ochroniarza ośrodka, którego nurtował problem tak lingwistyczny, jak i życiowy: czy Chińczyk po polsku umie kłać.

Po tak miłym spotkaniu z Dalekim Wschodem, udaliśmy się na „Bliskie Południe”, gdzie odwiedziliśmy dwa piękne, czeskie kurorty Łazne Jeseník założone przez Vincenta Preisnitza (tak, wynalazcy prysznica) i Karlovą Studankę założoną przez Zakon Krzyżacki, pomysłaliśmy zyczenie gładząc stalaktytowe serce w największej na Morawach jaskini krasowej „Na Pomezi” i pokosztowaliśmy tradycyjnych knedlików. Obie wycieczki – przez Opolszczyznę i Czechy ubarwiła świetna konferansjerka Grzegorza Paska z Działu Promocji i Kultury, popularnego radiowca z Emitera. Wieczorem, już w Jarnołtówku, zebraliśmy się przy biesiadnych stołach, aby wnieść uroczysty toast z okazji XX-lecia WU. Trzeba było słyszeć, jak wszyscy zasmiewają się do łez, kiedy red. Duda brawurowo przedstawiała historię zjazdów w pigułce! I trzeba było słyszeć jak się zrobiło lirycznie, kiedy red. Piotr Kieraciński z Forum Akademickiego dobył gitary.

Coż... z ciężkim sercem spakowaliśmy chińskie lampiony i wróciliśmy do Opolu, do naszej redakcji i naszych obowiązków, a nasi goście, mamy nadzieję, że z równym żalem, spakowali swoje pergaminy z wykaligrafowanymi imionami i rozjechali się na wszystkie strony Polski. Oj, trzeba nam było zamiast wielkich przygód życzyć sobie przy naciekowym sercu w jaskini (ponoć wszystko spełnia) aby spotkanie redaktorów trwało jeszcze do końca września!

Albo przynajmniej, żeby szybko zleciał rok, bo następny raz spotykamy się w Krakowie!

LSG

Redakcja WU - dawna i obecna - z rektorem

Żegnamy Cię, Przyjacielu

Niespełna trzy miesiące po naszym spotkaniu wszystkich uderzyła tragiczna wiadomość o śmierci **Andrzeja Świcia**. 16 listopada br. w godzinach wieczornych odszedł po krótkiej chorobie. Był redaktorem naczelnym Forum Akademickiego, ogólnopolskiego miesięcznika informacyjno-publicystycznego wydawanego przez Oficynę Akademicką w Lublinie, współtwórcą i uczestnikiem corocznych spotkań redaktorów gazet akademickich, dziennikarzem, publicystą, niemal całe zawodowe życie zajmował się problematyką badań naukowych i szkolnictwa wyższego.

Absolwent KUL, z wykształcenia socjolog, na trwale związany ze środowiskiem akademickim. Kilkakrotnie gościł na Politechnice Opolskiej przy okazji zjazdów redaktorów gazet akademickich na Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w 2007 r. 24 listopada miał prowadzić panel dziennikarski podczas przygotowywanej na Politechnice Opolskiej ogólnopolskiej konferencji nt. Nierzetelności naukowej w Polsce.

Miał 49 lat, zostawił żonę i dwoje dzieci.

fol. LSG

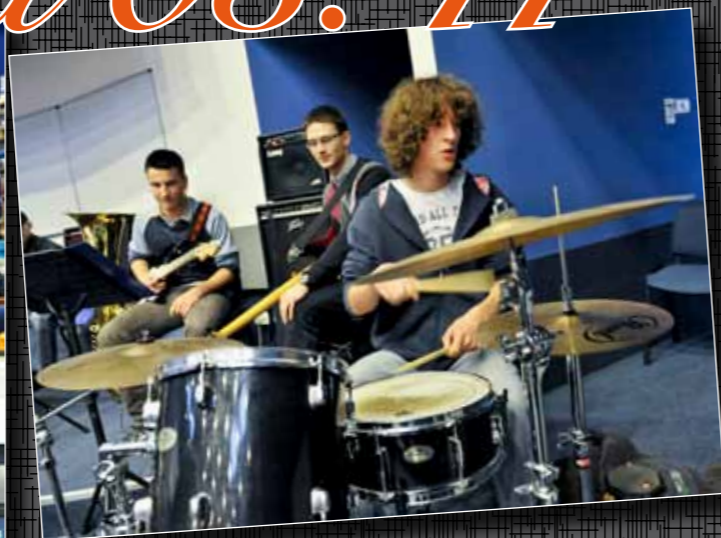

fol. G. Pasek

fol. A. Sikora

Dziecięca Politechnika Opolska 05. 11

Profesor DPO Przemek Ślusarczyk przedstawił słuchaczom (i studiów i muzyki) „Fabrykę dźwięków”

Inwestycje i fundusze

NEWTON - biblioteka nowej generacji

Rozstrzygnięto konkurs na projekt *Innowacyjnego Centrum Zintegrowanych Usług Dydaktycznych i Bibliotecznych*.

W dniu 12 kwietnia 2011 roku Politechnika Opolska ogłosiła konkurs na opracowanie koncepcji architektonicznej Innowacyjnego Centrum Zintegrowanych Usług Dydaktycznych i Bibliotecznych Politechniki Opolskiej – „NEWTON”. Ogłoszony konkurs spotkał się z dużym zainteresowaniem, a jego rozstrzygnięcie nastąpiło 11 lipca 2011 roku. Zwycięską koncepcję architektoniczną przedstawiła wrocławska pracownia Heinle Wisner Und Partners Architekci pod kierownictwem Thomasa Heinle. Nagrodzony projekt łączy w sobie elegancję obiektów architektonicznych z polotem studenckiej spontaniczności. Projekt idealnie rozwiązuje wszystkie funkcje i ekonomię budynku, doskonale wpisując się w realizowany i zamierzony na szeroką skalę remont II kampusu uczelni.

Innowacyjne Centrum Zintegrowanych Usług Dydaktycznych i Bibliotecznych Politechniki Opolskiej – „NEWTON” będzie pełnić funkcję regionalnego ośrodka informacji wspomagającego proces uczenia się, prowadzenia badań oraz realizacji programów nauczania. Centrum zapewni dostęp do najnowszych technologii, zasobów informacyjnych i udzielającego fachowej pomocy studentom studiów stacjonarnych i zaocznych uczelni oraz społeczności regionu Opolszczyzny. Nowy

obiekt będzie łączył funkcje centrum pracy indywidualnej i grupowej oraz zaspokoi podstawowe potrzeby wielowydziałowej uczelni w zakresie organizowania warsztatu naukowego i dydaktycznego dla studentów i pracowników Politechniki Opolskiej. NEWTON będzie się składał z trzech elementarnych zespołów funkcjonalnych:

- biblioteki,
- zespołu sal audytoryjnych
- części socjalnej.

Zasadniczą część obiektu będzie stanowiła biblioteka: tradycyjna i cyfrowa, z salami pracy grupowej i kabinami do pracy indywidualnej, z czytelnią multimedialną i punktem informacyjnych. Znajdą się tam także między innymi biblioteczne laboratorium komputerowe, wypożyczalnia komputerów i laboratorium projektowania graficznego. Kolejną część dydaktyczną stanowić będzie sala audytoryjna na 450 miejsc wraz z reżyserką i kabiną

OGŁOSZENIE

Politechnika Opolska realizuje projekt pt. *Stypendia doktorantów Politechniki Opolskiej szansą rozwoju współpracy nauki z przemysłem*.

Projekt o wartości 952 800 zł realizowany w okresie 01-10-2011 ÷ 30-09-2012, obejmuje grupę 24 Beneficjentów Ostatecznych zaangażowanych w realizację prac doktorskich. Finansowany jest ze środków **Europejskiego Funduszu Społecznego**.

Nie samą nauką (i perspektywą „Newtona”) student żyje - na fot. pasowanie na chorążysię.

tłumacza, dwie mniejsze aule na 150 i 120 słuchaczy, dwie 60 osobowe sale seminarijne oraz pokoje obsługi auli, kilka sal wykładowych w tym sala Samorządu Studenckiego na 50 osób. Część socjalna obejmie pomieszczenia sanitarne, zaplecza gospodarczo technicznego oraz stołówkę o powierzchni 250 m². Jest ona niezbędna ze względu na fakt, że docelowo w II Kampusie Politechniki Opolskiej w zajęciach będzie uczestniczyło jednocześnie nawet 6 tys. studentów.

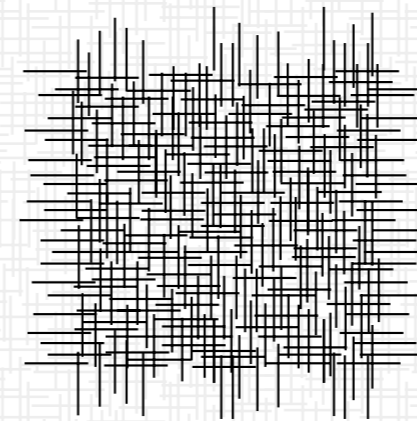
Inwestycja pod nazwą Innowacyjne Centrum Zintegrowanych Usług Dydaktycznych i Bibliotecznych Politechniki Opolskiej – „NEWTON” ma powstać w ciągu najbliższych 3 lat. Koszt inwestycji to około 26 mln złotych.

(wizualizacje przedstawiamy poniżej)

dr inż. Joanna Rut
Dział Analiz i Planowania Rozwoju

Na marginesie

Więści z wydziałów

**BIBLIOTEKA
GŁÓWNA**

Biblioteka Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej istnieje już 35 lat

Odczuwając zadowolenie z rozwoju biblioteki w minionym 35-leciu z okazji jubileuszu życzymy sobie wzbogacania jej zasobów o najnowsze źródła informacji i jak największej liczby użytkowników zadowolonych z jakości świadczonych usług

W bieżącym roku 45-lecie swego istnienia obchodzi Politechnika Opolska, spadkobierczyni Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Jubileuszowy rok świętuje również Biblioteka Wydziału Mechanicznego, najstarsza z bibliotek wydziałowych Politechniki Opolskiej, utworzona 35 lat temu, a dokładnie 16 listopada 1976 r. Kierowanie biblioteką powierzono wówczas pani mgr **Marii Wojnarowskiej-Pawelec**, która sprawowała tę funkcję przez 23 lata do czasu przejścia na emeryturę. Stanowisko kierownika objęła wówczas mgr **Halina Czajkowska**, która zarządzała biblioteką w latach 1999-2009. Obecnie kierownikiem

Mgr Maria Wojnarowska-Pawelec, długoletni kierownik Biblioteki Wydziału Mechanicznego z Edmundem Osmańczykiem

BWM jest mgr inż. **Elżbieta Kozieł**. Początkowo personel biblioteki stanowił jeden pracownik, w 1982 roku zwiększono obsadę do dwóch osób, a obecnie w BWM zatrudnionych jest trzech bibliotekarzy.

Biblioteka od początku swojego istnienia systematycznie powiększa swoje zbiory o nowe tytuły książek i czasopism oraz bazy danych. Obecnie księgozbiór biblioteki liczy 12.223 vol. książek, 5.472 vol. czasopism oraz 14.061 vol. Polskich Norm. Biblioteka udostępnia 165 tytułów czasopism drukowanych, w tym 20 tytułów czasopism zagranicznych. Księgozbiór tradycyjny uzupełniają pełnotekstowe bazy czasopism elektronicznych Springer, Ebsco, Science Direct, Proquest, natomiast bazy Knovel i ebrary umożliwiają dostęp do pełnotekstowych książek naukowych.

Księgozbiór biblioteczny jest gro-

madzony zgodnie z profilem kształcenia i badań naukowych, realizowanych na Wydziale Mechanicznym PO i obejmuje wydawnictwa z zakresu: budowy maszyn, mechaniki, materiałoznawstwa, motoryzacji, inżynierii chemicznej i procesowej, metrologii, matematyki, fizyki, termodynamiki, metalurgii, obróbki plastycznej, inżynierii sanitarnej, ochrony środowiska, ekologii, leśnictwa, rolnictwa, przemysłu spożywczego, mechatroniki, nanotechnologii. Zbiór powiększając wydawnictwa o charakterze informacyjnym, w tym słowniki tematyczne i językowe oraz encyklopedie ogólne. Księgozbiór BWM jest podzielony na 12 działów tematycznych, a biblioteka funkcjonuje na zasadzie czytelnicy z wolnym dostępem do zbiorów.

Obecnie w Bibliotece Wydziału Mechanicznego PO na 241 m² znajduje się 66 miejsc pracy dla użytkowników, mających dodatkowo do dyspozycji 9 multimedialnych stanowisk komputerowych, 4 skanery, samoobsługową kopiarkę oraz bezprzewodowy Internet. W bibliotece znajduje się również stanowisko dla osób z dysfunkcją wzroku.

Biblioteka Wydziału Mechanicznego pełni również funkcję lokalnego ośrodka informacji dla wydziału udzielając fachowej informacji bibliotecznej, bibliograficznej i faktograficznej. Posiadanie nowoczesnej biblioteki wydziałowej ma ogromne znaczenie podczas akredytacji kierunków kształcenia na Wydziale Mechanicznym PO. W latach 2003, 2005, 2007, 2008 i 2010 członkowie Państwowej Komisji Akredytacyjnej wysoko oceniali bibliotekę i jej zasoby.

W ciągu 35 lat działalności Bibliotekę Wydziału Mechanicznego odwiedziło 292.497 użytkowników, w tym 245.027 studentów, 39.868 pracowników oraz 7.602 czytelników spoza Uczelni. Wypożyczono ogółem 3.124.159 vol. zbiorów, w tym 1.634.597 vol. książek, 1.451.034 vol. czasopism i 38.528 vol. Polskich Norm. W minionym okresie udzielono również 70.998 kwerend.

Biblioteka Wydziału Mechanicznego jest dynamicznie rozwijającą się placówką o czym świadczą liczby zaprezentowane w tabeli 1. Liczba użytkowników i wypożyczeń od lat sukcesywnie się zwiększała by w 2010 roku osiągnąć 22.854 odwiedzających i 499.241 vol. wypożyczeń.

Elżbieta Kozieł

Biblioteka Wydziału Mechanicznego w latach 90-tych, przed modernizacją

Biblioteka Wydziału Mechanicznego współcześnie

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

Jubileusz Profesora

70-lecie urodzin i 47 lat pracy zawodowej z czego 38 lat na Politechnice Opolskiej (zawodową karierę zaczynał na Politechnice Gdańskiej) świętował prof. Tadeusz Chmielewski.

Profesor to wybitny naukowiec, członek międzynarodowych gremiów naukowych, kilkakrotny dziekan Wydziału Budownictwa, wychowawca młodej kadry naukowej, stypendysta Foulbrighta (jedyne na Opolszczyźnie) i autor cenionych w świecie naukowym publikacji. Seminarium pt.: Badanie modelowe i badania w skali naturalnej w inżynierii lądowej odbywające się pod patronatem Dziekana Wydziału Budownictwa dedykowane (prowadzone w dwóch językach – po polsku i angielsku) profesorowi, zorganizowane w Auli im. prof. Oswalda Matei przy ul. Katowickiej zgromadziło współpracowników, dziekanów wydziałów politechniki (M. Gajek, T. Łagoda), władze uczelni z prorektorem ds. nauki, prof. Markiem Tukiendorfem na czele, gości z innych ośrodków i instytucji naukowych (Politechnika Wroclawska, Politechnika Krakowska, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy), wśród których nie zabrakło przedstawicieli zagranicznych uczelni – Uniwersytet Techniczny w Tokio, Uniwersytet w Arkansas, HfT Stuttgart. Seminarium stało się okazją aby przedstawić obecnym Wydział Budownictwa,

uczelnicy oraz dokonania jubilata, z czego z powodzeniem wywiązał się dr Piotr Górski. Z okazji jubileuszu pod adresem profesora padło wiele słów uznania, a na adres jubilata nadeszły liczne gratulacje i życzenia od współpracowników i instytucji owoch z całego świata.

Seminarium jubileuszowe rozpoczęło zarazem letnią szkołę międzynarodową *Fourth international summer school on full-scale and model-scale studies of dynamical behaviour and modal analysis of structure* przygotowaną pod przewodnictwem prof. Chmielewskiego, która w kolejnych dniach odbywała się w Kamieniu Śląskim.

T. Chmielewski

Tabela 1 Działalność Biblioteki Wydziału Mechanicznego w liczbach

Rok	Pracownicy PO	Studenci PO	Ogółem	Druki zwarte	Czasopisma	Normy	Ogółem	Kwerendy
1976	11	9	20	13	68	0	81	57
1980	395	2431	2831	2329	2253	337	4919	190
1985	429	1951	2431	2168	2309	466	4943	161
1990	1572	1589	3347	1899	12499	583	14981	429
1995	1061	4601	5751	4231	18158	688	23077	1016
2000	2612	10561	13470	18349	74805	2636	95790	2685
2005	1517	20387	22283	146344	100661	1943	248948	3095
2010	1469	20558	22854	292869	206034	338	499241	12615
*	39868	245027	292497	1634597	1451034	38528	3124159	70998

*Ogółem za lata 1976-2010

Jubilat z prezydentem R. Zembaczyńskim

...oraz rektor UO prof. K. Czaję

Urodziny prof. Kubika

Również inny znakomity profesor WB - Jan Kubik świętował okrągłe urodziny i równie znaczący jubileusz pracy zawodowej.

Uroczyste obchody jubileuszu 70 lat i 45 lat pracy na uczelni znanego obrońcy opolskich zabytków miały miejsce 28 września w wydziałowej auli, a towarzyszyło im seminarium naukowe z kolejnej okazji: „25 lat Termomechaniki Ośrodków Wieloskładnikowych na Wydziale Budownictwa PO”. Powodów do świętowania było więc w ostatnim czasie na wydziale pod dostatkiem, a i redakcja WU przyłącza się do serdecznych gratulacji i życzeń, aby nigdy ich nie zabrakło!

Trzesienie ziemi w laboratorium

foto: P. Bobra

Z kilkudniową wizytą (10 -15 października) na Uniwersytecie w Bristolu (Wlk. Brytania) przebywali prof. **Zbigniew Zembaty**, dr **Andrzej Marynowicz** i mgr **Piotr Bobra**, realizując projekt badawczy „Series”, w ramach 7 Programu Ramowego Unii Europejskiej. Program badań obejmuje testy na stole wstrząsowym służące dynamicznej identyfikacji i badaniu sejsmicznej odporności drewnianych konstrukcji ramowych. Projekt ten jest realizowany we współpracy z partnerami z Wielkiej Brytanii, Czech i Niemiec w programie dostępu do dużych urządzeń badawczych w krajach Unii Europejskiej. Na zdjęciu obok można zobaczyć znajdujący się w budowie model trójkondygnacyjnej ramy drewnianej przygotowywany do testów obciążeń dynamicznych.

Z. Zembaty

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Perspektywy młodzieży

25 października 2011 r. odbyła się konferencja naukowa pt. *Perspektywy młodzieży. Młodzież w perspektywie. Region – Polska – Świat. Edycja pierwsza: młodzież i rynek pracy.*

Konferencja została zorganizowana przez Katedrę Rynku Pracy i Kapitału Ludzkiego Wydziału Ekonomii i Zarządzania Politechniki Opolskiej wraz z Zakładem Administracji Publicznej i Zarządzania Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego oraz Centrum Dokumentacji Europejskiej. Była to piąta konferencja zorganizowana przez katedrę, a druga przy współudziale. Problematyka konferencji i jej koncepcja zrodziła się podczas ubiegłorocznej konferencji poświęconej wykluczeniu społecznemu, podczas której studenci zaprezentowali wycinek swoich badań dotyczących wykluczenia ludzi młodych.

Na tegorocznej konferencji rozpoczynającej cykl co najmniej trzech, których przedmiotem rozważań będą problemy ludzi młodych w regionie, Europie i na świecie, naukowcy z ośrodków z Wrocławia, Opola i Katowic przedstawili wyniki badań i obserwacji koncentrujących się wokół zagrożeń, szans i wyzwań, którym stawić musi czoła młode pokolenie, oraz odpowiedzialności

za przyszłość rozłożonej na całe społeczeństwo. Poruszone zostały następujące kwestie:

- edukacja a rynek pracy, w tym kształcenie pod kątem popytu na pracę,
- wizje świata dorosłych, a wizje świata młodych,
- problemy migracji i ich konsekwencje,
- alienacja, wykluczenia i integracja społeczna młodzieży,

- odpowiedzialność decydentów różnych szczebli za projekt przyszłości społeczeństwa,
- rola państwa w tworzeniu perspektyw zawodowych ludzi młodych, tworzenie miejsc pracy, aktywizacja zawodowa,
- warunki pracy i płacy młodzieży i studentów podejmujących się pracy zarobkowej,
- bezrobocie ludzi młodych.

Obrazy odbyły się w auli Wydziału Ekonomii i Zarządzania Politechniki Opolskiej.

W konferencji udział wzięło ponad 60 zaproszonych osób: przedstawiciele ośrodków akademickich Śląska, samorządów regionalnych Opolszczyzny, opolskich instytucji zajmujących się problemami zatrudnienia osób młodych jak również i nauczycieli szkół gimnazjalnych i średnich naszego regionu. W obradach uczestniczyli również liczni studenci uczelni opolskich (181 osób): Uniwersytetu Opolskiego, Politechniki Opolskiej i Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji w Opolu, a także uczniowie liceów.

Otwarcia konferencji dokonali: prof. **Marek Tu-**

kiendorf – prorektor ds. nauki PO, prof. **Krzysztof Malik**, – dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania, prof. **Agata Zagórska** - kierownik Katedry Rynku Pracy i Kapitału Ludzkiego, dr **Przemysław Malinowski** – kierownik Zakładu Prawa Gospodarczego i Handlowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego oraz Opolski Kurator Oświaty - **Halina Blik**, którzy zaprosili referentów do przedstawienia przygotowanych spostrzeżeń z prowadzonych badań. Podczas konferencji zostało wygłoszonych 11 referatów moderowanych przez prof. Agatę Zagórowską.

Wystąpienia rozpoczęła prof. dr hab. inż. **Zofia Hasińska** z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, przedstawiając przygotowane wspólnie z dr **Iwoną Janiak-Rejno** oraz dr inż. **Ewą Tkacz** zagadnienie Różnic międzypokoleniowych wśród osób zorientowanych na rozwój na przykładzie sylwetki absolwenta Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i słuchacza Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Referat drugi pt. Problem bezrobocia osób młodych (do 25 roku życia) ze szczególnym uwzględnieniem absolwentów szkół wyższych omówiony został przez dr **Martę Roztropowicz-Miśko** z Uniwersytetu Opolskiego.

Następnie głos zabrała dr **Anna Skórska** z Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, przygotowując temat Młodzież a rynek pracy.

Czwarty z kolei referat przygotowany przez mgr **Macieję Filipowicz**a wspólnie z mgr **Katarzyną Rybak** z Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Opolu dotyczył tematu: Między bezrobociem a zatrudnieniem – sytuacja opolskiej młodzieży.

Dr **Katarzyna Sipurzyńska-Rudnicka** z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu omówiła temat Sytuacji młodzieży na rynku pracy województwa dolnośląskiego w latach 1999-2010.

Wagę problemów poruszonych podczas konferencji podkreśliła prof. dr hab. **Dorota Kotlorz** z Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

Wystąpienie dot. Kształcenia zawodowego w województwie opolskim w kontekście reformy kształcenia zawodowego przygotowali wspólnie mgr **Elżbieta Klupa** oraz mgr **Waldemar Zadka** z Urzędu Marszałkowskiego województwa opolskiego.

Referat pt. Nauka kluczem do sukcesu – program rozwojowy liceów ogólnokształcących Miasta Opola i jego wpływ na rozwój wygószonych zawodowych młodzieży ponadgimnazjalnej wygłoszony został przez dr **Annę Rajchel** z Politechniki Opolskiej.

Wystąpienie nt. Wsparcia kształcenia osób niepełnosprawnych na przykładzie Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu przygotowała dr **Krystyna Gilga** z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu Następnie **Sylwia Socha**, **Rafał Wieczorek** i **Magdalena Majos** - studenci Wydziału Ekonomii i Zarządzania z Pracowni badań nad kulturą i polskim kapitałem ludzkim w Europie kierowanej przez prof. **Marię Kalczyńską**, zaprezentowali swoje osiągnięcia oraz tematy: Okienko w stronę sukcesu i Wolontariat jako krok ku karierze.

Starość perspektywą młodych w Chińskiej Republice Ludowej był ostatnim referatem konferencji autorstwa mgr inż. **Katarzyny Mazur-Kajta** z Politechniki Opolskiej.

Wystąpienia zakończone zostały dyskusją poru-

szającą omówione zagadnienia, jak również rolę biur karier, jako wsparcia uczelni, przydatności monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych, różnic w definiowaniu pojęć bezrobocia długotrwałego i bezrobocia długookresowego, zdawalności egzaminów zawodowych oraz problemów nieadekwatnego zatrudnienia. W dyskusji najbardziej aktywny udział wzięli: prof. **Robert Rauziński**, dr **Krystyna Gilga**, prof. **Agata Zagórska**, prof. **Dorota Kotlorz**, mgr **Maciej Filipowicz** oraz prof. **Zofia Hasińska**. Uczestnicy konferencji zgodnie podkreślili jej aktualność, wagę i potrzebę kontynuowania w przyszłości. Uznanie zdobyła też strona organizacyjna, w której znaczny udział mieli studenci Wydziału z kierunku *europaistyka*.

Na zakończenie prof. A. Zagórska podziękowała wszystkim obecnym za udział w konferencji oraz za jego organizację jak również zaprosiła na kolejną edycję poświęconą rozwiązaniu problemów młodych ludzi, a zaplanowaną na przyszły rok akademicki.

Katarzyna Mazur-Kajta

przy mikrofonie A. Zagórska

Jesień w kalendarzu wiosna w nauce

Przegląd najważniejszych wydarzeń na wydziale z ostatnich miesięcy.

→ Prof. **Wanda Musialik** uczestniczyła w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Kościoły chrześcijańskie w systemach totalitarnych”. Spotkanie odbyło się w dniach 16-17 czerwca br. w Toruniu. Konferencja przygotowana przez dr hab. **Waldemara Rozyńskowskiego**, prof. UMK oraz dr hab. **Jarosława Kłaczka** miała charakter nie tylko międzynarodowy, ale i międzykonfesyjny. Podczas obrad prezentowano najnowsze wyniki badań, naukowych dotyczących położenia chrześcijan różnych wyznań, w rejonach objętych totalitaryzmem. Prof. W. Musialik podjęła próbę przedstawienia „Stosunku władz państwowych do zakonów żeńskich w II połowie lat 40. XX wieku na przykładzie Śląska Opolskiego”.

→ W sierpniu w prestiżowym Wydawnictwie Sejmowym – ukazała się publikacja dra **Grzegorza Chmielewskiego** pt. „Rada Narodowa Republiki Słowackiej” (link do strony internetowej: http://wydawnictwo.sejm.gov.pl/publikacje/publikacja_674.html).

→ W dniu 2 sierpnia 2011 r. profesor Politechniki Opolskiej **Gabriela Jyż** odebrała w Pałacu Prezydenckim z rąk Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego akt nominacji do pełnienia urzędu sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. NSA jest sądem najwyższej instancji w pionie sądów administracyjnych w Polsce, równorzędny z Sądem Najwyższym. Dr hab. **Gabriela Jyż**, prof. PO jest prodziekanem do spraw nauki na Wydziale Zarządzania Politechniki Opolskiej i kieruje Katedrą Własności Intelktualnej, Prawa Administracyjnego i Europejskiego na tymże wydziale. Jako specjalista z zakresu m. in. prawa administracyjnego prof. Gabriela Jyż, oprócz działalności naukowo-dydaktycznej na uczelni wyższej, była przez kilkanaście lat członkiem etatowym Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, a następnie od 2007 r. sędzią Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

→ Imigracja zarobkowa do Polski staje się tematem budzącym coraz większe zainteresowanie mediów. O wynikach badań dr **Sabiny Kubiciel-Lodzińskiej** z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej dotyczących czynników zatrudnienia obcokrajowców w województwie opolskim 16 sierpnia 2011 r. informowała „Nowa Trybuna Opolska” w artykule „Imigranci robią to, czego my nie chcemy”. W tekście zwrócono uwagę na coraz częstsze zatrudnianie cudzoziemców w opolskich firmach. Podano przykład kędzierzyńskiej stoczni Damen, która zatrudnia pracowników ze Wschodu.

W 2005 r. na Zachód wyjechała jedna czwarta jej pracowników, więc przedsiębiorstwo było zmuszone szukać rąk do pracy za granicą. Z kolei „Gazeta Wyborcza” w artykule z 3 września 2011 r. pt. „Za pracą na Opolszczyznę” zwraca uwagę, że nasz region jest podwójnie wyjątkowy – stąd emigruje za pracą najwięcej osób, ale też do Opolskiego przyjeżdża z zagranicy najwięcej ludzi w poszukiwaniu pracy (w przeliczeniu na liczbę mieszkańców).

→ W dniach 5-7 września br. w Miliczu odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „Możliwości finansowania rozwoju jednostek samorządu terytorialnego w Polsce”, zorganizowana przez Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu we współpracy z Wyższą Szkołą Zarządzania i Finansów we Wrocławiu. Prof. **Krystian Heffner** oraz dr inż. **Brygida Klemens** wygłosili referat pt. „Możliwości współfinansowania struktur klastrowych w teorii i praktyce”.

→ W dniach 6-9 września br. w Waplewie odbyła się konferencja pn. „Systemy Logistyczne - teoria i praktyka”, zorganizowana przez Politechnikę Warszawską (Wydział Transportu) oraz PAN (Komitet Transportu). Dr inż. **Ewa Kulińska** wygłosiła referat „The involvement of logistic processes in creating values” („Udział procesów logistycznych w tworzeniu wartości dodanej”).

→ Pracownicy Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej wzięli udział w konferencji pt. „Dylematy współczesnego rynku pracy”, którą w dniach 12 – 14 września zorganizowała Katedra Rynku Pracy Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach pod patronatem Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych w Warszawie. Ze wspólnym referatem pt. „Zmiany w zatrudnieniu mieszkańców województwa opolskiego po akcesji Polski do Unii Europejskiej w świetle badań empirycznych” wystąpili prof. **Romuald Jończy** oraz dr **Diana Rokita – Poskart**. Z kolei dr **Sabina Kubiciel – Lodzińska** w swoim wystąpieniu omówiła czynniki stymulujące i blokujące zatrudnienie cudzoziemców w Polsce w opinii pracodawców oraz zagranicznych pracowników. W swoim referacie zaprezentowała wybrane wyniki badań przeprowadzonych w województwie opolskim.

→ W dniach 15-17 września br. Dr **Monika Przybylska** wzięła udział w II Ogólnopolskiej Konferencji Prawa Energetycznego „Energetyka przyszłości” gdzie wygłosiła referat „Odpowiedzialność za regulowanie sektora energetycznego”.

→ Prof. **Robert Rauziński**, prof. **Krystian Heffner** oraz dr **Brygida Solga** zostali członkami Komitetu Badań nad Migracjami PAN na kadencję 2011-2014. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbyło się w Warszawie 22 września br.

→ Dr **Sabina Kubiciel – Lodzińska** z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej wzięła udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej

– Dydaktycznej „Regionalne uwarunkowania rynku pracy”, która odbyła się w dniach 22 – 23 września w Olsztynie. Jej organizatorem była Katedra Polityki Społecznej Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego we współudziale z Instytutem Pracy i Spraw Socjalnych w Warszawie. Dr **Sabina Kubiciel – Lodzińska** wygłosiła referat pt: „Zatrudnienie obcokrajowców w Polsce (ze szczególnym uwzględnieniem województwa opolskiego) w kontekście polskiej polityki migracyjnej”.

→ Dr **Mirosława Szewczyk** wygłosiła na seminarium naukowym Komisji Nauk Rolniczych PAN (oddział w Katowicach) referat „Innowacyjność w rolnictwie. Studium przypadku - Karol Kania i Synowie Sp. z o.o.”. Seminarium odbyło się 27 września br. w Opolu.

→ W dniu 29 września br. dr **Brygida Solga**, jako członek Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia (WRZ), uczestniczyła w kolejnych obradach WRZ w Opolu.

→ Prof. **Gabriela Jyż**, prodziekan ds. nauki Wydziału Ekonomii i Zarządzania PO i kierownik Katedry Własności Intelktualnej, Prawa Administracyjnego i Europejskiego wzięła udział w dwóch konferencjach naukowych zorganizowanych przez środowisko sędziów sądów administracyjnych w Polsce. W dniu 4 października 2011 r. w siedzibie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie odbyła się konferencja naukowa sędziów Izby Gospodarczej NSA poświęcona zagadnieniu prawa własności przemysłowej, wykładni prawa i aktualnym problemom prawnym Izby Gospodarczej NSA. G. Jyż, która jest także sędzią NSA, wygłosiła na tej konferencji referat nt.: „Funkcja dystyngtywna znaków towarowych w świetle doktryny i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS), Sądu Pierwszej Instancji i Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (OHIM), z uwzględnieniem problematyki oznaczeń cyfrowych (wybrane zagadnienia)”.

→ Nadto **G. Jyż** wzięła udział w konferencji naukowej zorganizowanej przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w dniach 5-6 października b.r., która odbyła się w Jabłonnej i poświęcona była problematyce ochrony prawnej znaków towarowych, wzorów przemysłowych i transportu drogowego.

→ W dniu 6 października 2011 r. mgr **Piotr Zamelski** wzięł udział w II Konferencji Naukowo-Dydaktycznej „Człowiek a jego prawa i obowiązki”, w ramach której poprowadził warsztaty metodyczne dla nauczycieli szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych województwa opolskiego „Jak uczyć prawa człowieka w szkole”. Konferencja odbyła się w Opolu a jej organizatorami była Klinika Prawa przy Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego oraz Zespół Szkół Ogólnokształcących w Opolu.

→ Dr inż. **Jan Pomierny** uczestniczył w dniu 6 października br. w nadaniu przez Uniwersytet Jagielloński, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej tytułu Doktora Honoris Causa Profesorowi Thomasowi L. Saatyemu z Uniwersytetu w Pittsburghu USA. W dniu 7 października br. dr inż. J. Pomierny uczestniczył w wykładach Prof. Thomasa L. Saatyego w Auli

Collegium Novum UJ Krakowie na temat Procesu Hierarchii Analitycznej (Analytic Hierarchy Process - AHP), Procesu Analizy Sieciowej (Analytic Network Process - ANP), Procesu Sieci Neuronowej (Neural Network Process - NNP) oraz ich zastosowań.

→ Dr **Sabina Kubiciel – Lodzińska** z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej wzięła udział w konferencji „Współpraca jako znak jakości. Transfer praktyki polsko – niemieckiej w wymiarze międzynarodowym”, którą 12 października Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej. Wśród prelegentów byli m.in. **Adam Daniel Rotfeld**, były minister spraw zagranicznych, **Janusz Reiter**, były ambasador Polski w Niemczech i USA oraz prof. **Edmund Wnuk – Lipiński**, rektor Collegium Civitas. Ponadto dr **Sabina Kubiciel – Lodzińska** uczestniczyła w dwóch konferencjach poświęconych migracjom. W dniu 25 października wzięła udział w konferencji pt.: „Combating irregular migration: practical responses” (Zwalczanie nielegalnej migracji: praktyczne aspekty), której organizatorem był Krajowy Punkt Kontaktowy Europejskiej Sieci Migracyjnej działający przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Natomiast 26 października uczestniczyła w seminarium pt.: „Migracje do Polski z krajów Partnerstwa Wschodniego i Rosji”. Zostało zorganizowane przez Ośrodek Badań nad Migracjami oraz Fundację Batorego.

→ W dniach 13-15 października br. miały miejsce XXXIII Śląskie Dni Organizacji współtworzone przez Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa Oddział w Katowicach, Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej oraz Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach. W tym roku konferencja odbyła się pod hasłem „Nowoczesność przemysłu i usług - nowatorskie koncepcje zarządzania organizacjami”. Nasz Wydział reprezentowany był przez władze w osobach dziekana prof. **Krzysztofa Malika**, oraz prodziekan ds. organizacyjnych dr inż. **Małgorzatę Adamską**, która na konferencję przygotowała artykuł pt. „Wskaźniki oceny kapitału ludzkiego jako podstawa jego analizy w strukturze kapitału intelektualnego - na wybranym przykładzie”.

→ W dniach 19-20 października br. Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu Wydział Ekonomiczny w Opolu zorganizowała w Jarnołtówku konferencję naukową „Kształtowanie efektywności przedsiębiorstw - determinanty, pomiar, narzędzia” Wydział Ekonomii i Zarządzania PO reprezentowali: dr inż. **Małgorzata Adamska** (referat „Efektywność przedsiębiorstwa a jego kapitał rynkowy”), dr inż. **Marzena Szewczuk-Stępień**, dr inż. **Łukasz Dymek** (referat Ł. Dymek, M. Szewczuk-Stępień, „Regionalna pomoc inwestycyjna a rozwój przedsiębiorstw”) oraz mgr inż. **Magdalena Ciesielska** (referat „Pomiar strategii CSR w przedsiębiorstwie”).

→ W dniu 20 października br. dr inż. **Jan Pomierny** wygłosił referat „Wielokryterialna ocena finansów publicznych” na V Konferencji Zastosowanie metod ilościowych w ekonomii, finansach i zarządzaniu organizowanej przez prof. dr hab. **Stefana Forlicza** z Wyższej Szkoły Bankowej Wrocławiu.

→ **Mirosława Szewczyk**

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI AUTOMATYKI I INFORMATYKI

Wykłady otwarte

Blisko 400 uczniów szkół z województwa opolskiego uczestniczyło w wykładach otwartych.

26 i 27 października młodzież odwiedziła aulę politechniki przy ulicy Mikołajczyka.

Wykładowcy zaproponowali młodym ludziom cztery wykłady:

- „Głos ludzki, ciekawostki i automatyczna identyfikacja poleceń” (dr inż. **Janusz Dula**);
- „Pionierzy radia i telewizji” (dr inż. **Andrzej Przytułski**);
- „Roboty mobilne” (dr inż. **Ryszard Beniak** i dr inż. **Arkadiusz Gardecki**);
- „Jak napisać program raz a dobrze?” (dr inż. **Anna Zartwarska**).

były dla młodych ludzi szansą na zdobywanie uczelnianych koszułek i długopisów.

W tym roku szczególną popularnością cieszyła się tematyka mobilnych robotów. W jednej ze szkolnych relacji z wizyty na uczelni można było przeczytać: efekt niesamowity, mam wrażenie, że to wprawiło w zachwyt zebranych na sali. Dorośli nie oparli się również urokowi robotów – czego dowodem było liczne grono zaciekawionych dziennikarzy i wóz transmisyjny przekazujący relacje na żywo dla jednego z warszawskich kanałów informacyjnych.

Wizyta na politechnice była dla uczniów okazją do zwiedzenia laboratoriów Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki i zdobycia gadżetów z logo politechniki. Zaangażowanie ze strony słuchaczy i poprawne odpowiedzi na pytania prowadzących wykłady

Nowa habilitacja

27 października 2011 r. odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. **Andrzeja Cichonia** nt. Nowa metoda diagnostyki stanu technicznego podobciążeniowych przełączników zacczepów.

Recenzentami monografii habilitacyjnej, dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego byli:

- Prof. dr hab. inż. Kazimierz Zakrzewski z Politechniki Łódzkiej,
- Prof. dr hab. inż. Stanisław Kulas z Politechniki Warszawskiej,
- Prof. dr hab. inż. Janusz Fleszyński z Politechniki Wrocławskiej,
- Dr hab. inż. Sefan Wolny, prof. PO z Politechniki Opolskiej.

Decyzją Rady Wydziału został mu nadany stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie Elektrotechnika i specjalności Elektroenergetyka.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Nasi samochodziarze w Indiach

Od 5 do 10 października w Chennai, stan Tamil Nadu, odbywała się największa w tym rejonie świata, cykliczna konferencja motoryzacyjna.

Konferencja pt. APAC'16 „Asia Pacific Automotive Engineering Conference” organizowana jest pod patronatem największych organizacji opiniotwórczych z dziedziny motoryzacji tj. FISITA (The Federation Internationale des Societes-d'Ingenieurs des Techniques de l'Automobile) oraz SAE (Society of Automobile Engineers).

Konferencja dotyczyła zagadnień „Sustainable Technologies for Safe and Smart Mobility” i była połączo-

na z wystawą samochodową w Chennai. Miejszem konferencji i wystawy jest specjalnie do tego celu wybudowane centrum konferencyjne pod nazwą Trade Chennai Center. Miasto Chennai uważane jest za największy ośrodek przemysłowy oraz przemysłu motoryzacyjnego w Indiach. Jest to bardzo duża konferencja organizowana co dwa lata w różnych krajach. Tematyka konferencji została podzielona na kilka grup tematycznych związanych z: elektroniką, emisją substancji szkodliwych, rozwojem technologii, materiałami konstrukcyjnymi oraz badaniami rozwojowymi. Przy czym referaty są bardzo starannie dobierane, a proces akceptacji uczestniczyli nasi pracownicy z Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych, dr inż. **Jarosław Mamala** oraz dr inż. **Andrzej Bieniek**. Zaprezentowali oni referat pt. „Control of advanced EGR system at non road diesel engine”, który był wynikiem realizowanych prac badawczych w katedrze.

dr inż. A. Bieniek podczas prezentacji

Prezydenci organizacji PISITA, SAE, SAEINDIA oraz komitetu organizacyjnego podczas ceremonii otwarcia

dr inż. J. Mamala w Centrum Kongresowym

S.O.S dla przemysłu

W dniach 26-28.09.2011 w Opolu, odbyła się V Konferencja Naukowa Szkoła Obróbki Skrawaniem nt. NAUKA A PRZEMYSŁ, pod hasłem „Współdziałanie nauki i przemysłu w rozwoju technologii skrawania”.

SZKOŁA OBRÓBKI SKRAWANIEM jest corocznym forum łączącym środowiska uczelniane i przemysłowe. W założeniu służy integracji tych środowisk i wyselekcjonowaniu tematów badawczych, które przyczynią się do rozwoju innowacyjnych technologii obróbki skrawaniem i z tego względu będą użyteczne dla przemysłu. Inicjatywa powołania i kontynuowania Szkoły Obróbki Skrawaniem spotkała się z żywym zainteresowaniem w środowiskach przemysłowych i uczelnianych. Organizowana jest pod patronatem Sekcji Podstaw Tech-

nologii Komitetu Budowy Maszyn PAN i Towarzystwa Naukowo-Technicznego Obrabiarek i Narzędzi SIMP.

Dotychczas zorganizowano w ramach Szkoły już 4 konferencje, kolejno przez: Instytut Technologii Maszyn i Automatykacji Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej, Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania w Krakowie, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy, Instytut Obrabiarek i Technologii Budowy Maszyn Politechniki Łódzkiej. Kontynuując tę szczytną tradycję Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji Wydziału Mechanicznego została organizatorem V

Konferencji Szkoły Obróbki Skrawaniem.

Ponad osiemdziesięciu naukowców z całej Polski, a także goście z Czech, Słowacji i Francji oraz 15 przedstawicieli przemysłu krajowego dyskutowali o tym, co zrobić, by współdziałanie nauki i przemysłu w rozwoju technologii skrawania było jak najbardziej efektywne.

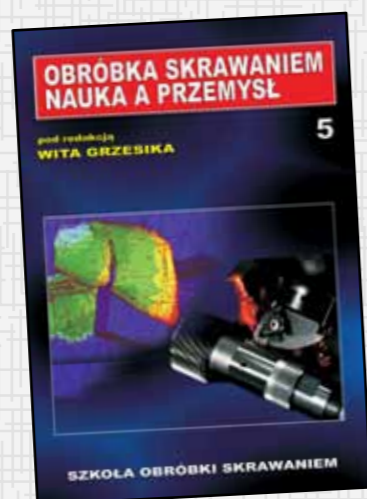
Komitet Naukowy składał się z 13 profesorów o uznanej renomie naukowej. W jego składzie znaleźli się prof. dr hab. inż. **Wit Grzesik** - przewodniczący Komitetu Naukowego i dr hab. inż. **Piotr Niesłony** - przewodniczący Komitetu Organizacyjnego.

Do przygotowania i sprawnego przebiegu konferencji przyczyniło się wiele osób związanych z Komitetem Organizacyjnym m.in.: sekretarz dr inż. **Krzysztof Żak**, oraz członkowie dr inż. **Joanna Małecka** i dr inż. **Marian Bartoszek**.

W ceremonii otwarcia Konferencji wziął udział prorektor naszej Uczelni prof. **Marek Tukiendorf**, który przedstawił uczestnikom potencjał dydaktyczny i naukowy oraz współpracę międzynarodową Politechniki Opolskiej oraz prodziekan ds. nauki prof. **Tadeusz Łagoda**, który zaprezentował uczestnikom Wydział Mechaniczny. Zakres tematyczny V Konferencji Naukowej SOS obejmował podstawowe problemy badawcze procesu skrawania, modelowanie i symulację procesu skrawania, nowoczesne materiały narzędziowe i powłoki nakładane na ostrza skrawające, nowoczesne konstrukcje narzędzi skrawających i uchwytów narzędziowych, optymalizację operacji obróbkowych, problemy wydajności i jakości obróbki w różnych sektorach wytwórczych, obróbkę materiałów trudnoskrawalnych, zastosowanie technologii IT w procesach obróbkowych, ekologię w obróbce skrawaniem oraz metrologię procesu i systemu obróbkowego.

Obrady konferencyjne obejmowały sesję plenarną, 7 sesji tematycznych i sesję plakatową. Pracownicy Politechniki Opolskiej zaprezentowali swoje osiągnięcia w następujących pracach: - w sesji plenarnej:

- prof. Wit Grzesik: Stan bieżący i prognozy modelowania procesu skrawania i operacji obróbkowych,
- w sesjach tematycznych: dr inż. Marian Bartoszek: Symulacja oddziaływań termicznych w strefie skrawania,
- dr hab. inż. Piotr Niesłony: Modelowanie MES oddziaływań cieplnych w procesie toczenia dla zdefiniowanych właściwości termofizycznych materiałów narzędziowych,
- prof. Wit Grzesik, dr inż. Krzysztof Żak: Wpływ stereometrii ostrza z ceramiki mieszanej na strukturę geometryczną powierzchni części kształtowanych w stanie utwardzonym,

- w sesji plakatowej: prof. Wit Grzesik, dr inż. Joanna Małecka: Mechanizmy zużycia ostrza z ceramiki azotkowej w skrawaniu żeliwa sferoidalnego.

Wszystkie referaty, przyjęte na Konferencję przez Komitet Naukowy, zostały wydane jako książka z serii: Obróbka skrawaniem – nauka a przemysł.

W czasie wolnym od obrad organizatorzy konferencji zadbali o zapewnienie uczestnikom szeregu atrakcji, które umiliły gościom pobyt w naszym mieście. Uczestnicy mieli okazję zwiedzić Muzeum Wsi Opolskiej, a następnie w trakcie dwugodzinnej pieszej wycieczki z przewodnikami podziwiali uroki Opola zapoznając się z jego historią.

Największe zainteresowanie wzbudziło oświetlone wzgórze uniwersyteckie z pomnikami wybitnych twórców polskiej kultury. Zakończeniem wędrowki była uroczysta kolacja, której towarzyszyły regionalne przysmaki zespołu „Duo Fenix”.

oprac. ASS

Nowoczesne systemy wentylacyjne

W środę, 26 października 2011 przed budynkiem Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej udostępniono mobilne stoisko wystawiennicze szwedzkiej firmy Swegon. Działalność firmy związana jest z produkcją i dystrybucją nowoczesnych systemów wentylacyjnych, klimatyzacyjnych i grzewczych, przeznaczonych do obiektów budowlanych. Przedstawiciele firmy prowadzili półgodzinne prelekcje nt. oferowanych produktów wraz z demonstracją zasady działania

rekuperatora i innych urządzeń wentylacyjnych, coraz powszechniej stosowanych w budynkach przemysłowych i użyteczności publicznej.

W spotkaniach liczny udział wzięli pracownicy i studenci, nie tylko Wydziału Mechanicznego. Gościliśmy również projektantów systemów wentylacyjnych, prowadzących

działalność gospodarczą.

Spotkanie z firmą Swegon było świetną okazją do wymiany informacji i pogłębienia wiedzy z zakresu technik sanitarnych, a szczególnie dotyczących problemów wentylacji obiektów wielkopowierzchniowych.

oprac. ASS

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

Urazy w stolicy Dolnego Śląska

XXXVIII Jednodniowe Sympozjum Sekcji Chirurgii Urazowej i Medycyny Ratunkowej Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych i Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej

14 października 2011 r. we Wrocławiu, odbyło się XXXVIII Jednodniowe Sympozjum Sekcji Chirurgii Urazowej i Medycyny Ratunkowej Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych, którego w tym roku współorganizatorem był Instytut Fizjoterapii, Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej. Członkami komitetu naukowego byli m.in.: prof. **Jan Szczepielniak** oraz prof. **Krzysztof Wronecki**, zaś komitetu organizacyjnego dr **Karina Słonka**. Przewodnim tematem tegorocznego spotkania były „Urazy kończyny dolnej”. Uroczystego otwarcia dokonał Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - prof. **Jan Godziński**. Jest to cykliczne spotkanie gromadzące specjalistów chirurgii i traumatologii dziecięcej, ortopedii oraz fizjoterapeutów. Daje to wielkie możliwości nawiązania nowych kontaktów, wymiany w różnych dziedzinach nauki oraz doświadczeń klinicznych. Tegoroczne sympozjum zgromadziło ponad 100 uczestników, reprezentujących wiele placówek medycznych z całego kraju. Wykłady wygłaszano w 5 panelach tematycznych. W sympozjum nie zabrakło pracowników Politechniki Opolskiej z Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Zaprezentowali oni następujące prace: „Ocena wysklepienia stóp u dzieci i młodzieży” - Karina Słonka, Roland Pampuch, Krzysztof

Falkowski oraz „Analiza postawy ciała u dzieci z koślawością pięt” - Słonka Karina, Sobolska Anna.

Przedstawiane prace swą tematyką zainteresowały uczestników, co zaowocowało ich wyróżnieniem.

Po zakończeniu burzliwych obrad jakie miały miejsce w trakcie wygłaszanych referatów w Ośrodku Szkoleniowym Państwowej Inspekcji Pracy im. Prof. Jana Rosnera, organizatorzy zaprosili uczestników na bankiet do restauracji Pergola oraz wspaniały pokaz „tańczące fontanny”.

Tego typu spotkania, pozwalają na wymianę poglądów w szerokim zakresie tematycznym i poszerzenie horyzontów naukowych uczestników.

oprac. ASS

dr K. Słonka w trakcie prezentacji

pokaz „tańczące fontanny”

W dniach 27-28 października 2011 r. we Wrocławiu odbyła się konferencja pn. „Krajowe Ramy Kwalifikacji – nowe wyzwania dla kształcenia fizjoterapeutów”, zorganizowana przez Wydział Nauk o Zdrowiu Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu oraz Wydział Fizjoterapii Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. W sesji poświęconej problemom dydaktycznym i organizacyjnym uczelni wyższych w kształceniu na kierunku *fizjoterapia* swoje stanowisko przedstawił dziekan Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej dr hab. **Jan Szczepielniak**,

Wyzwanie dla fizjoterapeutów

prof. PO. Ponadto z ramienia Wydziału w konferencji uczestniczyli: prodziekan ds. studenckich dr **Tomasz Bohdan** oraz p.o. z-cy Dyrektora Instytutu Fizjoterapii dr **Dawid Bączkowiec**.

oprac. ASS

Nasze laboratoria

Laboratorium Naukowo-Badawcze Diagnostyki Linii Elektroenergetycznych i Telekomunikacyjnych

Laboratorium Diagnostyki Linii Elektroenergetycznych i Telekomunikacyjnych zlokalizowane jest w pomieszczeniach Instytutu Automatyki i Informatyki Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. W laboratorium prowadzone są prace naukowe, dydaktyczne związane z diagnostyką linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych, a także nad sposobami wykorzystania tych w układach łączności i transmisji danych. Prace te związane są z badaniami przemieszczania się sygnałów różnych rodzajów liniach przewodowych pod kątem zastosowania w procesie lokalizacji uszkodzeń oraz przy przesyłaniu sygnałów teleinformatycznych. W oparciu o bazę aparaturową laboratorium prowadzone są również prace teoretyczne nad modelami linii jedno i wieloprzewodowymi szczególnie w zakresie zastosowania ich w procesie przemieszczania się sygnałów szerokowidmowych.

W roku 2009 z funduszy przyznanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ramach grantu aparaturowego, zakupiono przyrządy pomiarowe najwyższej klasy, co w znaczącym stopniu zwiększyło potencjał badawczy laboratorium. Do najważniejszej aparatury jaka jest na wyposażeniu laboratorium należy zaliczyć: 4 kanałowy oscyloskop firmy Tektronix o paśmie przenoszenia do 1GHz, w którym próbkowanie wykonywane jest z częstotliwością 5GHz i pomiarem czasu narastania sygnału do 350 ps. Kolejnym przyrządem jest analizator widma firmy Tektronix z pasmem przenoszenia sygnałów do 8GHz. Przyrządy wyposażone są w ekrany typu LCD dużego (jak na aparaturę pomiarową) wymiaru i posiadają bardzo dobrą rozdzielczość. Pozwala to na szczególnie dokładną obserwację sygnałów mierzonych.

Aparatura ta pozwala na obserwację i analizę widmową sygnałów w szerokim zakresie częstotliwościowym, takim jak

jest preferowane obecnie do zastosowań w telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej. Aparatura ta pracuje pod nadzorem systemu komputerowego wyposażonego w system operacyjny Windows wyposażonego dodatkowo w oprogramowanie pozwalające na archiwizowanie wyników pomiarów oraz ich obserwację przez prezentację w odpowiedniej formie graficznej. Wyniki pomiarów oraz wyniki analizy mogą być przechowywane w formacie odpowiednim ich analizę przez zastosowanie innego oprogramowania. Wyników pomiarów są zapisywane w pamięci dyskowej będącej wyposażeniem przyrządu. Aparatura ta posiada również ukła-

dy wejścia-wyjścia umożliwiające transfer danych do innych urządzeń informatycznych.

Na potrzeby prac badawczych wykonane zostały generatory sygnałów impulsowych pod kątem zastosowań do lokalizacji uszkodzeń w liniach przewodowych z zastosowaniem metod impulsowych. Funkcje generatora są sterowane przez układ mikroprocesorowy i możliwe jest automatyczne rejestrowanie wyników pomiaru w pamięci procesora.

Aktualnie czynione są starania o zakup do laboratorium programowalnego generatora wytwarzającego sygnały o praktycznie dowolnym kształcie w szerokim zakresie częstotliwości powtarzania. Pozyskanie takiego przyrządu pozwoli na przyspieszenie prac naukowych związanych z przemieszczaniem się sygnałów o szerokim widmie w liniach przewodowych.

Aktualnie prowadzone są prace badawcze z dziedziny diagnostyki linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych, a szczególnie w zakresie lokalizacji uszkodzeń w liniach kablowych wieloprzewodowych sprzężonych ekranowanych oraz napowietrznych energetycznych. Celem tych prac jest opracowanie nowych metod lokalizacji miejsca uszkodzenia wykorzystujących zjawisko oddziaływania wzajemnego sygnałów testujących przemieszczających się w linii. Dotyczy to zarówno linii składających się z kabli pojedynczych jak zbudowanych z kabli łączonych równolegle oraz linii napowietrznych. W tym celu udoskonalono dotychczasowe lub opracowano nowe układy do pomiarów i rejestracji różnych parametrów linii i sygnałów stosowane w lokalizacji uszkodzeń. Drugim kierunkiem badań są badania rozwojowe mające na celu wprowadzenie nowych technik transmisji danych w wysokich budynkach, a w

tym w budynkach inteligentnych. Prace umożliwią integrację i ujednoczenie sygnałów teletechnicznych i teleinformatycznych stosowanych w inteligentnych budynkach, gdyż obecnie systemy teleinformatyczne oraz systemy automatyki budynkowej są projektowane w sposób całkowicie oddzielny.

Kolejną dziedziną, która jest realizowana z zastosowaniem aparatury laboratorium jest analiza zakłóceń w układach technik transmisji danych informatycznych w liniach energetycznych niskiego i średniego napięcia (tzw. system PLC). Próby wykorzystania sieci rozdzielczych niskiego napięcia do transmisji danych generuje nowe problemy w zakresie przemieszczania się sygnałów. Związane jest to głównie z topologią i infrastrukturą techniczną sieci, a także z występowaniem w nich różnego rodzaju zakłóceń wewnętrznych i zewnętrznych o stosunkowo wysokim poziomie

Aparatura w laboratorium jest także wykorzystywane do wspomagania procesu dydaktycznego studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku *elektronika i telekomunikacja*, a szczególnie dla studentów IV roku na zajęciach z przedmiotów *eksploatacji systemów elektronicznych i teko-*

munikacyjnych oraz technik bezprzewodowych. Aparatura w laboratorium udostępniana jest również studentom w realizacji praktycznych prac dyplomowych. Opiekun laboratorium dr inż. **Sławomir Pluta** (na zdjęciu)

Sprawy studenckie

Wystawa prac studentów *architektury i urbanistyki*, 5 października

Zakłady wysokich lotów

Właściwa funkcja niebieskich kamizelek, które otrzymaliśmy na początku praktyki, pozostała tajemnicą, były za małe by traktować je jak odzież ochronną więc jedynym celem ich noszenia mógł być wzgląd na morale pracowników - praktykanci wyglądają w nich nad wyraz komicznie. - relacja z praktyki w zakładach lotniczych Pratt & Whitney Kalisz

Wprowadzenie

- Czy zobowiązuje się Pan do zachowania tajemniczy służbowej ?

Słowa uśmiechniętej pani asystent wyrwały mnie z rozmyślań, podsunąwszy plik dokumentów pośpieszyła zaznaczyć miejsca do podpisu,

- I zrozumiał Pan, że nie może pisać pracy dyplomowej na temat realizowanej w naszej firmie praktyki ?

Mechanicznie kiwając głową przelatywałem oczyma przez tekst porozumienia. Sala konferencyjna wypełniona była zdjęciami samolotów, w których montowane są części wytwarzane w podkalskich zakładach. Pośród plakatów przedstawiających podniebne olbrzymy, od Boeinga i Airbusa, awionetki Embraer'a po samoloty akrobatyczne, kilkoma drobnymi ruchami pióra wyrzekłem się możliwości przekazania w pełni tego, co dopiero miałem doświadczyć w zakładach Pratt & Whitney Kalisz.

Położone w południowej Wielkopolsce zakłady wytwórcze kanadyjskiej firmy Pratt & Whitney Canada powstały w pierwszej połowie lat 90-tych. Korzystając z doświadczonej kadry i budynków pobliskich zakładów Polskiego Związku Lotniczego w Kaliszu, utworzono początkowo spółkę typu joint-venture, której działalność skupiała się w obrębie produkcji prostych detali silników turbinowych. Jakość wytwarzanych części oraz wyniki finansowe zachęciły koncern United Technologies Company, do którego należy marka Pratt & Whitney, do wykupienia całości udziałów w przedsięwzięciu i niedługo potem powstał właściwy Pratt & Whitney Kalisz. Od tego czasu Kanadyjczycy sukcesywnie inwestują w rozwój swojej fabryki w Polsce, która na przestrzeni lat osiągnęła status jednego z większych zakładów produkcyjnych tej firmy w całej Europie, licząc obecnie 1600 pracowników. Biorąc pod uwagę wewnętrzny system jakości UTC, P&WK jest drugim najlepszym zakładem tego koncernu na świecie.

Przebieg praktyki

Pratt & Whitney jest jednym z najstarszych producentów silników. Chociaż marka ta nie jest tak powszechnie rozpoznawana jak General Electric, Rolls Roys czy nawet MTU, należy wiedzieć, iż P&W jest trzecim największym dostawcą napędów dla lotnictwa na świecie. Silniki tej firmy instalowane są w zakupionych przez Polskę samolotach F-16C/D, a najnowsze wersje napędzają m.in. samoloty wielozadaniowe F-35 Lightning II. Amerykański koncern poprzez swój oddział w Kanadzie - Pratt & Whitney Canada zaopatruje głównie producentów średnich i mniejszych samolotów o napędzie turbowentylatorowym i turbośmigłowym. Znaczna część produkcji przeznaczona jest również na potrzeby konstrukcji wojskowych. O istnieniu oddziału firmy w Polsce dowiedziałem się przypadkowo, przeglądając Internet w poszukiwaniu możliwości odbycia stażu lub praktyki. Chociaż strona internetowa zakładów P&WK jest oszczędna w formie i nie zdradza zbyt wielu szczegółów, brakuje zdjęć czy materiałów multimedialnych, szybki odzew i poważne traktowanie studenta

przekonało mnie, że warto zdecydować się na przyjazd do Kalisza. Zakwaterowałem się w akademiku „Irena”, należącym do Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, odległym o około pół kilometra od fabryki. Codzienny spacer do firmy zajmował niecały kwadrans.

Właściwa funkcja niebieskich kamizelek, które otrzymaliśmy na początku praktyki, pozostała tajemnicą, były za małe by traktować je jak odzież ochronną więc jedynym celem ich noszenia mógł być wzgląd na morale pracowników - praktykanci wyglądają w nich nad wyraz komicznie.

Spośród wielu działów, do jakich można aplikować, wybrałem konstrukcję oprzyrządowania. P&WK przyjmuje chętnych praktykantów do wielu różnych obszarów działalności - miejsca są przewidziane zarówno dla studentów ściśle technicznych kierunków typu mechanika i budowa maszyn, inżynieria produkcji czy też logistyka, jak i bardziej humanistycznych - administracji, biznesu, zarządzania czy nawet prawa. Decydując się na przyjazd do Kalisza, podejrzewałem, że moja rola jako praktykanta może ograniczać się do sporadycznej obsługi kserokopiarki i zaparzania kawy, a przez większość czasu będę się najwyczejniej nudzić. W dużych fabrykach, zazwyczaj nie ma się czasu na zajmowanie praktykantami. Bardzo się myliłem, już od pierwszego dnia miałem okazję zobaczyć interesujące mnie procesy technologiczne i poznać organizację pracy w zakładzie.

- Tak panie Lachowicz - powiedział odrywając oczy od monitora - podpisz się tu i tu, daj kierownikowi, a potem zanieś do archiwum.

Wstał, spiął kartki i wręczając, dodał na odchodnym:

- Jak kiedyś któryś z tych silników spadnie, będzie wiadomo kogo przesłuchiwać.

Po tej pierwszej wizji lokalnej, kierownik działu konstrukcji Pan Marek Wajgelt, zaprosił mnie i Mateusza, kolegę z Politechniki Poznańskiej do swojego biura. Podczas rozmowy okazało się, że właściwym tematem naszych praktyk będzie wirtualne prototypowanie sprawdzianów wymiarowych. Mieliśmy za zadanie utworzyć bazę parametrycznych modeli, które można łatwo dostosowywać do potrzeb produkcji części, edytując tylko charakterystyczne wymiary i minimalizując dodatkowe prace przy modelowaniu i rysunkach wykonawczych. W wolnych chwilach, wkładając kamizelki praktykantów samodzielnie zwiędzaliśmy zakłady P&WK, przechadzając się pomiędzy liniami i zaglądając do poszczególnych działów produkcji - od pieców hartowni po laboratorium kontroli ostatecznej. Zawsze warto jest zobaczyć na własne oczy nowoczesne centra obróbkowe i metrologiczne czy nawet próżniowe piece i maszyny do hartowni metodą indukcyjną. Od czasu do czasu, pracownicy pozwalali nam na realizowanie zleceń na oprzyrządowanie obróbkowe. Było to bardzo motywujące zadanie. Okazja do pracy, nawet przy najdrobniejszym elemencie, który zostanie następnie wykonany i posłuży w produkcji jakiegoś silnika lotniczego, nie zdarza się często. Z drugiej strony, formalności i podpisy na dokumentach nie dawały zapomnieć, że wiąże się to także z pewną dozą odpowiedzialności, która również nie jest najczęstszym tematem zmartwień studenta.

Nowoczesny zakład produkcyjny

Zapanowała moda na przezroczyste okulary - pomyślałem i kontynuowałem spacer póki jeden z pracowników, energicznie gestykulując z drugiego końca korytarza zwrócił moją uwagę na znaki ostrzegawcze: „Wymagana ochrona oczu“.

Podczas studiów, miałem okazję praktykować i zwiędzić wiele zakładów wytwórczych, zazwyczaj zaledwie mówiło się tam o ergonomii i organizacji stanowisk pracy, o przestrzeganiu norm i standardów bezpieczeństwa, o wszystkich tych rzeczach, które według podręczników stanowią wyznacznik nowoczesnego przedsiębiorstwa. Kiedy po raz pierwszy spacerując korytarzami zakładu numer jeden w P&WK, największe wrażenie zrobiła na mnie czystość przestrzeni roboczej. Jasne, dobrze oświetlone hale, podłogi ze specjalnej masy kompozytowej, wytyczone ścieżki między maszynami i dokładne oznakowanie zagrożeń, pełna organizacja i porządek produkcji. Wydaje się, że tak bardzo ugruntowało się wyobrażenie typowej fabryki jako labiryntu ciemnych hal wypełnionych brudnymi maszynami pokrytymi zaschniętą mieszanką oleju, wiórów i kurzu, że aż nierealnym wydawał się porządek oraz jasne i czyste przestrzenie jakie zastałem na miejscu. Lotnictwo raczej nie uznaje się za przemysł ciężki, chociaż technologia bliższa jest klasycznym procesom maszynowym niż, np. sterylnej produkcji układów scalonych. Zakłady w Kaliszu wyglądają jak żywo wyjęte z programów popularnonaukowych przedstawiających niemieckie czy amerykańskie fabryki przemysłu wysokiej precyzji.

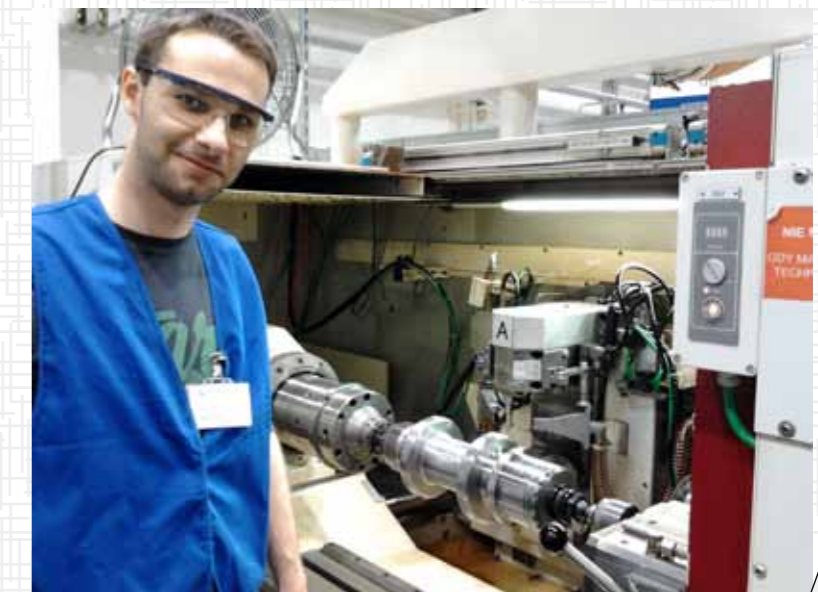
Stojący obok kolega podniósł rękę wskazując na tabliczki z nazwami poszczególnych linii.

- Mają tu alejki jak w supermarkecie - zażartował. Cóż, ciężko nie zauważyć pewnych analogii. Wzdłuż korytarza rozmieszczono szczegółowy plan zakładu wraz z opisem i mapą. Przy każdej alejce prowadzącej między maszynami znajdowała się informacja co do części, które obrabia się w danym sektorze, a także schematyczne przedstawienie całego procesu technologicznego.

Wielką wagę przykładają w firmie do doskonalenia procesów i zwiększania wydajności na wszystkich szczeblach organizacyjnych. Ponieważ w lotnictwie nie jest możliwe cięcie kosztów przez stosowanie tańszych materiałów lub mniej dokładnej obróbki, jedyną drogą do zwiększenia konkurencyjności jest maksymalizacja wydajności i ograniczanie wszelkiego rodzaju strat, np. strat materiałowych, energii czy też strat czasu pracy. Systemy ciągłego doskonalenia Achieving Competitive Excellence, Six Sigma i inne są wdrożone i wykorzystywane. Widać to już przy wejściu do przedsiębiorstwa. Dokładnie oznaczono strefy pracy, zagrożeń czy nawet lokalizacje sprzętu gaśniczego. Począwszy od gablot z ogłoszeniami dla pracowników, przez ogólnie dostępny sprzęt komputerowy, każdy element jest oznaczony, podpisany i posiada pracownika-opiekuna. Niekiedy przy stanowiskach znajdują się firmowe instrukcje - tzw. prace wzorcowe, które przedstawiają w prosty sposób właściwy i zalecany sposób operowania urządzeniami czy oprogramowaniem komputerowym. Dla osoby niewtajemniczonej, śmieszne mogą wydawać się opisy zawartości szuflad na sprzęt biurowy czy instrukcje obsługi kserokopiarki, ale pracownicy firmy chwalą sobie prace wzorcowe za oszczędność czasu. Nowe osoby mogą dzięki nim sami przygotowywać się do pracy, de facto przechodzić szkolenie stanowiskowe bez zajmowania czasu starszym kolegom.

Pionierzy przyszłości

Chociaż, poza pracami rozwojowymi w Instytucie Lotnictwa w Warszawie oraz projektami prowadzonymi przez

Autor - D. Lachowicz

uczelnie z Rzeszowa, w Polsce nie projektuje się silników lotniczych (aczkolwiek, nie zawsze tak było - jest to temat na osobny artykuł), zakłady Pratt & Whitney w Kaliszu nie są tylko i wyłącznie wytwórnią części dla koncernu UTC. Powierzono im także opracowanie technologii oraz kontrolę ostateczną elementów. Jak to ujął jeden z pracowników:

Przysyłają nam pocztą swoje rysunki konstrukcyjne i jak to się mawia, radźcie sobie sami, każdy detal, aparat kierujący, sworzeń czy nawet mały pierścień musi być wykonany i spełniać wymogi jakości, tolerancje sięgają niekiedy dwóch, trzech mikronów, potem jeszcze trzeba wszystko sprawdzić. Podpisujemy się pod tym, tego po nas nikt nie sprawdza, pakują to do skrzyń i leci na odprawę celną do Kanady.

Tak więc, w P&WK rozwijane są nowatorskie w lotnictwie technologie obróbkowe, mające poprawić wydajność przez obniżenie kosztów czy zapobieganie brakom. Wiele z projektów po przebyciu długiej drogi certyfikacji, wdrożone zostało najpierw w innych zakładach w Polsce, a potem na całym świecie. Na praktykach dowiedziałem się o paru ciekawych technologiach z zakresu obróbki cieplnej, jednak nie mogę otwarcie pisać na ten temat, gdyż wciąż zobowiązany jestem do przestrzegania tajemnicy. Firma posiada dwie hale produkcyjne, a na każdej z nich wytwarza się parędziesiąt detali każdego typu. Pośród nich są, m.in. jarzma i sworznie reduktorów planetarnych, aparaty kierujące sprzężarkami osiowymi, uszczelniania labiryntowe, koła zębate pomp olejowych i skrzynek napędów, koła pierścieniowe, słoneczne i satelity przekładni planetarnych, wały główne silników oraz przewody rurowe. Zakłady w Kaliszu specjalizują się w częściach silników średniej wielkości, turbo-wentylatorowych oraz turbośmigłowych, ale realizowane są także zamówienia na komponenty do samolotów wojskowych, jak również dużych liniowców cywilnych.

Perspektywy

*Niekiedy wydawało się, że ja sam dla pracowników zakładu stanowię, w pewnym sensie, ciekawostkę,
- Pan z uczelni w Kaliszu czy z Politechniki w Poznaniu?
- Aż z Opola? Taki kawał drogi i tylko na praktykę chciało się panu tu przyjeżdżać?*

Podsumowując miniony okres czasu, muszę przyznać, że nie spodziewałem się, że praktyka w Pratt & Whitney Kalisz będzie jednym z moich najciekawszych doświadczeń zawodowych. Miałem okazję zobaczyć rzeczy, o jakich zaledwie czytałem na studiach, podszkolić swoje umiejętności w pakiecie CATIA i ostatecznie zostawić po sobie ślad w postaci przyrządów obróbkowych. Większość praktykantów w P&WK przychodzi z Politechniki Poznańskiej lub Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Kaliszu. Z tą ostatnią, firma współprowadzi program stażowy, który umożliwia jednocześnie studiowanie i pracę w Pratt & Whitney przez cały okres studiów inżynierskich. Stażyści poznają w nim specyfikę pracy, procedury, technologię a co najważniejsze,

nabierają doświadczenia zawodowego. Kierownictwo ma nadzieję rozszerzyć tę działalność i, w perspektywie, wprowadzić program zorganizowanych staży wakacyjnych dla studentów i absolwentów. Za moją namową, skierowano wstępne zapytanie także do naszej uczelni. Chociaż Politechnika Opolska nie posiada kierunków o profilu lotniczym, myślę, że nie brak nam ambitnych studentów, którzy chcieliby sprawdzić się w poważnych zadaniach, pracując w zakładach na światowym poziomie. Wszyscy studenci i absolwenci Politechniki, którzy byliby zainteresowani szczegółowymi informacjami dotyczącymi mojej praktyki w Pratt & Whitney Kalisz, jak również i samego miasta czy też warunków mieszkaniowych, mogą skontaktować się ze przeze adres email: dsl_1@wp.pl lub przyjść na najbliższe, październikowe zebranie koła naukowego ProCAEnt.

 Dorian S. Lachowicz, SKN ProCAEnt

SKN ProCAEnt działa przy Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym. Główne cele działalności organizacji skupiają się wokół pogłębiania i poszerzenia wiedzy z zakresu toku studiów i zainteresowań technicznych członków koła. Profil naukowy SKN obejmuje, w szczególności, zagadnienia związane z projektowaniem, budową, badaniem i eksploatacją urządzeń mechanicznych i mechatronicznych, z uwzględnieniem najnowszych technik cyfrowych w szeroko pojętym wspomaganiu prac inżynierskich CAD/CAM/CAE. Opiekunem Koła jest dr inż. Włodzimierz Będkowski.

<http://www.procaent.po.opole.pl/>

Od 2007 roku koło IEEE Opole Student Branch razem z kołem naukowym ELEDYN działającym na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki oraz Polską Sekcją Magnetyzmu IEEE (IEEE Magnetics Chapter) przy wsparciu 8 regionu IEEE (Międzynarodowego Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników) są gospodarzami Międzynarodowej Konferencji Studenckiej Elektrodynamiki i Mechatroniki (The International Students Conference on Electrodynamics and Mechatronics - SCE).

Konferencja SCE jest imprezą cykliczną, odbywającą się co dwa lata.

Adresowana jest przede wszystkim do studentów, doktorantów oraz młodych pracowników nauki. Głównym celem konferencji jest prezentacja uczestnikom najnowszych osiągnięć w dziedzinie, jaką jest elektrodynamika oraz mechatronika. Ponadto materiały konferencyjne są publikowane w bazie IEEE Xplore, która zawiera artykuły umieszczone na międzynarodowej liście cytowań publikacji naukowych (lista filadelfijska).

W dniach 6 - 8 października 2011 roku, w Zespole Dydaktycznym „Łącznik” w Politechnice Opolskiej, odbyła się już trzecia edycja tej konferencji (III SCE). Została ona objęta honorowym patronatem Jego Magnificencji Rektora PO prof. J. Skubisa, patronatem Dyrektora Regionu 8 IEEE prof. J. Modelskiego oraz wiceprzewodniczącej Aktywności Studenckiej Regionu 8 IEEE - E. Lang. Tegoroczna edycja zgromadziła ok. 50 uczestników z uczelni wyższych z Polski i z zagranicy. Z pośród 35 nadesłanych artykułów z państw takich jak: Austria, Brazylia, Iran, Indie, Niemcy, Polska, Słowacja, Ukraina, Węgry, przyjęto 27 i opublikowano w książce pt. *Electrodynamics and Mechatronic Systems* pod redakcją prof. B. Tomczuka, dra inż. A. Waindoka oraz dra inż. J. Zimona. Głównymi sponsorami i partnerami konferencji były firmy: EBSCO, TURCK, TME, ECTS oraz Hotel Grand Sal i Kopalnia Soli w Wieliczce.

Do dużego wsparcia naukowego przyczynił się przyjazd profesorów z zagranicy, których sylwetki prezentowane są niżej.

Inauguracja III SCE odbyła się 6 października w godzinach popołudniowych.

Przybyłych gości oraz uczestników konferencji przywitał przewodniczący konferencji prof. **Bronisław Tomczuk**. Następnie w sesji otwierającej konferencję mgr **Piotr Kokorczak** z Działu Współpracy Międzynarodowej PO przedstawił ofertę i możliwości kształcenia w Politechnice Opolskiej. Z kolei dr inż. **Maciej Linczuk**, koordynator współpracy z oddziałami studenckimi Polskiej Sekcji IEEE,

Młodzi zdolni z IEEE Opole Student Branch

Międzynarodowa Konferencja Elektrodynamika i Mechatronika (The International Students Conference on Electrodynamics and Mechatronics - SCE'2011)

zaprezentował korzyści wynikające z członkostwa w tym stowarzyszeniu.

Po otwarciu konferencji rozpoczęła się pierwsza sesja plenarna na której zostały wygłoszone referaty specjalne zaproszonych gości. Prof. **Budig** wygłosił referat pt. *Magnetic Bearings and Some New Application*. Następnie prof. **Jose Dalio Ghirello Garcia** z Brazylii przygotował wystąpienie pt. *Design and Performance Assessment Criteria for Controllers Applied to Magnetic Bearings*. Ostatni referat tego wieczoru pt. *Time Frequency Analysis of Overvoltage Hazard Due to Lightning Discharges in Distribution Cable Lines*, został wygłoszony przez prof. **Waldemara Skomudka**, prof. PO, byłego wiceprezesa PSE Operator ds. infrastruktury sieciowej.

Po zakończeniu pierwszej sesji plenarnej wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni na integracyjny grilla do restauracji Fuhlwympas, gdzie przy dźwiękach muzyki Rock'n'Roll, serwowanej przez zespół Brand New Cadillacs, świętowali Międzynarodowy Dzień IEEE (IEEE Day 2011). Jest to jedyny dzień w roku, podczas którego na całym świecie odbywają się różnego rodzaju imprezy naukowe mające na celu integrację środowiska naukowców oraz inżynierów elektryków i elektroników będących członkami IEEE. Dzięki zaproszonym gościom, wygłoszonym referatom i sympatycznej atmosferze uczestnicy III SCE stali się częścią tego międzynarodowego wydarzenia. Należy podkreślić, że Politechnika Opolska była jedyną uczelnią w Polsce, która postanowiła uczcić ten dzień.

Kolejny dzień rozpoczął się od sesji plenarnej pt. Mechatronika I, której przewodniczyli prof. G. Schroeder i prof. J. D. Garcia. Po przerwie kawowej prof. P.K. Budig razem z prof. E. Machą przewodniczyli sesji plenarnej pt. Mechatronika II. Kolejna sesja plenarna pt. Mechatronika III, której przewodniczyli prof. **M. Soiński** i dr inż. **W. Pluta** odbyła się po przerwie obiadowej. Ostatnią sesją plenarną tego dnia pt. Elektrodynamika poprowadził prof. **G. Schroeder** i dr inż. M. Linczuk. Po tej części, uczestnicy zostali zaproszeni na uroczystą kolację do restauracji Zagłoba, gdzie zostali uhonorzeni regionalnymi i trunkami. Rozmowy i wymiana doświadczeń zawodowych potrwały do późnych godzin nocnych.

Sobotnie obrady rozpoczęły się od spotkania przedstawicieli studenckich oddziałów IEEE (IEEE SB), przybyłych na konferencję. Raporty z działalności oddziałów przedstawił kolejno mgr inż. **Piotr Graca** (IEEE Opole SB), **Bernard Bodner** (IEEE Graz SB), **Sergey Nedukh** (IEEE Kharkov SB) oraz **Diana Olejnik** (IEEE Szczecin SB). Dzięki wymianie spostrzeżeń i pomysłów zaproponowano nawiązanie ścisłej współpracy

między tymi oddziałami mające na celu wspólne organizowanie międzynarodowych imprez naukowych. W kolejnej części programu konferencji rozpoczęła się sesja plenarna pt. Materiały stosowane w elektrotechnice, która została poprowadzona przez prof. B. Tomczuka i dr inż. A. Waindoka. Była to zarazem ostatnia sesja tej konferencji, po której nastąpiło oficjalne zakończenie obrad i pożegnanie wszystkich przybyłych prelegentów i gości. Po lunchu organizatorzy zaprosili uczestników do zwiedzania Muzeum Śląska Opolskiego i historycznych miejsc miasta Opola.

W dniu 9 października rozpoczęła się trzydniowa wycieczka Three Day Tour, której celem było pokazanie uczestnikom ważnych miejsc historycznych i atrakcji turystycznych w Polsce oraz przedstawienie polskich zwyczajów i kultury. Jej uczestnicy mieli możliwość zwiedzania obozu koncentracyjnego Auschwitz – Birkenau, Kopalni Soli w Wieliczce, Krakowa z dzielnicą Kazimierz wraz z fabryką Schindlera, opactwa Benedyktynów w Tyńcu, firmy Schenck RoTec w Tychach oraz zakładów piwowarskich Browary Tyskie. Podczas całej wyprawy uczestnicy byli zakwaterowani w luksusowym czterogwiazdkowym hotelu Grand Sal Hotel usytuowanym obok kopalni soli w Wieliczce. Dzięki wspaniałej obsłudze mieli możliwość relaksowania się w saunie, jacuzzi oraz delektowania się wspaniałymi daniami, starannie przygotowanymi przez samych mistrzów kuchni.

Konferencja III SCE jest niewątpliwie kolejnym sukcesem oddziału studenckiego IEEE Opole Student Branch, który coraz częściej postrzegany jest, zarówno w Polsce jak i za granicą, jako silna i aktywna jednostka organizacyjno – naukowa, zdolna do organizowania tego typu imprez na światowym poziomie. Już za dwa lata, w 2013 roku, odbędzie się kolejna i zarazem czwarta edycja tej międzynarodowej konferencji. Będzie ona

połączona z Drugim Centralnym Kongresem Studentów IEEE (2nd CEUSBC 2013) do którego zorganizowania został wstępnie wytypowany opolski oddział IEEE. Zarząd IEEE Opole Student Branch oraz koło ELEDYN zapraszają już teraz wszystkich zainteresowanych studentów, doktorantów i młodych pracowników nauki do czynnego udziału w tym wielkim wydarzeniu oraz wstępowania w szeregi IEEE. Więcej informacji na ten temat będzie można znaleźć na stronie internetowej www.ssne.po.opole.pl oraz www.eledyn.po.opole.pl

IEEE Opole Student Branch oraz koło naukowe ELEDYN składają serdeczne podziękowania dla Polskiej Sekcji IEEE, Polskiej Sekcji Magnetyzmu IEEE, Politechniki Opolskiej oraz firm EBSCO, TURCK, TME, ECTS i Hotelowi Grand Sal za wsparcie finansowe konferencji. Serdeczne podziękowania kierowane są również do działu Promocji PO i Działu Współpracy Międzynarodowej PO za pomoc merytoryczną oraz za przygotowanie materiałów promocyjnych.

Prof. B. Tomczuk, Dr J. Zimon

Prof. zw. dr hab. inż. **Peter-Klaus BUDIG** jest wybitnym specjalistą w zakresie maszyn i napędów elektrycznych. Po ukończeniu studiów

w Dreźnie do 1966 roku pracował w zakładzie „Elektrotechnika” Saksonia najpierw jako inżynier, a następnie główny technolog i dyrektor techniczny. W 1966 roku P.K. Budig objął stanowisko profesora w Katedrze Energetyki w dawnej Politechnice Karl-Marx-Stadt. Jego zainteresowania obejmowały badania silników liniowych, falowników, łożyska magnetycznych, wielosilnikowych napędów oraz samochodów elektrycznych. Jest głównym konstruktorem samochodu o napędzie elektrycznym (1966r). Od 1983 do 1990 pełnił funkcję dziekana Wydziału Elektrycznego. Od listopada 1989 do kwietnia 1990 był ministrem nauki i techniki w DDR. W 1993 roku, prof Budig założył konsorcjum naukowo-badawcze, Elektrotechnika, Automatyka i Napędy Elektryczne - EAAT GmbH w Chemnitz. Jest autorem ponad 200 publikacji, w tym jest redaktorem naczelnym słownika technicznego "Słownik Langenscheidt" w zakresie elektrotechniki i elektroniki. Współpracował z wybitnymi profesorami z Politechniki Łódzkiej i Śląskiej.

Prof. dr inż. **Jose Dalvio Ghirello GARCIA** jest absolwentem kierunku Elektronika w Instituto Tecnológico de Aeronáutica oraz kierunku Inżynieria Elektryczna na Universidade de São Paulo Pracę doktorską obronił na Universidade Federal do Rio de Janeiro w 2009r. Obecnie pracuje w Instituto Federal de Educação, Ciência e Tecnologia do Rio de Janeiro, oraz prowadzi wykłady z automatyki w Universidade Federal do Rio de Janeiro. Posiada ponad 30 letnie doświadczenie w zakresie automatyzacji przemysłu. Współpracuje z wiodącymi firmami takimi jak Foxboro i Rockwell Automation zajmującymi się automatyzacją przetwórstwa ropy naftowej i gazu oraz posiadającymi zakłady chemiczne i celulozowo-papiernicze. Jego głównymi kierunkami zainteresowań są łożyska magnetyczne, systemy sterowania, systemy identyfikacji. Jest współinicjatorem i głównym konsultantem międzynarodowego projektu LEVMAG dotyczącym budowy kolei magnetycznej, która ma

Uczestnicy i Smok Wawelski

połączyć kampusy Universidade Federal do Rio de Janeiro. Od 15 lat związany jest również z Navy Technology Center w Sao Paulo (CTMSP), które to centrum zajmuje się badaniami łożysk magnetycznych.

Prof. dr inż. **G. SCHROEDER**

Ukończył w 1980 roku studia na wydziale Elektrotechniki w Uniwersytecie Siegen, z którym Politechnika Opolska podpisała w 2004 roku umowę o współpracy. Współpracował z prof. dr inż. Kunzem w Instytucie Napędów Elektrycznych w Siegen, a po obronie doktoratu w roku 1985 podjął pracę w przemyśle w Industrietätigkeit bei AEG

Frankfurt (Entwicklung & Systemtechnik). W 1991 został kierownikiem Katedry Energoelektroniki i Napędów Maszyn El. Posiada doświadczenie w zakresie elektrotechniki, ze szczególnym uwzględnieniem elektroniki przemysłowej i systemów elektronicznej kontroli układów sterowania napędów elektrycznych. Jest członkiem VDE (Verband der Deutschen Elektriker), z ramienia którego opiniuje w Berlinie przepisy dotyczące urządzeń elektrycznych.

Skruber w Turawie

Jak co roku odbyło się seminarium koła naukowego SKN „SKRUBER” w Turawie pod tytułem „Nowoczesne technologie w Inżynierii Chemicznej i Ochronie Środowiska”. Spotkanie to odbyło się 6-7 czerwca br.

Pierwszego dnia wszyscy uczestnicy spotkali się w ośrodku wypoczynkowym „BOROWIK”, gdzie seminarium rozpoczął prof. **Stanisław Witczak**. Pierwszą część sesji poprowadził prof. **Leon Troniewski**, pod jego przewodnictwem zostały wygłoszone trzy referaty. Jako pierwsza swoją prezentację pod tytułem „Charakterystyka dysz ssących do transportu pneumatycznego” wygłosiła **Anna Winiarska**. Po udanym wygłoszeniu pierwszego seminarium wystąpił **Grzegorz Sobalak** oraz **Izabela Duda** z tematami seminariów odpowiednio: „Warunki wnikanania ciepła podczas przepływu emulsiyjnych układów dwufazowych”, „Niskotemperaturowe suszenie osadów ściekowych”. Po przerwie prowadzącym został prof. **Jerzy Hapanowicz**. Tu wystąpił **Tomasz Kopacz** z tematem „Swobodny ruch kropli w środowisku cieczy” a także **Piotr Klisz** „Efektywna przewodność cieplna wypełnień porowatych”. Ostatnie wystąpienie zaprezentował gość specjalny którym był prof. **Andrzej Augustynowicz**. Tematem jego wystąpienia były „Problemy rekonstrukcji wypadków drogowych”. Tym ciekawym wystąpieniem zakończyliśmy pierwszy dzień obrad, zwieńczony wspólnym, wieczornym grillowaniem przy ognisku i rozmowami do świtu.

W drugim dniu przewodniczącym pierwszej sesji był dr inż. **Roman Dyga** a jako pierwszy zaprezentował się **Bartłomiej Głodek** z seminarium pod tytułem „Wnikanie ciepła przy przepływie płynu przez spienione aluminium”. Po nim zaprezentowała się Małgorzata Sygit ze swoją pracą „Porównanie właściwości paliw z osadów suszonych termicznie i niskotemperaturowo”. Następnie usłyszeliśmy przemowę pod tytułem „Analiza zmienności dopływu ścieków do oczyszczalni w Opolu z uwzględnieniem warunków klimatycznych w zlewni kanalizacyjnej” **Katarzyny Janiec**. Zmianę przewodniczącego ostatniej sesji poprzedziła krótka przerwa. Ostatnią część przeprowadził dr inż. **Kry-**

stian Czernek. Na koniec zaprezentowali się **Mateusz Kośny**, **Dawid Gallus** oraz **Leszek Sobonkiewicz** w swych wystąpieniach odpowiednio „Produkcja paliw stałych z biomasy roślinnej, bilans energii i kosztów”, „Straty ciśnienia przy przepływie przez spienione aluminium”, „Opory przepływu układu niezotermicznego ciecz-ciecz”.

Po wszystkich wystąpieniach krótkiego podsumowania dokonała dr inż. **Małgorzata Wzorek**, która

wyręczyła wyróżnienie **Piotrowi Kliszowi** za wygłoszenie najlepszego seminarium.

W godzinach popołudniowych członkowie koła spotkali się na zebraniu, na którym w miłej atmosferze wybrany został nowy zarząd koła. Po burzliwych obradach władze nad kołem przejęła **Marlena Mylke** która została prezesem, na jej zastępcę wybrana została **Jolanta Miech**. Na sekretarza jednomyślnie wybrano **Martę Krzemień**. Natomiast funkcja Webmastera koła przypadła **Jakubowi Załęskiemu**.

Na końcu pragniemy podziękować osobom, dzięki którym spotkanie się odbyło. Podziękowania za wsparcie finansowe, kierujemy do Dziekana Wydziału Mechanicznego prof. **Bolesława Dobrowolskiego**, kierownika Katedry Inżynierii Procesowej prof. **Stanisława Witczaka** oraz pozostałym osobom, które wsparły nasze działania.

Koło naukowe SKN „SKRUBER”

Uczestnicy

październik - listopad

T.E.I. w Atenach

Chociaż Grecja przeżywa ciężki czas, co widać zwłaszcza w Atenach, to z dala od centrum miasta, w spokojnej dzielnicy Aegaleo (120 tysięcy mieszkańców) mieści się duża partnerska uczelnia Politechniki Opolskiej – Technological Educational Institute (T.E.I. of Athens), którą warto poznać, korzystając z programu Erasmus.

Ma 35 tysięcy studentów, kształcących się na pięciu wydziałach i jest trzecią pod względem liczby żaków publiczną uczelnią Grecji. T.E.I. nie ma korzeni historycznych, została powołana do życia w lutym 1974 roku i zaczynała od edukacji „garstki” (ponad 2.500) studentów. Nauka w niej trwa cztery lata, absolwenci uzyskują licencjat. W T.E.I. nie ma kształcenia drugiego stopnia, czyli magisterskiego, ani studiów doktorskich.

Uczelnię wyróżnia duża różnorodność proponowanych specjalności. Każdy wydział ma od kilku do kilkunastu kierunków. Już z ich nazw widać, że nie wszystkie są podobne do proponowanych przez Politechnikę Opolską. Wydziały T.E.I. of Athens to: Faculty of Health and Caring Professions, Faculty of Technological Applications, Faculty of Graphic Arts and Artistic Studies, Faculty of Administration and Economy, a także Faculty of Technology for Food and Nutrition.

Ze szczegółowego poznania wydziałów i kierunków T.E.I. of Athens wynika, że na wymianę liczyć mogą opolscy studenci: budownictwa, ekonomii, informatyki, fizjoterapii, technologii żywności, turystyki i rekreacji oraz zarządzania.

Koszty utrzymania studentów w obu uczelniach – co może brzmieć niewiarygodnie – są porównywalne. Przyjeżdżający do Opola obcokrajowiec musi wydać miesięcznie około 300 euro, w tym ma zapewniony odpłatny akademik. Tyle samo zainwestuje w swoje studia w T.E.I. of Athens student Politechniki Opolskiej. Grecka uczelnia nie ma kampusu domów studenckich, ale wynajęcie pokoju w dzielnicy Aegaleo to koszt rzędu 200-250 euro (Biuro Promocji i Kontaktów Międzynarodowych służy w tym zakresie pomocą). Grecy zapewniają jednak międzynarodowym studentom, w ramach programu Erasmus, codziennie trzy bezpłatne posiłki w swojej stołówce.

Uczelnia zajmuje dużą powierzchnię, kompleks jest bardzo rozbudowany, nie jest jednak placówką nowoczesną. Jej laboratoria i pracownie nie mają wyposażenia w aparaturę najnowszej generacji. Nauka też odczuwa kryzys, z którym mierzy się ten kraj. Trzeba jednak pamiętać, że Grecja ma inne zalety: ludzie są tu sympatyczni i życzliwi, a śródziemnomorski klimat kraju rekompensuje wszystkie niedoskonałości, nie wspominając już o możliwości poznania wspaniałych zabytków, które nie wymagają specjalnej zachęty.

Więc na pewno warto skorzystać z możliwości, jakie stwarza program Erasmus, i odbyć tam jeden lub dwa semestry studiów.

 Teresa Zielińska

W ostatni weekend sierpnia studenci Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki wzięli udział w akcji „Powrotu dzieci i młodzieży do szkoły” organizowanej w Centrum Handlowym Turawa Park. Na stoisku Politechniki Opolskiej prezentowane były ogniwa fotowoltaniczne, elektryczne urządzenia zabezpieczające oraz elementy instalacji elektrycznych.

—Odwiedzający nasze stoisko najczęściej prosili o wyjaśnienie zasad działania i sposobów wykonywania instalacji elektrycznych oraz telekomunikacyjnych typu wifi – wyjaśnia **Sławomir Szymocha**. Jak dodaje **Łukasz Król** – szczególnie dużym zainteresowaniem cieszyło się prezentowane tam ogniwo fotowoltaniczne. Obok stoiska PO dla odwiedzających centrum handlowe przygotowano scenę z konkursami,

Akcja powrotu dzieci i młodzieży do szkoły

zabawę „wirtualne graffiti” oraz tor do gry w kapsle. Opolska policja proponowała również miasteczko rowerowe z możliwością wyrobienia karty rowerowej a przedstawiciele PKP informowali o kampanii „Bezpieczny przejazd”.

 TC

Wycieczka została zorganizowana przez biuro europoseł **Danuty Jazłowieckiej**. Do Brukseli zaprosiła ona dziennikarzy z województwa opolskiego, w tym także z dwóch rozgłośni studenckich – uniwersyteckich Radiosygnalów i naszego Emitera. Zaproszenie miało związek z „Opolskim kwitnącym w Brukseli” – imprezą kulturalną mającą na celu promocję Opolszczyzny w Europie. Czas i miejsce – prezydencja Polski w Unii, stolica zjednoczonej Europy – sprzyjające.

Podróż do Brukseli rozpoczęła się w poniedziałek 19 września trochę po godzinie 18. Jechaliśmy busem autostradą przez Niemcy i Holandię. Podróż z postojami trwała 15 godzin. W hotelu Erasme w Brukseli byliśmy nawet kwadrans przed czasem, tj. o 9:15 we wtorek. Po śniadaniu pojechalśmy pod Parlament Europejski, gdzie na placu, przed wejściem im. Altiero Spinelli, mieliśmy okazję zobaczyć kilka występów artystów z Opolszczyzny i stoisk tematycznych gmin i powiatów tegoż województwa. Był też czas by przeprowadzić krótkie wywiady – między innymi z wiceprezydentem miasta Opola – **Krzysztofem Początkiem** i marszałkiem województwa – **Józefem Sebestą**.

Następnie zostaliśmy zaproszeni do Parlamentu Europejskiego, żeby poznać jego działanie „od kuchni”. To sformułowanie nabiera tu nowego znaczenia, bo faktycznie nasze zwiedzanie rozpoczęliśmy od stołówki, gdzie posiłowaliśmy się ‘europoselskim’ jadłem. Po posiłku przez kilka pomieszczeń PE oprowadziła nas pani Gabriela Karol – Oficer Prasowy EPL. Zobaczyliśmy m.in. salę plenarną, salę konferencyjną i trafiliśmy do VOX BOXu – pomieszczenia przygotowanego specjalnie dla dziennikarzy, gdzie każdy miał chwilę na to, by zebrać myśli.

Po tej krótkiej przerwie udaliśmy się na konferencję rozpoczynającą Przegląd Filmów Polskich w PE, na którym prezentowano filmy m.in. Agnieszki Holland, Lecha Majewskiego, Kazimierza Beera, Jana Komasy i Pawła Borowskiego. Tych artystów oraz aktora Roberta Więckiewicza mieliśmy okazję usłyszeć i zobaczyć na żywo. Zaraz po konferencji rozpoczął się przegląd, lecz musieliśmy przyspieszonym krokiem udać się na oficjalną inaugurację imprezy Opole and Friends do Sali im. Yehudi Menuhina.

Po krótkim otwarciu przez panią europoseł Danutę Jazłowiecką, wiceprezydenta miasta Opola i marszałka województwa opolskiego, głos zabrali opolscy artyści. Zaczął zespół Musica Vena, który wystąpił w klezmerskim stylu, później był recital opolanki Anny Panas, która wystąpiła razem z Trio Andrzeja Jagodzińskiego. Występy były połączone z wernisażem prac Bolesława Polnara. Wystawa „so different” przedstawiała, mówiąc w najprostszym sposobie, kosmos kobiecości. W trakcie imprezy smakami Opolszczyzny, gości raczyła opolska restauracja Starka. Po bankiecie „ruszyliśmy w Brukselę”, by skosztować sławnego, belgijskiego piwa. Do hotelu wracaliśmy na własną rękę – metrem i tutaj ciekawostka: komunikacja miejska w stolicy Europy kursuje tylko do godziny 24:00.

Emiterowiec w Brukseli

Na zaproszenie pani europoseł Danuty Jazłowieckiej jeden z naszych uczelnianych radiowców – Paweł Szmuc – pojechał do Brukseli.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy od wizyty w centrum Brukseli i zwiedzanie rozpoczęliśmy od Parku Cinquantenaire z łukiem triumfalnym. Później przeskoczyliśmy tematycznie od zabytków do budynków współczesnych – zobaczyliśmy gmachy Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej. Po tym udaliśmy się na lunch z panią europoseł, prezydentem Opola i marszałkiem województwa opolskiego w budynku JAN Parlamentu Europejskiego. Po lunchu zostaliśmy zaproszeni do udziału w spotkaniu gospodarczym poświęconym ofercie inwestycyjnej Opolszczyzny, na które zostali zaproszeni liczni zagraniczni goście. Po spotkaniu mieliśmy czas dla siebie w budynku PE. Można było na własną rękę – mając przecież odpowiednią wejściówkę – przejść się korytarzami parlamentu i poczuć panujący tam klimat. Następnie znów pojechalśmy do centrum Brukseli – tym razem na rynek starego miasta – Grand Place, przy którym stoją ratusz oraz Maison du Roi – Dom Króla, a w którym obecnie znajduje się Muzeum Miejskie. Zobaczyliśmy też Pasaż Świętego Huberta oraz Katedrę św. Michała i św. Guduli.

Całość starego miasta emanuje isticzekoladowym klimatem. Z każdej strony do turystów uśmiechają się rozmaite, wielokolorowe wystawy, które na pierwszy rzut oka przypominają legendy o Świętym Mikołaju. Są to oczywiście wystawy sklepów z przeróżnymi belgijskimi czekoladami, do których nie trzeba zapraszać. W każdym takim sklepiku, a jest ich wiele, jest bardzo gwarno. Trudno się dziwić, skoro aromat czekolady jest tu bardzo silny i od razu pobudza nie tylko ślinianki ale też wyobraźnię. Również często można spotkać sklepiki z różnym belgijskim piwem, którego tutaj produkuje się ponad 250 rodzajów!

Trzeba także zwrócić uwagę na wielokulturowość tego miasta. Na jednej płaszczyźnie przenikają się różne narodowości, rasy i religie, które nie starają się, jak w innych europejskich miastach, tworzyć enklawy a współżyją ze sobą na co dzień.

Po krótkim zwiedzaniu zjedliśmy kolację w towarzystwie pani Jazłowieckiej w restauracji Phoolan, na Rue du Luxembourg 43. Spotkanie miało charakter przyjacielski, wymienialiśmy się wrażeniami i spostrzeżeniami. Pani poseł słuchała wszystkiego z ogromną ciekawością i opowiadała różne anegdoty ze swojej pracy w Brukseli i nie tylko. Po spotkaniu znów udaliśmy się do brukselskich knajpek w poszukiwaniu coraz to innych smaków piwa. Następna noc i poranek to już tylko wypoczynek i powrót do Polski.

Jak pewnie zauważą niektórzy wnikliwi czytelnicy, jako student nie rozpatrywałem tego wyjazdu w sposób charak-

terystyczny dla mediów – nie opisywałem treści spotkań gospodarczych, nie poruszałem kwestii politycznych – spróbowałem przybliżyć to, co udało mi się zobaczyć dzięki uprzejmości pani europoseł Danuty Jazłowieckiej. Jako radio studenckie musimy przecież zachować naszą totalną apolityczność. SIC! (bo właściwie każde media takie powinny być, ale nie będziemy teraz tego oceniać). W jaki sposób Opolszczyzna była promowana w Brukseli i szczegółowe informacje na temat Opole and friends możecie przeczytać na stronie www.jazlowiecka.pl lub usłyszeć w relacji z Brukseli na antenie naszego radia. (www.radioemiter.pl).

Z drugiej strony należałoby się zastanowić, czy media studenckie nie powinny zacząć poruszać tematów politycznych. Wypracować odpowiedni sposób. Sucho

i bezstronnie podawać najistotniejsze fakty, żeby budzić świadomość polityczną – oswajać i dawać nadzieję, że polityka nie musi być tylko zła. Myślę, że powinniśmy to rozważyć. Ta podróż była też dla mnie okazją do poznania środowiska dziennikarskiego, bo przecież odbywałem ją z dziennikarzami - profesjonalistami.

Ta sama branża, tylko inne miejsce pracy. Ludzie otwarci, ciepłi, skorzy do długich rozmów i wymiany doświadczeń, związanych nie tylko z pracą dziennikarską. Bez zawiści, która pojawia się często w poszczególnych grupach zawodowych. Tylko pozazdrościć. Mam nadzieję, że takie relacje nie istnieją pomiędzy nimi tylko od święta i nie dotyczą jedynie dziennikarzy z Opolszczyzny, których miałem okazję poznać.

 Dla WU, redaktor naczelny SSR Emitter, Paweł Szmuc

Opolscy inżynierowie znowu na podium

Po zaciętych walkach mini robotów studenci ze SKaNeRa zdobyli II oraz III miejsce.

W sobotę 5 listopada w Łodzi odbyły się Ogólnopolskie Zawody Robotów SUMO CHALLENGE 2011, które zostały zorganizowane przez Studenckie Koło Naukowe Robotyki SKaNeR z Politechniki Łódzkiej. Opolska drużyna, w składzie **Adrian Dobosz**, **Grzegorz Kolbuch**, **Łukasz Książarek** oraz **Karolina Grzaślewicz**, wystartowała pod znaną nazwą GROM (Grupa Robotycznie Opętanych Maniaków) w kategorii MiniSumo. Po zaciętych walkach mini robotów młodzi inżynierowie zdobyli II oraz III miejsce.

Członkowie GROM'u, reprezentujący Politechnikę Opolską (obecnie studenci II stopnia na kierunku *automatyka i robotyka*) skonstruowali w sumie 6 robotów zaliczających się do kategorii MiniSumo. Miejsca na podium wywalczyły sobie roboty: Kiciuś oraz Kraken, które bez trudu pokonały liczną konkurencję. Nie jest to jedyny sukces naszych studentów, otóż drużyna startuje już od ponad pół roku w tego rodzaju zawodach. Łódzkie podium zwiększyło dotychczasowy dorobek zdolnych inżynierów, którzy mają już na swoim koncie III miejsce na Trójmiejskim Turnieju Robotów Robo3D Vision (robot Czubuś) oraz III miejsce na I Otwartym Turnieju e-Sportu i Robotyki Amatorskiej LEŚ

–TECH zorganizowanym we Wronkach koło Poznania (robot Zergling).

Wszystkie roboty wykonane przez inżynierów spełniają warunki kategorii MiniSumo. Owe roboty to konstrukcje o wymiarach nie większych niż 10x10 cm, nieważące więcej niż 500 gram, oraz poruszające się autonomicznie. Zawody MiniSumo wzorowane są na japońskich walkach Sumo, dlatego walki mini robotów odbywają się na ringach o średnicy 77 cm. Zadaniem robotów jest wypchniecie przeciwnika poza ring.

GROM nie spoczywa na laurach i już szykuje się na najbliższe zawody, które odbędą się 16 listopada w Sosnowcu. Jednak priorytetem dla inżynierów PO na najbliższy czas jest turniej Robotic Arena organizowany we Wrocławiu

10 grudnia, z tego względu, że jest to impreza na skalę międzynarodową. Życzymy powodzenia.

 Karolina Grzaślewicz,
karolinagraszlewicz@interia.eu

Fot. L. Książarek

GROM: L. Książarek, A. Dobosz, K. Grzaślewicz, G. Kolbuch

BC to instytucja zajmująca się m.in. egzaminowaniem ze znajomości języka angielskiego, informuje o coraz większej popularności testu językowego IELTS. Liczba polskich kandydatów, wykorzystujących dyplom do wyjazdów akademickich i stażowych, jak i liczba obcokrajowców, którzy przyjeżdżają z nim na studia do Polski, rośnie z każdym rokiem. W samym 2010 roku blisko 1,5 miliona osób podeszło do tego właśnie testu!

Egzamin IELTS jest obecnie uznawany przez ponad 6 tysięcy instytucji na całym świecie. Jeśli ktoś myśli np. o studiach w USA, Wielkiej Brytanii czy Australii, powinien się nim zainteresować, albowiem wymagają go od swoich przyszłych studentów największe i najbardziej szanowane uniwersytety, takie jak Yale, Harvard, Princeton, Uniwersytet Londyński czy MIT. Poza uczelniami wyższymi, IELTS jest także wykorzystywany w procesach rekrutacyjnych przez firmy takie, jak: Coca Cola Inc, Emmerson Direct Communication, Shell International i niektóre oddziały Ernst & Young. IELTS zdobywa też coraz większą popularność w Polsce. Widać to w zwiększającej się liczbie polskich uczelni oraz instytucji państwowych, wpisujących go na listy uznawalności (wśród nich m.in. Polska Służba Cywilna, MEN, Uniwersytet Jagielloński, Politechniki w Warszawie i Krakowie), a także wzrastającej liczbie kandydatów, w tym osób starających się o przyjęcie na polskie uczelnie – mówi Dorota Rankowska z British Council - To i dla nas zupełnie nowa sytuacja. Do tej pory w naszych oddziałach IELTS zdawały głównie osoby planujące wyjazd na studia do krajów anglojęzycznych. W ubiegłym roku natomiast kilkakrotnie już przeprowadzaliśmy test dla sporych grup obcokrajowców, chcących rozpocząć studia w Polsce. To znak, że polskie uczelnie naprawdę dobrze zaczynają sobie radzić na międzynarodowym rynku edukacyjnym i ciągle doskonalą swoją ofertę skierowaną nie tylko do polskich, ale i zagranicznych kandydatów – kontynuuje Rankowska.

Sila przetargowa IELTS

Egzamin zyskuje sobie wciąż nowych sprzymierzeńców dzięki swojej unikalnej formule. IELTS wybrałem ze względu na jego praktyczne podejście do kwestii znajomości języka – mówi Kacper, który test ma już za sobą. Sama struktura egzaminu oraz skala oceniania, sprawiają, że można się do niego przygotować samodzielnie i otrzymać certyfikat odpowiadający naszej znajomości języka – wtóruje mu inny kandydat, także Kacper. Skąd te opinie? IELTS jest testem diagnostycznym, który nie wymaga od zdającego wstępnej oceny swojego poziomu znajomości języka. To zadania testowe mają pomóc w określeniu stopnia zaawansowania nauki języka obcego. Dzięki zaś 9-cio stopniowej skali zakreślany jest profil kandydata, zarówno z każdej części egzaminu (tj. słuchania, pisania, rozumienia tekstu pisanego i mówienia), jak i z jego całości. Na podstawie tak zbudowanej informacji o znajomości angielskiego, uczelnie i firmy mogą wybrać tych, którzy najlepiej odpowiadają profilowi kierunku

Dyplom, który otwiera ponad 6 tys. drzwi do kariery

Informacja dla prasy akademickiej z British Council o egzaminie IELTS

studiów czy danego stanowiska.

Więcej o egzaminie IELTS na stronie internetowej: www.britishcouncil.pl i www.ielts.org

British Council

Organizacja założona w 1934 roku, reprezentująca Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dziedzinie współpracy kulturalnej i edukacyjnej ze szczególnym uwzględnieniem nauki języka angielskiego. W Polsce działa od 1938. Promuje wybitne osiągnięcia brytyjskie w dziedzinie nauki, edukacji i sztuki oraz programów społecznych, umożliwiając nawiązywanie partnerskiej współpracy pomiędzy polskimi i brytyjskimi instytucjami. Prowadzi działalność na całym świecie, stawiając na najwyższą jakość nauczania oraz rozwój współpracy w zakresie edukacji pomiędzy Wielką Brytanią a innymi krajami. British Council jest jednym z centrów egzaminacyjnych brytyjskich egzaminów językowych i niejęzykowych (Cambridge ESOL, IELTS, egzaminy różnych uczelni brytyjskich, egzaminy zawodowe).

Na marginesie

Komputerowe wspomaganie remontu w II kamпусie

Orły w koronie czyli studenci AZS na najwyższych szczytach w kraju

W nocy z niedzieli na poniedziałek (21/22 sierpnia 2011 r.) prezes AZS Politechniki Opolskiej **Tomasz Wróbel** oraz **Przemysław Jagielski** prezes AZS POLitechniki Łódzkiej podjęli udaną próbę pobicia rekordu szybkości zdobycia Korony Gór Polski czyli 28 szczytów wszystkich pasm w

uczelni wyższej w kraju. Ostatecznie korona została zdobyta w 125 h i 49 minut, co daje pierwszy wynik w historii! Więcej informacji o akcji www.szczyty.azs.pl
Kontakt do organizatora: Tomasz Wróbel
tel.608677728

Polsce. Dotychczasowy rekord wynoszący 133 h 45 minut dzierył znany podróżnik pan Zbigniew Florecki. Śmiałkowie chcieli pokonać trasę w 120 godzin. Próba odbyła się w ramach akcji AZS - droga na szczyt, autorstwa Tomasza Wróbla, podczas której młodzież aka demicka rywalizuje ze sobą o tytuł najbardziej szczytującej

Oto plan wyprawy śmiałków z opola: (kolejno szczyt, pasmo, dzień, planowana godzina zdobycia wraz z zejściem ze szczytu):

- 1.Łysica (Góry Świętokrzyskie) - 22 sierpień g.0.00 - 1.00
- 2.Tarnica (Bieszczady) - 22 sierpień g.7.00 - 9.00
- 3.Lackowa (Beskid Niski) - 22 sierpień g.13.00 - 18.00
- 4.Radziejowa (Beskid Sądecki) - 22 sierpień g.19.00 - 22.30
- 5.Wysoka (Pieniny) - 22 sierpień g.22.30 - 1.00
- 6.Rysy (Tatry) - 23 sierpień g.4.00 - 10.00
- 7.Turbacz (Gorce) - 23 sierpień 11.30 - 15.30
- 8.Mogielica (Beskid Wyspowy) - 23 sierpień 16.30 - 18.30
- 9.Lubomir (Beskid Makowski) - 23 sierpień 19.30 - 0.30
- 10.Babia Góra (Beskid Żywiecki) - 24 sierpień 5.00 - 8.30
- 11.Czupel (Beskid Mały) - 24 sierpień 10.00 - 13.00
- 12.Skrzyczne (Beskid Śląski) - 24 sierpień 14.00 - 17.00
- 13.Biskupia Kopa (Góry Opawskie) - 24 sierpień 21.00 - 22.30
- 14.Ślęza (Masyw Ślęży) - 24 sierpień 0.30 - 2.30
- 15.Wielka Sowa (Góry Sowie) - 25 sierpień 5.00 - 8.30
- 16.Kłodzka Góra (Góry Bardzkie) - 25 sierpień 10.00 - 11.30
- 17.Kowadło (Góry Złote) - 25 sierpień 13.00 - 15.00
- 18.Rudawiec (Góry Bialskie) - 25 sierpień 16.00 - 18.00
- 19.Śnieżnik (Masyw Śnieżnika) - 25 sierpień 19.00 - 21.30
- 20.Jagodna (Góry Bystrzyckie) - 25 sierpień 22.00 - 23.30
- 21.Orlica (Góry Orlickie) - 25 sierpień 0.00 - 1.00
- 22.Szczeliniec Wielki (Góry Stołowe) - 26 sierpień 5.00 - 6.00
- 23.Waligóra (Góry Kamienne) - 26 sierpień 7.00 - 8.30
- 24.Chełmiec (Góry Wałbrzyskie) - 26 sierpień 9.00 - 11.00
- 25.Skalnik (Rudawy Janowickie) - 26 sierpień 12.00 - 13.30
- 26.Skopiec (Góry Kaczawskie) - 26 sierpień 14.30 - 16.00
- 27.Śnieżka (Karkonosze) - 26 sierpień 17.00 - 20.30
- 28.Wysoka Kopa (Góry Izerskie) - 26 sierpień 21.30 - 0.00

zdjęcia pochodzą ze strony www.szczyty.azs.pl

Babia Góra 1725 m n.p.m.

Rysy 2499 m n.p.m.

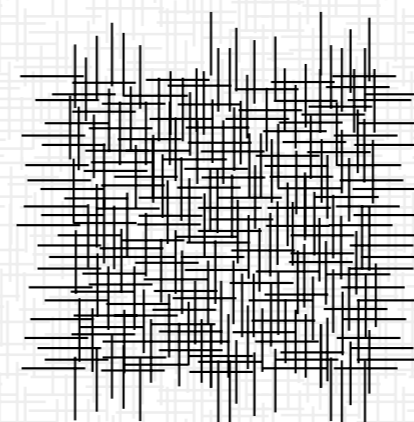
Turbacz 1310 m n.p.m.

Mogielica 1171 m n.p.m.

Ślęza 718 m n. p. m.

Promocja

Jesień z Politechnicznymi Dęciakami

Inauguracja roku akademickiego na uczelni

Wstępem do rozpoczęcia nowego sezonu orkiestrowego stała się uroczystość inauguracji roku akademickiego 2011/2012, która wpisała się w obchody 45-lecia Politechniki Opolskiej. Połączone zespoły orkiestrowe wzbogacone o zaprzyjaźnionych muzyków z Orkiestry Dętej Opolskiego Elektryczniaka oraz z Jemielnicy wykonały na wejście orszaku „Marsz Politechniki Opolskiej”, kompozycję napisaną przez dyrygenta w 2007 roku i wydaną przez Oficynę Wydawniczą z myślą o uroczystościach uczelnianych, którą po raz pierwszy wykonano podczas inauguracji I sezonu cyklu „Muzyczne impresje”. W czasie inauguracji trębacze dwukrotnie zaprezentowali przygotowane fanfary a na zakończenie uroczystości orkiestra wykonała Marsza Orkiestry (I) na wejście orszaku.

XIV edycja Warsztatów Muzycznych

W dniach 14-16 października muzycy z Orkiestry Politechniki Opolskiej i el12 Opole Politechnic Band wzięli udział w kolejnej edycji Warsztatów Muzycznych.

Warsztaty odbywają się od 2001 roku a ich pomysłodawcą jest dyrygent OPO Przemysław Ślusarczyk. Pierwsze dwie edycje odbyły się w Głuchołazach, potem przez parę lat w Niwkach oraz Opolu. Od trzech lat impreza odbywa się w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym w Suchym Borze. Muzycy podczas warsztatów przygotowywali część utworów, które składają się na nowy repertuar, na sezon 2011/2012. Warsztaty zostały zakończone tradycyjnym koncertem podsumowującym trzydniową pracę zespołu.

Od 2009 roku organizatorem warsztatów jest Dział Promocji i Kultury. Warto też dodać, że po raz drugi ta impreza została częściowo sfinansowana dzięki Przedsiębiorstwu el12 Sp. z o.o. w Opolu, które częściowo finansuje działalność drugiego zespołu a z którym dyrygent zespołów współpracuje od paru lat.

Inauguracja V sezonu cyklu "Muzyczne impresje"

16 października o godz. 16:00 w sali konferencyjnej Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego w Suchym Borze zabrzmiały pierwsze dźwięki inaugurujące kolejny sezon "Muzycznych impresji". To już V sezon, można więc mówić o małym jubileuszu.

Pierwszy koncert I sezonu odbył się 25 października 2007 roku w Auli Wydziału Budownictwa. Impreza została od początku istnienia objęta honorowym patronatem Jego Magnificencji Rektora Politechniki Opolskiej.

Organizatorem koncertów jest Dział Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej. Cykl jest autorskim projektem Przemysława Ślusarczyka. Idea projektu zrodziła się w lutym 2007 roku.

Założeniem programowym imprezy jest przede wszystkim promocja młodych wykonawców, zespołów muzycznych oraz wzbogacenie oferty kulturalnej uczelni. Jest to także promocja Politechniki Opolskiej (uczelni otwartej na kulturę) poprzez organizowanie koncertów wyjazdowych w województwie i poza jego granicami. Koncerty są zróżnicowane stylistycznie i programowo.

Zapraszamy serdecznie do posłuchania muzyki i przeczytania więcej o zespołach na ich stronach: www.orkiestra.po.opole.pl i www.el12opb.po.opole.pl

 Przemysław Ślusarczyk

Występ podczas inauguracji

Chóru wspomnienie z warsztatów

Młodzi, zdolni i pełni energii – członkowie Akademickiego Chóru Politechniki Opolskiej. Po wakacyjnej przerwie, czasu wolnego od prób i koncertów, konieczne było naładowanie akumulatorów. Warsztaty chóralne to właśnie taka dawka energii, z której czerpie się później przez długi, długi czas.

Głębinów, jezioro Nyskie. Ostatni wrześniowy weekend. Piękna panorama – połączenie wody i gór. Jest nawet plaża. W wyobraźni przenieść się można nad włoskie wybrzeże. Po wstępnym rozeznaniu, każdy chórzysta kwateruje się w jednym z uroczych domków. Czas nie był marnowany ani przez chwilę – jadalnia ośrodka szybko zamieniła się w salę prób. Soprany, alty, basy, tenory – wszyscy obecni. Nikogo nie trzeba było namawiać do wielogodzinnych śpiewów. Chór właśnie wtedy żyje, kiedy jest w nim muzyka.

Dzień rozpoczął się bardzo wczesnie - chłodne noce nie sprzyjały leniwemu wylegiwaniu się w łóżkach. Studenci, wbrew pozorom, dbają o zdrowie – nie zabrakło więc porannej rozgrzewki. Śniadanie, próba, obiad, próba, kawa, próba, kolacja, próba. Bez obaw – nudy i rutyny nie było, a atrakcji nie brakowało. Rozprzestrzeniające się dźwięki, z każdą chwilą coraz lepiej brzmiącego Psalmu 150, przywołały do małego Głębinowa samego Neptuna – zacnego męża i odważnego wojownika oraz nimfę morską – piękną, niebieskowiedzą, odzianą w morskie fale. W tych rolach: prezes koła naukowego **Łukasz Pokiński** oraz dyrygentka **Ludmiła Wocial-Zawadzka**, która prócz dbania o studenckie głosy, troszczy się także o dobrą atmosferę.

Przed „świeżymi” chórzystami nastała chwila decydująca. Wykonanie skomplikowanych zadań, pokonanie toru przeszkód i spożycie tajemniczej potrawy z zawartością gałek ocznych decydowało o przyjęciu młodych talentów do chóralnego grona. Ich „chrzest” wiązał się także z nadaniem nowego imienia. Od tego dnia imiona takie jak Michał, Łukasz, Ania, czy Agnieszka poszły w niepamięć. Nowe muzyczne imiona to m.in.: Interwał, Falset, Kwinta, Noweleta, Adagio, Dominanta etc.

Od tego momentu próby nabrały jeszcze bardziej intensywnego charakteru. Cztery nowe pieśni w repertuarze to naprawdę dobry wynik. Efekty pracy chórzysty zaprezentowali podczas niedzielnej Eucharystii w tamtejszym kościele. Z twarzy parafian można było wyczytać, że podobało im się.

Czas warsztatów szybko dobiegł końca. Wyjeżdżać nikt nie chciał, jednak trzeba było powrócić do normalnego życia. Chórzysty z naładowanymi akumulatorami ćwiczą teraz regularnie w Łączniku PO w każdy wtorek i czwartek, zagłębiając kolejnych nowicjuszy w muzyczne tajemnice. Zapraszamy także Ciebie!

Marzena Zagrodna - sopran

Wakacyjny Konkurs Wydziału Mechanicznego

*Już po raz drugi został rozstrzygnięty Wakacyjny Konkurs Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej „Czas Inżynierów”. Tegorocznymi finalistami zostali **Anna Olbrich, Paulina Pietrzyk, Małgorzata Smaroń** oraz **Maciej Matysik** – najszcześniejszy spośród uczestników ponieważ to jemu w udziale przypadła nagroda główna netbook.*

Maciek ma 19 lat i jest uczniem Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu. Jak przyznaje zdobywca pierwszego miejsca, za rok wybiera się na studia i interesuje go

16 września, w Łączniku, miała miejsce 5. edycja tej niezwykle popularnej imprezy, organizowanej przez Fundację Edukacyjną Perspektywy, we współpracy z lokalnymi ośrodkami akademickimi (salony odbywają się w blisko 20 miastach Polski). Jak mówi prezes Perspektyw **Waldemar Siwiński**, wrzesień jest czasem życiowych decyzji dla maturzystów, stąd też stały termin imprezy. Dzięki interesującemu programowi wykładów przygotowanych przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną we Wrocławiu, a także dużemu zainteresowaniu zarówno uczniów, którzy przyjeżdżają całymi autobusami, jak i wystawców, czyli szkół wyższych, które na swoich stoiskach oferują informacje, materiały i pominki - salony osiąga każdego roku rozmach, jakim mogłyby sobie życzyć najpopularniejsze targi.

I też z całą pewnością pomaga maturzystom w owym czasie najważniejszych decyzji. Ci uczniowie, których podczas pierwszej edycji imprezy przeko-

M. Tukiendorf wręcza nagrodę

energetyka. Pozostali finaliści to studentki zarządzania, pielęgniarstwa i inżynierii środowiska.

Finał konkursu rozegrał się w siedzibie Radia Plus, gdzie w ramach audycji „Mrowisko” uczestnicy dowiedzieli się o ostatecznych wynikach. Nagrody wręczył prorektor ds. nauki prof. **Marek Tukiendorf**.

Uczestnicy Wakacyjnego Konkursu Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej „Czas Inżynierów”, odpowiadali na pytania stanowiące testy wyboru. Konkurs miał być zachętą to zapoznania się z ofertą

edukacyjną Wydziału Mechanicznego i podstawowymi pojęciami związanymi z życiem akademickim. TC

Salon Maturzystów

Uczestnicy pierwszego salonu już piszą pracę magisterską!

nała oferta - zawsze świetnie zorganizowano - stoiska Politechniki Opolskiej, są już na piątym roku i lada dzień zostaną szczęśliwymi absolwentami. Po ilości rozdanych informatorów możemy wnosić, że w czerwcu, kiedy ci pierwsi będą się bronić, my przyjmimy na studia kolejne „pokolenie salonu”.

LSG

Co prawda w ręce Czytelników oddaliśmy już wydanie specjalne WU poświęcone prezentowanej na pl. Wolności wystawie portretów profesorów - *Vivat Academia, vivant professores!* (WU 2/219), ale chcemy jeszcze raz nadmienić o tym wrześniowo - październikowym wydarzeniu, dla porządku i też dlatego, że ów numer specjalny rozszedł się tak błyskawicznie, że mamy obawy, a nawet pewność, iż nie każdy miał okazję się z nim zapoznać.

A więc, jak czytamy we wstępie pióra **Krystyny Dudy** - o ile poprzednie wystawy starały się zaprezentować jak najszerzej bogactwo i różnorodność środowiska akademickiego o tyle ta, której tytuł zaczerpnięty został ze studenckiego *Gaudeamus* - pieśni wykonywanej od wieków podczas akademickich uroczystości, skupiona jest na ludziach, a konkretnie na profesorach. Nowatorskie zamierzenie artystyczne - wszak za zebranie materiału do wystawy odpowiedzialny był uczelniany fotograf **Sławoj Dubiel**, ceniony w środowisku artystów fotografów - zostało starannie zaplanowane i konsekwentnie zrealizowane. Zespół pracowników z DPiK z góry założył, że nie będą to typowe fotografie przedstawiające wyłącznie fizjonomię postaci, lecz takie, które pozwalają na ukazanie jej w osobistym wymiarze, nadto w wybranym przez fotografowanego otoczeniu. (...) Spośród 140 samodzielnych pracowników zatrudnionych w roku jubileuszu na Politechnice Opolskiej - 94 zgodziło się wziąć udział w sesji fotograficznej. Wielkie im za to składamy podziękowania. Wyrażamy także żal, że nie udało się namówić do współpracy wszystkich profesorów.

Vivat wystawa!

Prace nad materiałem rozpoczęły się jesienią 2010 roku, a pierwszym, który wyraził zgodę na udział w sesji był prof. Antoni Guzik, były rektor uczelni, osoba zacna i otoczona w środowisku wielkim szacunkiem. Jednym z ostatnich wykonanych do wystawy jest zdjęcie z rektorem Jerzym Skubisem.

Serdecznie zapraszamy do obejrzenia fotografii w galerii internetowej: www.po.opole.pl zakładka Galeria/Vivat Academia. vivant professores!, oraz do lektury okolicznościowego WU (www.wu.po.opole.pl zakładka numery specjalne/2011/WU 2/219)

Pamięć o Zmarłych

W listopadzie odwiedzamy w nekropoliach tych, którzy odeszli. Ważnych dla nas, jako członków rodzin i przyjaciół, ale też dla nas - jako członków społeczności akademickiej. Dział Promocji i Kultury każdego roku robi to w imieniu nas wszystkich, docierając - niestety - w coraz większą liczbę miejsc.

Również w intencji zmarłych pracowników uczelni 13 listopada br. odprawiona została msza św. w kościele Przemienienia Pańskiego. Na jej pamiątkę można było otrzymać obrazek ze św. Janem z Kęt.

Pomnik św. Jana Kantego patrona jubileuszu Politechniki Opolskiej

Sprawozdanie na temat trendów w edukacji podkreśla potrzebę efektywnego finansowania szkół i uniwersytetów Komisja Europejska z zadowoleniem przyjęła dziś publikację nowego sprawozdania „Education at a Glance 2011”, w którym zgromadzono dane statystyczne dotyczące inwestycji w edukację, proporcji między liczbą uczniów i nauczycieli, ilości godzin lekcyjnych, liczby absolwentów oraz wyników kształcenia. Coroczne sprawozdanie, obejmujące 21 państw UE, opracowywane jest przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w oparciu o dane gromadzone wspólnie przez Eurostat i UNESCO.

Androulla Vassiliou, komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży, powiedziała: „Sprawozdanie zawiera niezwykle cenne dla decydentów fakty i dane. Zawarte w nim wnioski podkreślają znaczenie celów strategii „Europa 2020” w zakresie zmniejszenia liczby uczniów przedwcześnie kończących naukę oraz ulepszenia szkolnictwa wyższego zarówno w zakresie liczby absolwentów, jak i jakości nauczania. W 2020 r. 35% miejsc pracy w UE wymagać będzie wysokich kwalifikacji. Dalsze odpowiednie inwestowanie w szkoły i uniwersytety ma zatem zasadnicze znaczenie. Edukacja musi pozostać priorytetem UE, nawet w okresie trudnej sytuacji gospodarczej.”

Education at a Glance 2011

Sprawozdanie „Education at a Glance” obejmuje 34 państwa członkowskie OECD, tj. wszystkie państwa UE z wyjątkiem Bułgarii, Cypru, Malty, Łotwy, Litwy i Rumunii, a także między innymi Australię, Kanadę, Japonię, Koreę Południową i Stany Zjednoczone. Zawiera ono także informacje dotyczące innych krajów ważnych z gospodarczego punktu widzenia (państwa G20), a wśród nich Brazylii, Indii i Chin.

Ze sprawozdania wynika, że państwa UE osiągają rezultaty zbliżone do średniej OECD, ale także, że istnieją pomiędzy nimi znaczne różnice (aby uzyskać szczegółowe dane zob. sprawozdanie). Wszystkie wymienione w sprawozdaniu państwa stoją przed tym samym wyzwaniem poprawy wyników kształcenia pomimo zmniejszania, w wielu przypadkach, środków publicznych. W sprawozdaniu dowiedziono, że poprawa jakości systemów edukacyjnych przynosi znaczące korzyści gospodarcze i społeczne.

Podstawowe informacje

W jakich obszarach średnie rezultaty państw UE uwzględnionych w sprawozdaniu są lepsze niż wszystkich państw OECD:

- wczesna edukacja (dzieci w wieku 3-4 lat): UE 76%, OECD 70%;
- absolwenci szkół ponadgimnazjalnych: UE 85%, OECD 82%;
- odsetek młodzieży, która nie uczy się ani nie pracuje (NEET): UE 6,4%, OECD 8,6%;
- liczebność klas i stosunek liczby uczniów do liczby nauczycieli.

W jakich obszarach średnie rezultaty wszystkich państw OECD są lepsze niż państw UE:

- dorośli (25-64 lata), którzy uzyskali wykształcenie wyższe: UE 27%, OECD 30%;
- absolwenci kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa wyższego: UE 8%, OECD 10%;

Kryzys? Nie w edukacji!

Komunikat prasowy Komisji Europejskiej

wydatki na jednego studenta studiów wyższych: UE \$13 000, OECD \$13 700;

prywatne wydatki na placówki szkolnictwa wyższego: UE 0,2%, OECD 0,5%;

Sprawozdanie „Education at a Glance 2011” zawiera między innymi następujące informacje:

odsetek absolwentów: Średnio w państwach OECD 37% osób w wieku 25-34 lat ukończyło studia wyższe (w UE 34%), przy 22% osób w wieku 55-64 lat (w UE 20%). Korea, Kanada i Japonia, wraz z Federacją Rosyjską, uzyskują najlepsze wyniki: ponad 50% osób w wieku 25-34 lat uzyskuje tam wyższe wykształcenie (zob. wykres A 1.1 w sprawozdaniu). W Unii Europejskiej najlepsze wyniki uzyskuje Irlandia, gdzie 48% osób w wieku 25-34 lat ma wyższe wykształcenie. Jednym z celów strategii „Europa 2020” jest zwiększenie do 2020 r. odsetka osób w wieku 30-34 lat, które uzyskały wyższe wykształcenie, do poziomu 40%. W 2010 r. odsetek ten wyniósł 34%.

stopy bezrobocia: W okresie recesji w państwach OECD średnie stopy bezrobocia osób z wykształceniem wyższym pozostały na poziomie nieprzekraczającym 4%. Zupełnie inna jest sytuacja osób, które nie uzyskały wyższego wykształcenia, w ich przypadku stopy bezrobocia wielokrotnie przekraczały 12% (zob. tabela A7.4a w sprawozdaniu). W objętych sprawozdaniem państwach UE sytuacja jest podobna.

studenci zagraniczni: Większa liczba studentów wyjeżdża za granicę w celu podjęcia studiów wyższych, co przynosi krajom docelowym korzyści na płaszczyźnie akademickiej i handlowej. W roku 2009, ostatnim dla którego dostępne są pełne dane, ponad 3,7 mln studentów studiowało w państwie innym niż to, którego są obywatelami. Stanowi to wzrost o 77% w porównaniu do 2000 r. (zob. wykres C 3.1 w sprawozdaniu). Liczba ta obejmuje 500 tys. studentów z UE studiujących w innym państwie UE.

Dodatkowe informacje:

Transmisja w Internecie: <http://webcast.ec.europa.eu>

Dalsze informacje na temat sprawozdania „Education at a Glance 2011”: www.oecd.org/edu/eag2011

Pełny tekst sprawozdania udostępniony został akredytowanym dziennikarzom na stronach internetowych chronionych hasłem dostępu.

EN: http://www.oecd.org/document/8/0,3746,en_21571361_44315115_33629192_1_1_1_1,00.html

FR: http://www.oecd.org/document/8/0,3746,fr_21571361_44315115_33872477_1_1_1_1,00.html

Komunikat prasowy OECD:

http://www.oecd.org/document/21/0,3746,en_21571361_44315115_48651029_1_1_1_1,00.html

Komisja Europejska: Cele UE w dziedzinie kształcenia i szkolenia

Podróże

Wśród uśmiechniętych bogów i ludzi

Nawet życie codzienne tutaj wydaje się być magiczne: pojazdy zdobią girlandy kwiatów, które mają uprosić u duchów szczęśliwą podróż, większość ludzi nosi amulety, a przed każdym budynkiem, na palu stoi drewniany domek dla nich.

„Za wikt i opierunek” mają one (niepisany) obowiązek chronić mieszkańców i ich domostwa od wszelkiego zła – proponowane menu zależy od gospodarzy i w najskromniejszej wersji składa się z odrobiny ryżu oraz spodeczka wody, chociaż na słynnym, odbywającym się w soboty i niedziele targu Chatuchag w Bangkoku (6000 stanowisk!) widziałem bardziej wykwintne dania z Coca-Colę (light?).

Trudno zrozumieć dawne Królestwo Syjamu – tak nazywano Tajlandię jeszcze na początku lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku – bez choćby elementarnej wiedzy o buddyzmie, którego wyznawcy stanowią 95% ludności tego kraju: nie ma tutaj wszechpotężnego Boga, a sami ludzie są odpowiedzialni za to, co się wydarza w ich życiu. Każdy ma przy tym potrzebną moc by sam zostać Buddą, czyli osiągnąć oświecenie i przebudzenie będące fundamentem tajskiego buddyzmu.

O obecności religii świadczą liczne świątynie, ale to nie liczbą kościołów mierzyć trzeba tutejszą religijność: istotniejsza jest postawa życiowa – zgodnie z przyjętą religią należy na co dzień okazywać szacunek całemu światu, postępować według dobrze znanych nam przykazań „nie zabijaj!”, „nie kradnij!” oraz spełniać dobre uczynki.

Podstawą filozofii życiowej jest przy tym przekonanie, że

cierpienia powodują niespełnione pragnienia – stąd postulat wyrzeczenia się ich. Natomiast takie cnoty jak: mądrość, współczucie, uważność sprawią, że każdy może osiągnąć oświecenie i nirwanę...

Tak rozumiana religijność przekłada się praktycznie na życie codzienne, w którym nie ma miejsca na konfrontację, a skromność, otwartość i uczciwość to tutaj bardzo oczekiwane cechy.

Mój pobyt w Tajlandii na zaproszenie Faculty of Arts królewskiego Uniwersytetu Chulalongkorn w Bangkoku był dla mnie nie tylko okazją do udziału w seminarium Zur Kulturellen Bestimmung des Raumes in Text und Film, spotkania dawno niewidzianych przyjaciół przybyłych tutaj z różnych kontynentów, lecz także poznania kraju i jego sympatycznych mieszkańców.

Ciekawym doświadczeniem był przy tym kontakt z pracownikami i studentami – zaliczanego do jednego z najlepszych w tym regionie Dalekiego Wschodu – Uniwersytetu Chulalongkorn.

Cieszę się, że oświecenie w rozumieniu buddyjskim ma właśnie tutaj tak szczególne znaczenie – nasze (europejskie?) rozumienie tego słowa, kojarzonego głównie z francuskim, osiemnastowiecznym racjonalizmem nie oddaje zupełnie jego konotacji w kulturze Dalekiego Wschodu.

Innym fenomenem jest niezwykły, autentyczny szacunek, jakim obdarzani są król i królowa. Myślę, że z naszej, polskiej perspektywy można – pomimo oczywistych różnic – porównać go tylko z uwielbieniem, jaki nasze społeczeństwo żywi do polskiego papieża Jana Pawła II.

Rodzina królewska obecna jest zresztą wszędzie: jej zdjęcia spotkać można tak na olbrzymich billboardach ulicznych, jak i w uczelniach, restauracjach, czy prywatnych mieszkaniach. Wydaje się, że powodów tej autentycznej miłości należy szukać w przeszłości kraju, w którym tylko król był gwarantem ciągłości historii państwa.

Goszcząc w Tajlandii należy uszanować ten – może z perspektywy Europy anachroniczny (?) – stosunek do

Ich Mości. Zresztą szczęśliwi poddani już z samego szacunku dla pary królewskiej nie są zainteresowani rozmową jej temat z cudzoziemcami...

W tym miejscu należy powtórzyć za jednym z przewodników turystycznych historię, która wydarzyć się miała naprawdę: podobno pewien obywatel francuski lecąc do Bangkoku miał wyrazić oględnie swoje krytyczne uwagi a propo rodziny królewskiej i natychmiast po wylądowaniu został aresztowany przez policję tajlandzką za obrazę majestatu króla...

Nasze sympozjum rozpoczęła uroczyste otwarcie: są władze uniwersytetu oraz przedstawiciele tutejszych ambasad krajów niemieckojęzycznych. Jego Ekscelencja dr Schumacher, ambasador Republiki Federalnej Niemiec jest wprawdzie nieobecny, ale zaprasza dzisiaj wieczorem na przyjęcie w swojej rezydencji: wieczór spędzamy więc multikulturowo, światowo i bardzo wesoło – zadbano nawet o występ zespołu folklorystycznego.

Dzięki lektorce języka niemieckiego Urszuli Jelkmann z Uniwersytetu w Bochum, którego stypendystą byłam latem roku 2008 w Instytucie Badań Niemcoznawczych (świat jest rzeczywiście mały!) oraz jej asystentom mogłam poznać tutejszy Wydział Neofilologiczny; tajlandzcy i niemieccy koledzy są bardzo zainteresowani tak naszym Studium Języków Obcych, jak i szkolnictwem w Opolu. Wspominałem w tym kontekście również moją niezapomnianą Alma Mater z lewego brzegu Odry, które niebawem otrzyma cenzus akademicki...

W pamięci zostało mi nasze wspólne odkrywanie Bangkoku: wizytę w okolicach niesamowitego Khao San z labiryntem uliczek znanych z taniego zakwaterowania oraz kultowych kafejek (w tym rejonie znajdziemy najtańsze usługi internetowe oraz konkurujące ze sobą niedrogie biura podróży) czy wieczorną wyprawę łodzią po magicznej Chao Phraya i wizytą w restauracji indyjskiej.

Miałam przyjemność mieszkać w tej ciekawej części miasta: bliżej stąd tak do China Town, jak i czcigodnego Chulalongkorn University. Należało dojść tylko do pobliskiej stacji Saphan Taksie i tam wsiąść do – kursującego nad dachami budynków skay-train, który dowoził komfortowo do leżącej nieopodal uniwersytetu stacji Sala Daeng. Stąd pieszo – a gdy upał stawał się nie do zniesienia taksówką lub taxi-motocyklem do uczelni.

Innym, bardziej egzotycznym sposobem podróżowania po tym olbrzymim, piętnastomilionowym mieście jest wynajęcie tuk tuk, czyli trójkołowego pojazdu z dachem i miejscem dla 2-3 pasażerów (ta dla europejskiego ucha zabawnie brzmiąca nazwa wzięła się zapewne od tajlandzkiego słowa tuk, które oznacza tanio). I rzeczywiście podróżowanie tym małym pojazdem jest niedrogi, a przy tym bardzo ekscytujące w mieście, gdzie jednym z podstawowych, niepisanych zasad, jest ta, że o uprzywilejowaniu pojazdu w ruchu ulicznym decyduje jego masa – dziwne, że widziałem

tam tylko jeden i to niegroźny wypadek...

A poważniej: zgodnie ze statystykami wynajmujący samochody turyści z Europy lub Ameryki zajmują czołowe miejsca w statystykach wypadków z ofiarami śmiertelnymi. Przyczyną tego smutnego stanu rzeczy jest brak doświadczeń z ruchem lewostronnym oraz panujący tutaj powszechny bałagan w ruchu drogowym.

Trudno opisać wszystkie atrakcje tej niezwyklej metropolii. Absolutny program minimum to takie zabytki jak: Wielki Pałac, świątynie z najsłynniejszą z nich Wat Po, Muzeum Narodowe oraz wspomniana już, licząca 200 lat dzielnica chińska Chinatown, ogromny targ Chatuchak i kultowa ulica Khao San. Z innych osobliwości: konieczna jest wycieczka łodzią po Menamie (Chao Praya). Szczególnie polecany jest – wprawdzie nieco droższy – ekspres rzeczny (Chao Praya Express Boat), który pozwala

pasażerom dowolnie wsiadać i wysiadać przy kolejnych atrakcjach (np. kompleksie świątyni Wat Arun, czy moście Ramy IX – zresztą najdłuższego wiszącego mostu jednoprzęsłowego na świecie).

To tutaj, wśród wielu renomowanych hoteli znajduje się jeden szczególnie, „król hoteli, hotel królów” – „Oriental Mandarin”. Ten nadrzeczny, otwarty jeszcze w 1876 roku hotel do dzisiaj oferuje luksusy w stylu kolonialnym. Aby poznać jego atmosferę wystarczy wstąpić choćby na popołudniową herbatę: wypita w Sali Pisarzy (Authors' Lounge) – nazwanej tak na cześć tak sławnych gości, jak nasz (?) Joseph Conrad czy Somerset Maugham – będzie dla każdego przeżyciem...

Tajlandzkie życie nocne to już legenda, lecz wbrew obiegowym opiniom, nie wszystko kręci się tutaj wokół nierządu i narkotyków, co nie zmienia faktu, że można mówić o istnieniu, nastawionego na turystów przemysłu „rozrywkowego” (vide: Patpong, legendarna dzielnica uciech wszelkich).

Paradoksalne jest w tym wszystkim to, że większa część społeczeństwa jest bardzo konserwatywna – np. wielu Tajów nie rozbierze się nawet do pływania, a widok rozneglizowanych turystów wywołuje u nich szok... ; podobnie unika się tutaj okazywania uczuć.

W jedną z niedziel nasi sympatyczni gospodarze zorganizowali wycieczkę autobusową poza Bangkok. Tak mogłam poznać trochę „niepocztówkowe” życie prowincji tajlandzkiej: czas płynie tutaj leniwie w cieniu palm kokosowych i bananowców, co pozwala na chwilę wytchnienia po pobycie w szalonym Bangkoku. Widzieliśmy pływający, autentyczny rzeczny targ Tha Kha Floating Market, Muzeum Ramy II (*1768 - †1824) wzniesiony ku czci króla, którego zasługi dla kultury i tradycji tajlandzkiej budzą do dzisiaj szacunek. Zwiedziliśmy także Wat Bang Kung, małą świątynię, którą niezwykle dekorują korzenie potężnego drzewa; w jej wnętrzu zasiada złoty Budda, a całość przypomina słynną pra-świątynię w Angkor.

W kolejną niedzielę zdecydowałem się już sam pojechać do

czcigodny Uniwersytet Chulalongkorn w całej krasie

Kanchanaburi. Samo miasto położone jest idyllicznie wśród bujnej, tropikalnej roślinności – miłośnikom historii znane jest jednak bardziej z tragicznego rozdziału swojej historii: to tutaj podczas II wojny światowej znajdował się japoński obóz jeniecki, którego więźniowie, wzięci do niewoli alianci budowali w nieludzkich warunkach wraz z najemnymi robotnikami z Azji Drogę Śmierci – linię kolejową łączącą Syjam z Birma.

Podczas budowy, spośród 60 000 jeńców z wycieńczenia i w wyniku tragicznych wypadków 16 000 tysięcy jeńców straciło życie (mniej mówić o robotnikach azjatyckich, a przecież zginęło ich ponad 80 000) – to właśnie tutaj znajduje się, uwieczniony w książce Pierre'a Boulle'a, a później przedstawiony w oskarowym filmie (nagroda w roku 1957) słynny most na rzece Kwai – któż nie pamięta słynnej melodii towarzyszącej temu obrazowi? A przy okazji mówimy: kłei, nie kłai, bo to w języku tajlandzkim zupełnie, zupełnie coś innego...

Jak wyczytałem w przewodniku w rzeczywistości były dwa mosty: drewniany (to o nim powstał film) oraz z betonu i stali, zbudowany przez Japończyków, gdy okazało się, że pierwszej konstrukcji brakuje stabilności. Oba mosty zostały zresztą zniszczone przez alianckie lotnictwo, ale drugi odbudowano i dzisiaj biegnie po nim linia kolejowa nazywana właśnie Drogą Śmierci.

Do Kanchanaburi z Bangkoku dojechałem nie bez przygód autobusem. Później, pomimo kierowcy rikszy natarczywie oferującego swojej pomocy usługi, decydujemy się na songthaew, tj. pikap z zamocowanymi na pace dwoma ławkami, który pełni funkcje autobusu dla młodzieży szkolnej. Sympatyczny kierowca decyduje się podwieźć mnie za 10 bahtów czyli złotówkę.

Wracam weekendowym pociągiem turystycznym, który musi pamiętać początki ubiegłego stulecia. Jedziemy przez malownicze, zagubione wśród tropikalnego lasu stacyjki, mijając świątynie, których złożone dachy błyszczą z przepychem w zachodzącym już słońcu. Powoli robi się ciemno – konduktor zapala lampy, w ich słabym świetle obserwuję drzemiących współpasażerów. Potężne, zawieszane u sufitu

wiatraki tną gęste od wilgoci tropikalne powietrze. W tle słychać miarowy, senny stukot naszej pocziwej ciuchci: przez chwilę jest tak jakby czas cofnął się o sto lat, a ja w czasach kolonialnych przemierzam magiczne, fascynujące Indochiny...

Czas mija (za) szybko – to ponoć znak, że jest mi w Tajlandii dobrze – tak twierdzą „tubylcy”. Fakt, powoli przyzwyczajam się do bardzo wilgotnego, tropikalnego powietrza z temperaturami osiagającymi temperatury ponad 40°C; popołudniowych, rzęsiących deszczów monsunowych, ruchu lewostronnego oraz długich, tropikalnych wieczorów, które zaczynają się już o godz. 18.00.

Jest wczesny wieczór, bez entuzjazmu, bo po raz ostatni (?) jadę pocziwym tuk tukiem do stacji Sky Train, a dalej z przesiadką, do Suvarnabhumi – największego lotniska Bangkoku. Ciemności rozświetlają tysiące świateł i bajecznie kolorowych reklam: Bangkok budzi się, jeśli temu niezwykle miastu dane jest w ogóle zasypiać... W ciężkim, tropikalnym powietrzu unoszą się zapachy magicznego orientu: patrzę na twarze życzliwych, uśmiechniętych i ludzi – trochę trudno wracać...

Jeszcze tylko odprawa celno-pasprzptowa (przemycnicy narkotyków – drzyjcie przed karą śmierci!) i wsiadam do ogromnego, dwupoziomowego samolotu pod banderą Air Emirates. Autentycznie sympatyczne stewardesy w charakterystycznych nakryciach głowy witają pasażerów, rozdają wilgotne, gorące serwety i obiecują późną kolację.

Przed każdym siedzeniem zamontowano monitor z kilkudziesięcioma programami muzycznymi i filmowymi oraz gramy – nie bez powodu linie pasażerskie ostatnio nagrodę za dbałość o zapewnienie swoim pasażerom najlepszej rozrywki. Jest też obraz z kamery zamontowanej na zewnątrz naszego kolosa i widzę ostatnie przygotowania do startu. Wreszcie kończy się trwający już niemal pół godziny boarding – cóż, przyjęcie na pokład prawie pięciuset pasażerów musi trwać. Suty posiłek z wszelkimi deserami sprawia, że zasypiam snem sprawiedliwym.

Po obudzeniu jest już widno. Pod nami Dubaj: bajeczna, jakby wyjęta z tomu bajek „1000 i jednej nocy” stolica Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Ale to już temat na odrębną bajkę...

Waldemar Gakan

Małe zbrodnie małżeńskie (reż. Marcin Sosnowski) - 1 (19.30), 22, 26 grudnia (19.00)

Czego nie widać (reż. Tomasz Konina) - 3, 4 grudnia (19.00)

KAWA - Kabaretowe Wieczory Artystyczne - 4 grudnia (20.00)

Bullerbyn (reż. Anna Smolar) - 6, 7, 8 grudnia (10.00), 6, 7 grudnia (12.30)

Jak się kochają (reż. Bartłomiej Wyszomirski) - 8 (18.30), 9 (11.00), 28, 29 (19.00)

A ja, Hanna (reż. Tomasz Hynek) - 7 grudnia (17.00), 13, 14 grudnia (12.00)

Naprawdę nie dzieje się nic, czyli piosenki z Opola (reż. Tomasz Konina) - 17, 18 (19.00), 31 grudnia (21.00)

Tokijska opowieść - kino w teatrze, 12 grudnia (19.00)

Dama Kameliowa (reż. Tomasz Konina) - 14 (19.00), 15 grudnia (11.00)

Komedio. Szczęśliwe dni. Ostatnia taśma Krappa (reż. Paweł Świątek) - 15, 16 grudnia (19.00)

9 - 11 grudnia - Festiwal europejski

Koncert symfoniczny Filharmoników Opolskich - 2 grudnia (19.00)
Koncert dla dzieci i młodzieży - 10 grudnia (16.00) **11** grudnia (11.30)
Koncert symfoniczny (święteczny) - 17 grudnia (16.00)
Dziadek do orzechów - 18 grudnia (14.00)

Co słyszeć w filharmonii?

Święty Mikołaj, Finlandia 2007, reż. Juha Wuolijoki - 7 grudnia (17.00)

Pod jednym dachem, Czechy 1999, reż. Jan Hřebejk - 14 grudnia (17.00)

To właśnie miłość, Wielka Brytania, USA 2010, reż. Richard Curtis - 21 grudnia (17.00)

Kolejny rok, Wielka Brytania 2010, reż. Mike Leigh - 28 grudnia (17.00)

Biblioteczny Klub Filmowy OZO
pl. Kopernika 10

Nowości wydawnicze

W Oficynie Wydawniczej

SiM z. 288. Piotr Górski. **Określenie charakterystyk dynamicznych, monitorowania i ocena stanu technicznego wysokich konstrukcji za pomocą techniki GPS.** Rozprawa dotyczy analizy możliwości zastosowania pomiarów przemieszczeń wysokich i smukłych konstrukcji budowlanych, poddanych działaniu wiatru, do określenia ich charakterystyk dynamicznych, monitorowania i oceny stanu technicznego. Do pomiarów przemieszczeń zastosowano anteny techniki satelitarnej GPS. Prace badawcze przedstawione w rozprawie wykonano na sześcioprzewodowym kominie przemysłowym nr 1o wysokości 295 m, który znajduje się na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA Oddział Elektrownia Bełchatów i na wieży telewizyjnej w Stuttgarcie o całkowitej wysokości 217 m (ze streszczenia).

SiM z. 291. Tomasz Boczar (red.). **Projekty naukowo-badawcze, ekspertyzy i wdrożenia realizowane na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki w latach 2005-2010.** Celem monografii jest rozpropagowanie imponującego dorobku naukowego – prac naukowo-badawczych wykonywanych w ostatnich sześciu latach na WEAt.

Lech Nawrocki. **Inżynieria produkcji świn. Podręcznik akademicki.** Podstawowe zalety tej książki odnoszą się do tego, że umiejętnie przedstawia i łączy elementy biologiczne i techniczne. Zawiera szeroki opis biologii świn i jej potrzeb oraz aktualnych wymagań prawnych odnośnie warunków, w jakich powinny być utrzymywane świnie. Z drugiej strony przedstawia wymagania budowlane, maszyny oraz wyposażenie do mechanizacji prac w chlewni (z rec. prof. S. Winnickiego).

Nowa księgarnia

Już od 1 grudnia w gmachu głównym uczelni przy ul. Mikołajczyka 5 otwarty będzie punkt sprzedaży wydawnictw uczelnianych. Książki będzie można nabywać w poniedziałki, wtorki i czwartki od godz. 10 do 14.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych – pracowników i studentów.

W Bibliotece Głównej

Informatyka w zarządzaniu w przykładach i zadaniach z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego MS Excel - praca zbiorowa / pod red. Iwony Zdonek; oprac. Aleksandra Czupryna-Nowak [et al.]. - Gliwice : Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, 2011. - 239, [3] s.

Sygnatura: 129435 - książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

Sygnatura: E-4053 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Zarządzania

„Prezentowany podręcznik adresowany jest do studentów oraz nauczycieli kierunków ekonomicznych jako pomoc dydaktyczna. Całościowa tematyka podręcznika została wyselekcjonowana w taki sposób, by zapewnić użytkownikowi publikacji swobodne poruszanie się po aplikacji MS Excel w rozwiązywaniu problemów związanych z biznesem. Cztery pierwsze rozdziały wprowadzają Czytelnika w zagadnienia aplikacji MS Excel w zakresie podstawowym, kolejne przedstawiają zagadnienia trudniejsze, intensyfikowane wraz z prezentacją kolejnych kwestii. (...) Uzupelnieniem realizacji celu dydaktycznego podręcznika jest rozdział ze wskazówkami do zadań kontrolnych”. [z okł.]

Militarna turystyka kulturowa / Tadeusz Jędrzyśiak, Armin Mikos von Rohrscheidt. - Warszawa : Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, 2011. - 293, [1] s.

Sygnatura: 129322 - książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

Sygnatura: F-6470 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

„Jedną z niekonwencjonalnych form podróży odbywanych w czasie wolnym jest turystyka militarna, która w ostatnich dziesięcioleciach zdobywa coraz więcej zwolenników. Znaczne walory turystyczne dla jej uprawiania występują w Polsce. (...) Obiekty historyczne o przeznaczeniu militarnym dala się do atrakcji krajoznawczych o dużym znaczeniu dla ruchu turystycznego. (...) Niniejsze opracowanie ma być w założeniu autorów fachowym kompendium militarnej turystyki kulturowej, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru Polski. Z tego powodu zastosowano w nim naukową, czyli krytyczną, opartą na źródłach i wynikach badań, interpretację faktów i zjawisk. (...)” [z wprowadzenia]

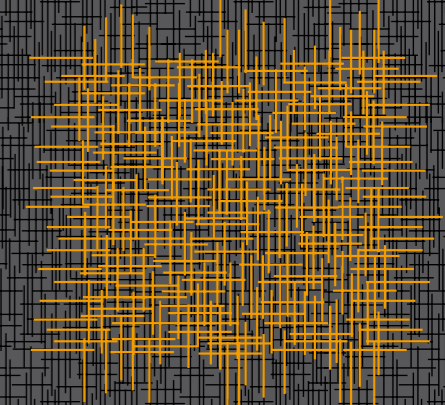
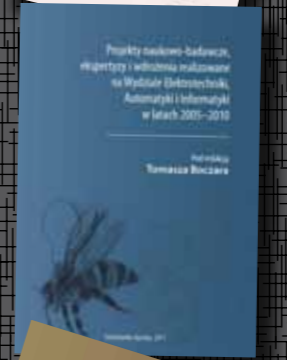
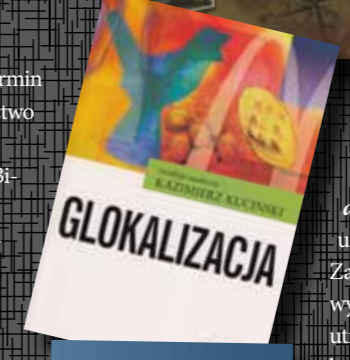
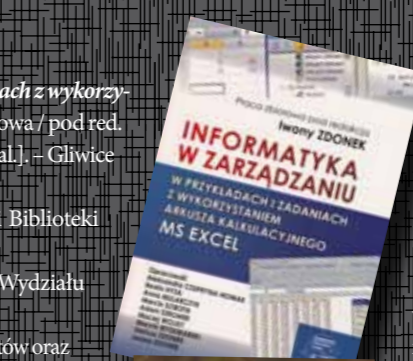
Glokalizacja / red. nauk. Kazimierz Kuciński. - Warszawa : Difin, 2011. - 316 s.

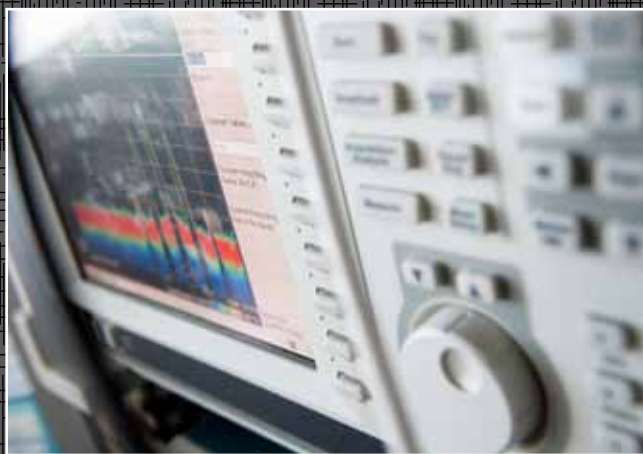
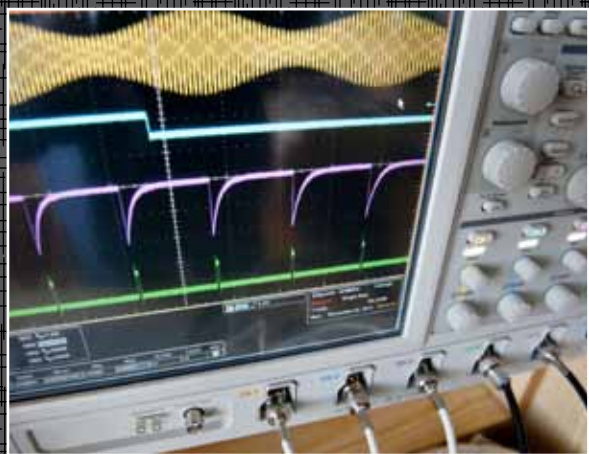
Sygnatura: E-4125 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Ekonomii i Zarządzania

„Książka stanowi próbę pokazania wynikających z lokalizacji i mających wpływ na lokalizację podmiotów gospodarczych jej lokalnych uwarunkowań i implikacji. Pokazano, jak przebiega zderzenie globalnych inwestorów z realiami lokalnych gospodarek i społeczności.”

[z s. internet. wydaw.]

Wydawca: OPR. Wioletta Ernst

Laboratorium Diagnostyki Linii

Elektroenergetycznych i Telekomunikacyjnych